Lista lui Secu' pune dosare pe rană: 176 de nume pe lista lui Gheorghe Ursu

Anul XIV nr. 4 (633) 27 ian. – 2 feb. 2004
24 + 4 pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAȚAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

În Moldova, deszăpezirea se face că plouă!

Mitrea, Sechelariu și nămeții de dolari

Nici zăpada nu mai e a poporului. Pînă și ea, săraca, a ajuns pe mîna PSD-ului și a prietenilor lui de afaceri. La nivelul solului, fulgii de nea se transformă în straturi bine afînate de dolărei care se strîng în conturile cîtorva ajutoare de baroni din Moldova. Omul simplu se bate cu bulgări de zăpadă. Oamenii PSD-ului – despre care veți citi – se bat cu bulgări de parai. Ia vedeți!

Pagina 13

Love-story la înalt nivel PSD

Fata lui Micky Șpagă și ambasadorul nostru la Londra

Să recunoaștem: despre Dan Ghibernea, ambasadorul României la Londra, unii știu că există, iar alții, și mai puțini, că a trăit efectiv o tumultuoasă poveste de dragoste cu Alessandra Stoicescu. Acum e timpul să aflăm mai multe. Despre ambasadorul Ghibernea, relațiile lui oarecum diplomatice cu Livia Mihăilescu, fiica unui anume Șerban, zis Micky Șp., și o soție foarte nervoasă (ghici a cui?) veți afla deci tot ce vă interesează. Adică esențialul: preludiu minim, acțiune maximă!

Pagina 15

Se încălzește planeta sau se termină mandatul lui Ion Iliescu?

Ultima iarnă cu Nea

Ce se-ntîmplă... mai e mult pînă la Iași, pîn' la Unirea?
Adriene, nu mai ambala reforma! Las-o, mă, la punctu' mort!
Demagogule, probleme, mă? Ce, nu-ți mai ajunge strada?
Să știi, șefu', că nu e dreptate în țara asta! Păi, muncim un an întreg să facem milioane de parai și acum, în loc să fim la Chamonix sau la Innsbruck, pe zăpadă artificială adevărată, schiem între Roman și Huși cu toți sărăntocii ăștia degerați care ne sfidează din Daciile lor troienite. Ia uite-l și pe-ăsta mort de foame cum se ține după noi ca să se încălzească la eșapament... Pleacă, mă, că-i iei vopseaua!
T

Iarna pe ulița PSD: *A rămas ieri în zăpadă cîte-un TIR, acum a stat. Ăștia s-au mai deplasat, spre Apus. Dar stau grămadă peste stat.*

Afumatul interzis!

În legătură cu accidentul din decembrie 2003 provocat Opelului său proaspăt cumpărat cu 10.000 de euro de către comisarul Munteanu, șeful IJP Neamț, vă mai putem face încă două confidențe sau trei. Una: comisarul se pare că venea de la o agapă organizată de Decebal Arnăutu, primarul PSD al Neamțului. Apoi, vestea a fost comunicată oficial, prin telex, IGP-ului, abia a doua zi, deși regulamentul spune că treaba asta se face întotdeauna imediat. Iar a treia chestie: comuna Brusturi, unde s-a întîmplat accidentul, e pe drumul spre Suceava. Or, toată suflarea din Piatra Neamț știe că cine pleacă noaptea afumat în direcția aceea nu poate să se ducă decît la fetițele vesele din Suceava. La cît era de afumat comisarul Munteanu cînd airbag-urile Opelului i s-au deschis erotic peste față, poate i s-a părut că ajunsese deja la destinație.

Airbleg

Bârfe, șmenuri

Gigi Becali caută consilieri de marcă și găsește, că la bani gheață întotdeauna trage ceva. Se pare că unul dintre analiștii de la *Ziua,* Dan Pavel, a pus de-o mămăligă cu brânză de oi machidonești pe motiv de consiliere politică la partidul patronului stelist. De fapt, campania de împrietenire a început în ziarul de largă răspândire plafaro-magico-cosmetico-populară *Formula AS,* unde editorialul său profilactic despre omul politic Gigi este dulce ca ceaiul de tei cu miere.

Interpelarea din Parlamentul european a deputatului olandez pe nume Aari Oostlander cu ocazia nerespectării moratoriului privind adopțiile, și care a cerut suspendarea negocierilor de aderare a României la UE, are la bază cu totul altceva decât motivul ridicol pe care l-a invocat premierul Năstase (faptul că deputatul olandez, dintr-un partid creștin, s-ar răzbuna pe poporul român care n-a mai băgat PNȚCD-ul în Parlament la alegerile trecute), ci o supărare concretă a guvernului celui mai important investitor străin, Olanda, ale cărei investiții au fost de nenumărate ori terfelite în justiția lui Stănoiu. „Excepția“ celor 105 copii adoptați, făcută de dragul premierului Berlusconi, modelul de succes al premierului Năstase, a supărat Europa într-un moment în care noi nu avem lecțiile făcute.

Pe demnitarul care s-a angajat să obțină licențe la exportul de cherestea îl cheamă Dumitru Cristea și a fost directorul adjunct al SRI, rectorul Institutului Național de Informații și este astăzi profesor universitar la catedra de Psihologie a Universității „Titu Maiorescu“. Cristea a luat o mare sumă de bani de la omul de afaceri Gheorghe Pop, cu promisiunea de a-i obține licențele de la Ministerul Comerțului. Banii au dispărut pe traseu în alte buzunare și Gheorghe Pop intenționează să se autodenunțe cui trebuie și când trebuie. Promitem să vă ținem la curent cu dezvăluiri zdrobitoare, despre mecanismele nevisate ale sponsorizării Guvernului, cu aportul SRI.

O știre extrem de zgârcită, apărută săptămâna trecută în presa provincială, ne-a informat că Ion Călin, șeful secției SRI Timiș, a fost demis. Lumea ar trebui să știe că mahărul provine din fosta Securitate, unde a prestat munci deosebit de ingrate, în Direcția II de Contrainformații economice și în Direcția V, de Pază și gardă. Menținerea în structurile SRI a unui asemenea specimen botezat în poliția politică este un fapt mai grav chiar decât motivele pentru care colonelul Călin a fost lăsat abia acum la vatră.

Acciduzzu

Bă, nene, eu credeam că specialiștii care i-am angajat io să mă-nvețe politica e oameni serioși! Canci, zero barat! M-a pus unu' să fac, cică, exerciții de dințe cu „șase sași în șase saci“, „capra crapă piatra-n patru“, „ea ia o oaie, oaia aia e a ei“... Ce spui, nene, morții mă-tii de fraier! Oile e toate ale mele, nu a ei!

Pentru a scăpa de sloganele legionarilor, Gigi Becali, păstorul Partidului Noua Aberație, se inspiră din deviza care l-a consacrat pe Iliescu: „De-al nostru, dintre oi, pentru oi!“

Legendă

?	*bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
??	*bârfă cu parfum de credibilitate*
???	*bârfă-beton*

Anunț pe bune

Divertis și _Academia Cațavencu_ își dau mîna și te invită

Joi, 29 ianuarie 2004, ORA 18,00, la ARTEXPO (Teatrul Național), în SALA RONDĂ, la o licitație de opere de artă cu scop caritabil. Zeci de artiști din toate generațiile au donat lucrări pentru vînzare la această licitație. Banii obținuți astfel vor fi folosiți la plata unei operații care va ajuta un copil. Dacă îți place arta și vrei să ajuți, vino alături de noi și cumpără o lucrare! Bine faci, bine găsești!

Așezământul cultural

(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Secretar general de redacție: **Marius BORȚEA**
Redactor-șef: **Doru BUȘCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: **Marius DRĂGHICI**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-șef adj.: **Liviu MIHAIU**
Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Șef Birou Distracții-Amuzament: **Viorel MOȚOC**
Dragoș MUȘAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacție: **Dan STANCIU**
Birou Investigații: **Iulian TĂNASE**
Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Reporteri: **Alexandru CĂUTIȘ, Gabriel DROGEANU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VÂRZARU**
Șef Secție Moravuri Ușoare: **Dragoș VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Marketing Director: **Alexandru ULEA** ulea@catavencu.ro
Promotion Manager: **Delia DRĂGUȘIN** delia@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ** laura@catavencu.ro
Traffic Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MÎȚĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International Mircea Ionescu – director publicitate **021.305.32.40 mircea.ionescu@mpg.ro**
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL, **Tel.: 021.205.72.00; Fax: 021.223.21.00**
Abonamente prin Rodipet S.A. Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu
ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 2, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Cațavencu*** în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
academia@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bula demnitar

CATEGORIA
BIBLIOGRAFOMANIE GENERALĂ

Viorel State (primar Dumbrăvești – Prahova): „Eu ultima carte pe care am citit-o e *Cartea Verde.* Nu am citit ce au scris premierul și președintele. Ce, parcă Ceaușescu nu scria o grămadă de cărți? Trebuia să le citim pe toate?“

Vasile Bulucea (primarul Craiovei): „Cărțile lui Iliescu și Năstase sînt cărți scrise atît de bine, încît te ridică în picioare de emoție.“

Nicoară Creț (deputat PSD): „Cartea lui Năstase avea, așa, un nume scurt… ceva așa… parcă o și văd: e micuță, cu copertă albastră.“

CATEGORIA
UN VEAC DE UBICUITATE

Adrian Năstase (prim-ministru): „Președintele Bush vrea să îi trimită pe unii pe Marte, pe alții îi trimite, poate, în alte părți. Sînt foarte mulți care pot să ajungă în diferite locuri din lume.“

CATEGORIA
EMIL BOBU BOBILOR

Marian Oprișan (președintele CJ Vrancea): „Mihail Kogălniceanu a fost deputat de Vrancea, Ion Iliescu a fost deputat de Vrancea, Corneliu Zelea Codreanu a fost deputat de Vrancea…“

CATEGORIA
NASTASE SHOW

Adrian Năstase (prim-ministru): „Mi-ar plăcea ca toți moderatorii de la televiziuni să participe, iar eu să moderez emisiunea, să le pun întrebări.“

Deci, se vede și în spate, domnii zeariști? Deci: „Scutire. Domnu-l mareAn vAngelie, fiu-l/fi-ca lui tata și mama, se adevărează prin prezenta că î-n zilelele de doizeci șipatru și doizeci șicinci Ianuarie anul curent 20004 a fost bonlav de gripă de gripă și sa recomandat tratament îmbulatoriu la domiciliul clientului, ș-i nu a futut, ăăă, ce scrie aicea?, nu a putut s-ă s-ă participe la lucrurile de dezînzăpezire din Capitală din Capitală. Semnat SS Indescifribil, doctor de famulie, mareAn vanGelie... ăăă, pardon, Mircea Bouran." Deci, care nu s-a putut în concluzie să să dezînzăpezească Capitala, care a nins!

CATEGORIA
D.R. POPESCU, FĂNUȘ NEAGU, EUGEN SIMION ETC.

Ion Iliescu (președintele României): „Vechiul regim, cu toate tarele lui, a realizat o operă națională și istorică: cultura era mai accesibilă atunci oamenilor simpli…, oricine avea acces la teatru, la cinematograf, la carte. Acum totul devine comerț, iar cultura e în suferință.“

CATEGORIA
SĂ LE NUMĂRĂM, COANE MARIANE!

Marian Vanghelie (primarul sectorului 5): „Din cele 62 de unități de învățămînt s-au renovat 36. Asta înseamnă 85%.“

CATEGORIA
APA TRECE, BOLOVANII RĂMÎNE

Marian Vanghelie (primarul sectorului 5): „Sînt două categorii de băutori de apă în București: cei care beau de la robinet și cei care beau apă plată.“

Întunericitul

Marian Vanghelie, un fan al melodiei „Luni de liceu“

Lungul drum al miliţianului către prevenirea spălării banilor

Preşedintele Oficiului Naţional de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor (ONPCSB) se numeşte Ioan Melinescu. Filmul acestei anchete cuprinde scene de violenţă, sex, restituiri ilegale de TVA, muşamalizări de dosare. Rolul principal este deţinut de Ioan Melinescu, alături de care mai joacă deputatul PSD Ristea Priboi, interlopul Genică Boerică şi mulţi, mulţi alţii. Vizionare plăcută!

Capitolul I: Înainte de 1989, ca foarte mulţi alţi miliţieni, Ioan Melinescu a fost ofiţer de miliţie. Funcţia i se potrivea ca o mănuşă care, foarte frecvent, lua forma palmelor şi pumnilor lui I.M. Cei care au avut ghinionul să fie cercetaţi de el nu îşi amintesc cu plăcere bătăile şi relele tratamente la care îi supunea miliţianul Melinescu. Apoi s-a întîmplat că I.M. a ajuns în pragul excluderii din miliţie, motivele fiind moralitatea sa împănată cu şantaje, „taxe de protecţie“, bătăi şi alte figuri de stil. N-a fost exclus – şefii săi or fi înţeles că nimeni nu e perfect şi aşa a scăpat I.M. doar cu o retrogradare temporară la un combinat avicol. Anii au trecut şi puii de la Avicola s-au făcut mari. Apoi a venit (ca să zicem aşa) Revoluţia şi lui Melinescu nu i-a părut rău, din moment ce, imediat după decembrie ‘89, a ajuns să lucreze în Ministerul Justiţiei, la Direcţia Control Instanţe. De la găini la justiţie era, totuşi, un pas destul de mare! Însă pasul lui I.M. nu avea să se oprească aici. Ulterior a fost detaşat la Corpul de Control al prim-ministrului, cînd prim era dom’ Nicu Văcăroiu şi şef al Corpului său era Honcescu. De aici, I.M. a fost obligat să plece din motive nu tocmai ortodoxe, deşi pretinderea de foloase necuvenite este, în România, destul de ortodoxă. După ce îşi ia la revedere de la Corpul de Control, Melinescu dispare însă doar pentru a reapărea în prim plan, în 1999, odată cu înfiinţarea ONPCSB. Este numit în plenul Oficiului din partea Ministerului Justiţiei. După alegerile din 2000, I.M. a trecut în tabăra cîştigătorilor, unde a găsit înţelegere şi sprijin la Şerban Mihăilescu. În luna decembrie a aceluiaşi an, I.M. este numit în funcţia de preşedinte al Oficiului.

Avertisment: După ce veţi fi parcurs rîndurile de mai jos, în care se se vor spune lucruri foarte neplăcute despre preşedintele Spălării Banilor, vă veţi întreba, poate, cine îl ţine în braţe pe Ioan Melinescu. Există două variante de răspuns, ambele corecte: 1) Aristide Roibu, senatorul (P)S(D)lănină, cu care I.M. a fost coleg de miliţie, şi b) Ristea Priboi care – vă mai amintiţi, probabil – a văzut Las Vegas-ul împreună cu un personaj dubios din Craiova, protejat al lui Melinescu. Dar să nu intrăm încă în astfel de detalii plăcute, fiindcă avem multe lucruri neplăcute de povestit.

Capitolul II: Funcţia lui I.M. este asimilată celei de secretar de stat, ordonator principal de credite. Secretarul de stat Melinescu se află însă într-o situaţie cel puţin delicată: are deficienţe vizibile în ceea ce priveşte exprimarea scrisă şi vorbită în limba română; nu are nici un fel de contribuţie la literatura de specialitate juridică; nu cunoaşte nici o limbă străină, ceea ce nu îl împiedică să participe constant la diverse manifestări în străinătate; nu ştie să utilizeze calculatorul; nu are nici un fel de preocupare pentru cunoaşterea şi aplicarea reglementărilor legale în activitatea Oficiului. *Normele metodologice de analiză a tranzacţiilor suspecte,* pe care singur le-a elaborat, sînt un exemplu de superficialitate şi diletantism. În mod intenţionat au fost lăsate neprecizate zonele activităţilor desfăşurate de Oficiu, pentru a putea profita de aceste portiţe ulterior. Cu toate că în ONPCSB se lucrează cu informaţii secrete de serviciu, I.M. nu a adoptat nici o reglementare internă referitoare la acest gen de informaţii, deşi Legea informaţiilor clasificate îl obliga expres, ca şef al instituţiei. Acest lucru îi permite să le utilizeze după cum doreşte şi constituie o cauză importantă de favorizare şi încurajare a scurgerilor de informaţii către diverşi clienţi. În aceste condiţii, nu mai miră pe nimeni că baza informatică a Oficiului nu este securizată corespunzător şi că I.M. a înlăturat nu numai controlul, ci şi accesul pentru informare al membrilor Plenului la bazele de date. Aceeaşi soartă o împărtăşesc şi analiştii financiari.

Stop-cadru ilegal: Se ia din baza de date a Oficiului analiza S/I/575/2001 şi se printează la două momente diferite: 14.11.2002 şi 14.03.2003. Fişele analizei sînt diferite de la un moment la celălalt, ceea ce dovedeşte că analiza a suportat modificări. Oare de ce? Să lăsăm răspunsul în plata Domnului şi să aruncăm un ochi peste fişa lucrării S/I/3/2001, referitoare la restituirile ilegale de TVA de la Constanţa. Din 2001 pînă în 2003, cînd presa a relatat despre TVA-ul fictiv de la Constanţa, Oficiul nu a suflat nici o vorbă Parchetului despre această analiză. Oare de ce? Dar să lăsăm şi acest răspuns tot în plata Domnului şi să ne amintim nitel de analiza efectuată de ONPCSB, în anul 2000, referitoare la firma producătoare de vodcă „Boero“, din Craiova, a prietenului Genică Boerică. Fişa informatică a acestei lucrări nu mai poate fi găsită în baza de date a Oficiului, fiind aruncată cu totul fie la *Trash,* fie la *Recycle Bin. Academia Caţavencu* a relatat pe larg, anul trecut, despre cazul „Genică Boerică“. În realizarea acestor acţiuni, I.M. a beneficiat

Ca şef al Oficiului de Prevenire a Spălării Banilor e de datoria mea să supraveghez fenomenul. Am informaţii că există indivizi care nu spală corect anumite sume, expunînd populaţia la riscul îmbolnăvirilor. Păi, aveţi idee cîţi microbi sînt pe banii nespălaţi? Şi de-aia, cum îi prind pe unii cu bani negri, îi şi trimit înapoi la spălătorie să-i albească cum trebuie.

Ioan Melinescu, un fost miliţian care, înainte să controleze spălarea banilor, ar înmuia nişte angajate

şi de colaborarea lui Mircea Popescu, fost cadru de miliţie, pentru cîteva luni, în anii ‘70, dar exclus rapid pentru corupţie dovedită. Printr-un simulacru de concurs aranjat de I.M., Mircea Popescu a fost promovat, în martie 2003, în funcţia de director al Direcţiei informatice şi de îmbogăţire a informaţiilor a Oficiului, deşi M.P. nu ştie nimic despre utilizarea PC-ului, baze de date şi, în general, nimic despre informatică. Un alt exemplu de angajare frauduloasă este cel al Alinei Snop care, deşi nu are capacitatea intelectuală şi nici experienţa profesională necesare, a fost angajată ca secretară, apoi, după cîteva luni, admisă la un concurs organizat pentru ocuparea unor posturi de analist financiar, cînd i-au fost comunicate, în prealabil, subiectele.

Pauză de-o ţigară: Lui Ioan Melinescu îi vor suna, pesemne, foarte cunoscute relatările de mai sus. Parcă a mai citit undeva despre aceste întîmplări din viaţa unui fost miliţian de Avicola ajuns, peste noapte, secretar de stat. Dacă aşa stau lucrurile, înseamnă că putem să continuăm. Lectură plăcută în continuare!

Remember 2003: Exact cum vă spuneam, într-o pagină 3 de la începutul anului trecut, Genică Boerică se plimba nestingherit pe la nişte ghişee de bănci, cu sacoşe pline de bani (aproximativ 160 de miliarde de lei). Însă prietenul la nevoie se cunoaşte, şi Melinescu se cam cunoaşte cu Genică, şi Genică se cam cunoaşte şi el cu nişte restituiri ilegale de TVA (vreo 120 de miliarde numai în anul 2003), şi Parchetul îi cere degeaba lui Melinescu informaţiile despre restituirile către Genică – dacă şeful Oficiului nu vrea să le dea, nu vrea şi gata, că doar n-o să vină acuma Ristea Priboi să îl oblige.

Intermezzo cu Priboi în Las Vegas: După toate acele sacoşe cu bani, restituiri ilegale de TVA şi alte asemenea semnalmente, Genică Boerică nu poate fi confundat cu Maica Tereza, după cum nici Ristea Priboi n-ar putea fi confundat cu Papa Ioan Paul al II-lea. Invocarea – aici şi acum – a securistului Priboi nu este deloc întîmplătoare. De cîte ori are ocazia, Genică afirmă – în cercurile sale cu capul pătrat – că este puternic susţinut de deputatul Priboi şi de Direcţia Finanţelor Publice Craiova. În fond, Genică are tot dreptul să se laude din moment ce, în noiembrie 2003, Ristea şi Genică au călătorit împreună pînă în Statele Unite, unul din obiectivele lor turistice fiind Las Vegas. Un deputat, rudă cu Năstase, şi un interlop, rudă cu restituirile ilegale de TVA, braţ la braţ prin Las Vegas – asta da imagine demnă de guvernarea pesedistă!

Capitolul III: La sfîrşitul anului trecut, înainte de Crăciun, I.M. a convocat o şedinţă cu personalul executiv al Oficiului. Înainte de a le ura angajaţilor „Sărbători fericite“ şi aşa mai departe, Melinescu i-a întrebat: „Mai guiţaţi pe undeva?“ – se referea, firească, la eventualele scurgeri de informaţii din Oficiu, folosind un limbaj adecvat momentului sacrificial, cînd porcul o mierleşte. Întrebarea era însă mai mult retorică, de vreme ce I.M. avea pregătit şi un răspuns, la fel de retoric: „Reţineţi că biciul se află la mine şi numai la mine!“. Acest scurt schimb de replici dintre I.M. şi I.M. spune destul de multe despre acest Melinescu. Cei care au avut nefericirea să-l cunoască spun că I.M. este o personalitate accentuat colerică, instabilă emoţional, preocupată numai de dorinţa de a-şi impune propriul punct de vedere. Are un comportament dictatorial, abuziv, umilitor, jignitor nu numai faţă de angajaţi, ci şi faţă de membrii Plenului. Utilizează bîrfa şi colportarea zvonurilor care, în mare măsură, sînt inventate chiar de el, ca instrumente de învrăjbire între salariaţi – acesta este un domeniu de activitate în care I.M. este pregătit impecabil.

Întrebare: De ce ONPCSB (instituţie centrală, subordonată nemijlocit guvernului) nu a fost niciodată controlat de Corpul de Control al prim-ministrului, de vreo comisie parlamentară sau de Curtea de Conturi în ceea ce priveşte auditul performanţei? Adică ce, controlul spălării banilor nu poate fi controlat?!

Capitolul IV: Fiind un tip dictatorial, I.M. are şi un libido pe măsură. În Oficiu este cunoscut şi pentru calităţile sale de afemeiat. În prezent şi-a asigurat serviciile unor funcţionare cum ar fi Laura Anton, Renata Sabău şi, mai nou, Alina Snop, toate prestînd cu abnegaţie şi dăruire de sine ori de cîte ori sînt solicitate. Şi cam sînt solicitate. Însă şi răsplata e pe măsură: Laura A., de pildă, este luată mereu în delegaţii în străinătate, deşi mai mereu membrii Plenului s-au opus. A fost chiar şi la Paris, unde trebuia să prezinte un material, deşi ea nu ştie o boabă de franceză. În martie 2003, Laura Anton face o deplasare în Spania împreună cu Melinescu şi soţia acestuia – trăiască libertinajul de partid şi de stat! Dar aceste persoane nu sînt singurele ţinte sexuale ale preşedintelui Melinescu. Salariate precum O. Pena, M. Ioniţă, D. Dumitru au făcut obiectul hărţuielilor sexuale ale lui I.M., astfel că la Guvern au ajuns mai multe reclamaţii de acest gen. Prin Oficiu umblă vorba că I.M. are pe rol, la cîteva instanţe din Bucureşti, cîteva procese de hărţuire sexuală.

Va continua.

Biroul de Investigaţii

fincă

Repetiţia e mama controlului

Cum iarna îşi face de cap, fără ca Mitrea sau Năstase să poată face ceva (fără să punem aici partidele de vînătoare printre nămeţi), profesorii hunedoreni şi-au zis că e momentul să îngheţe programa de învăţămînt şi să predea aceeaşi lecţie, de parcă li s-ar fi stricat casetofonul sau CD-playerul, după posibilităţi. Fără nici o legătură cu cele de mai sus, de la Bucureşti ninge cu controale peste dascălii inspectorului-şef Moş, siliţi să predea aceleaşi pagini din manual, ca să pară că elevii au învăţat bine. În schimb, faptul că elevii de la liceele din Deva s-au cam plictisit să repete „forever” aceeaşi placă are foarte multe în comun cu controlul şi cu faptul că mai toţi profesorii predau aceeaşi lecţie, inspecţie de inspecţie. Că tot le-a intrat copiilor în cap... Felicitîndu-se pentru idee, conducerea Inspectoratului a şi început să cumpere mîncarea şi băutura pentru chiolhanul preconizat la finalul perioadei de control. Repetitio est mater studiorum. Care mai ştiţi ceva latină?

Dulcea trîndăveală sau despre ce n-a mai făcut Solcanu

Din cîte citim şi recitim în presa ieşeană, prefectul Avarvarei – pionul implantat de Solcanu la Casa Pătrată – nu a făcut de la numirea sa în funcţie nimic, dar absolut nimic. A dus leneveala la „prefect-ţiune”. Motiv pentru care ziariştii l-au şi numit „trîntor de lux”. Noi credem mai curînd că Avarvarei este, pur şi simplu, trîntor. Dar, e drept, nici Prefectura nu-i chiar un stup de albine!

Avocatul Iorgovan ar da cu pumnii în duşman

Joi (22 ian.) seară, la Naţional TV, Mădălin Ionescu i-a invitat la emisiunea *În miezul problemei* pe Antonie Iorgovan, Toro Tibor (deputat UDMR) şi Sabin Gherman, pe subiectul cu secuimea. În timpul emisiunii, Iorgovan a fost plin de invective şi de ameninţări, i-a făcut infractori pe cei doi, dar emisiunea s-a păstrat totuşi în nişte limite. După emisiune, Toro Tibor a încercat o glumă pentru a detensiona atmosfera, spunîndu-i lui Iorgovan ceva de genul: „După cum văd, nici o şansă să-mi fiţi avocat dacă voi fi acuzat de separatism”. În locul efectului dorit, Iorgovan a făcut o criză de isterie, sărind să-l bată pe Toro cu următoarele urlete: „Viermilor, o să vă zdrobim cu tancurile, fii de cătea, o să vedeţi voi” etc., etc., etc.). Mădălin-moderatorul şi staful s-au speriat, abia au reuşit să-l împingă pe Iorgovan afară, că altfel ieşea cu bătaie. Cam aşa se rezolvă în viziunea PSD şi problema naţională: cu violenţă, ca şi cea cu presa, cu agricultura şi cu tot cei care nu înţeleg că vorba dulce vot aduce.

Platon şi Aristotel, separatişti de tip Bruxelles

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

PETRE ROMAN: „Am capacitatea de dura şi de a îndura“

Mi-a spus la telefon: dau interviu politic. Şi m-am gîndit că nu ştiu nimic despre politic. O băgasem pe mînecă. L-am găsit citind la birou, între două poze: una cu familia, cealaltă cu tatăl său. Şi, pentru prima oară în carieră, morga asta mă paralizase şi nu ştiam cum să-ncep. A, da, săptămînile trecute a plecat definitiv din PD spre a-şi construi o formaţiune politică proprie.

Băsescule, dacă iese Stolojan preşedinte şi tu premier, te rog eu: nu-mi laşi mie Primăria? Sau, măcar, inspector II prin pieţe, să mai apar şi eu măcar pe la *Ştirile de la ora 5*, cînd e Piedone plecat din ţară.

Petre Roman, fosta locomotivă a PD-ului, rămasă astăzi înzăpezită între prezidenţiabilii Nahorniac, Eduard Manole şi Lucian Orăşel

Reporter: Sînteţi terminat.

Petre Roman: Nu. Nu. Nu am fost niciodată şi nu am avut niciodată sentimentul acesta. În ultimul timp am fost în politică. Am fost cu o voce, poate chiar cea mai răspicată din zona opoziţiei, prin intervenţiile mele parlamentare.

Rep.: A acţionat orgoliul lui Petre Roman.

P.R.: Nici că se poate o interpretare mai greşită. Am rămas tot timpul în zona deciziei în PD şi chiar am făcut un program de revigorare a partidului. Nu e nici un gest de orgoliu. Gestul de acum este interpretarea firească a felului în care am existat şi m-am manifestat în politică în aceşti 14 ani. Constat că situaţia în ţară este amarnică şi, deşi încurajez opoziţia din toate punctele de vedere, combaterea roadelor nefericite ale actualei guvernări nu se vede. Chiar dacă se spune că românii sînt resemnaţi, ca om în politică, ştiu că asta nu e niciodată adevărat, că oricînd poate fi momentul cînd se întoarce clepsidra, pentru a curge în sens contrar. De aceea, actualul meu proiect politic înseamnă o şansă pentru a se exprima în politica românească ceva ce nu există.

Rep.: Aţi trecut la utopism?

P.R.: Dacă a respinge blazarea şi indiferenţa înseamnă utopie, da.

Rep.: Băsescu n-a fost blazat niciodată!

P.R.: Contează rezultatele, nu intenţiile. Refuz să spun că nu se poate. Ceea ce se poate e pierderea sigură a contactului cu cetăţenii şi realitatea, că avem de-a face cu un monopol indestructibil şi că democraţia nu are sens. Nu sînt de acord cu asta.

Rep.: Puteţi fi sincer pînă la capăt?

P.R.: E o întrebare fără rost.

Rep.: Sînteţi bănuit că treceţi la PSD.

P.R.: Se vede clar că nu. Mai departe!

Rep.: E un moment electoral. Nu vă mai alegeţi în Parlament!

P.R.: Un loc călduţ în confuzie pot să mi-l asigur oricînd. Dacă vreau un loc în Parlament, pot singur să mi-l obţin pe acest culoar.

Rep.: Imposibil!

P.R.: Asta-i părerea dumitale.

Rep.: Nici un independent nu se alege!

P.R.: Nu în calitate de independent! Am vorbit de o iniţiativă politică.

Rep.: Vă veţi propune preşedinte?

P.R.: Hai să vorbim despre lucruri care se pot şi nu despre speculaţii. Vreau să ne lămurim cu ceva: agenda mea politică nu mi-o face nimeni altcineva decît eu şi cei cu care sînt împreună, nici măcar *Academia Caţavencu*. Eu şi prietenii mei vom hotărî.

Rep.: Care prieteni? Sînteţi singur!

P.R.: Asta-i senzaţia dumneavoastră! Nu am fost şi nu sînt singur. Nu mă simt singur şi mai ales nu mă simt singur faţă de realitatea pe care o trăim.

Rep.: Realitatea e una singură: PNL-PD căuta un al treilea om.

P.R.: Nu s-a întîmplat nimic în acest sens. Iar din 2000 pînă astăzi am urmărit consecvent şi chiar cu speranţă ca politica din opoziţie să fie făcută cu sentimentul că această opoziţie se bate pentru ceva ce are relevanţă pentru oameni, iar nu pentru sine. Asta-i percepţia generală, că politicienii nu şi-au făcut datoria, că s-au ocupat numai de ei. Sînt dezamăgit de faptul că şi această alianţă a debutat printr-o declaraţie care se referea la ceea ce îşi propunea pentru sine. Cuvîntul „schimbare“ nu apare deloc.

Rep.: L-aţi erodat în guvernarea cealaltă!

P.R.: Cuvîntul „schimbare“ nu poate fi niciodată erodat, atîta timp cît ea înseamnă ceea ce trebuie. Cuvintele „dreptate“, „egalitate“ n-au cum să fie erodate. Pur şi simplu! Eu nu sînt în nici un joc de culise! În cariera mea politică nu aveţi repere care să însemne viclenie, dibăcie. În fond, întrebarea este dacă guvernanţilor le pasă de aceste realităţi: 150 de pensionari într-un judeţ au decedat în două săptămîni din acest an fiindcă nu şi-au putut cumpăra medicamente, aşa ceva nu s-a întîmplat în România de peste 40 de ani, 15 nou-născuţi mor într-o maternitate de mizerie, aşa ceva nu s-a mai întîmplat în România de peste 40 de ani, dacă cîteva mii de români stau 48 de ore la coadă spre a-şi obţine dreptul de a culege căpşuni în Spania, asta pare de domeniul incredibilului. Acest lucru se întîmplă într-o ţară liberă şi democratică. Acest lucru refuz să-l accept.

Rep.: Domnule Petre Roman, aţi fost de două ori prim-ministru, o dată al doilea om în stat. De ce nu i-aţi arestat? Aţi avut puterea.

P.R.: Acest mod de abordare este populist. Toată baza legală guvernul Petre Roman a întemeiat-o. Iar în '96 s-a realizat alternanţa la guvernare, un lucru foarte important pentru democraţia românească. Ceea ce s-a întîmplat după aceea a fost marcat de divergenţe şi de fondul foarte slab de competenţă în materie de guvernare.

Rep.: Ce aveţi acum faţă de toate timpurile trecute?

P.R.: Sînt călit. Am capacitatea de a dura şi de a îndura. Am azi capacitatea de a înţelege cum se fac lucrurile în mod serios.

Rep.: Notorietate?

P.R.: 95%.

Rep.: Încredere?

P.R.: 30%. Dar dincolo de sondaje, daţi-mi voie să am încredere în mine, chiar mai mult decît mă lasă contextul.

Eugen ISTODOR

SEMNAŢI AICI!

Pentru monumentul unei femei monumentale

Întotdeauna am crezut cu sfinţenie că, înaintea Metroului, a literaturii realismului socialist sau a televizorului color mioritic, motivul real de mândrie al românilor au fost cei 15 ani de rezistenţă anticomunistă în munţi. De aceea îi rugăm pe toţi cei care cred că istoria merită ceva mai mult decât trufia „originii sănătoase“ să telefoneze la redacţie sau să semneze la adresa de e-mail: elisabetarizea@catavencu.ro. Iniţiativa noastră vizează ridicarea unui monument pentru o ţărancă eroină, simbol al rezistenţei anticomuniste: Elisabeta Rizea, cea pentru al cărei sat, Nucşoara, Securitatea a mobilizat timp de zece ani cel mai mare număr de securişti pe cap de locuitor din întreaga istorie a represiunii. Locul ar fi piedestalul fostei statui a lui Lenin din Piaţa Presei Libere sau cel al Ostaşului Sovietic de pe Bd. Kiseleff, pentru simplul motiv că mai întâi a existat Elisabeta Rizea şi, mult mai apoi, libertatea cuvântului.

Liviu MIHAIU

Au semnat pentru: Dan Pavel, Aurora Liiceanu, Adrian Cioroianu, H.-R. Patapievici, Neagu Djuvara, Mircea Toma, Cornel Ivanciuc, Andrei Pleşu, Gabriel Liiceanu, Marius Oprea, Stejărel Olaru, Ioan T. Morar, Anton Georgescu, Alexandru Ionescu, Ştefan Agopian, Dana Deac, Costi Rogozanu, Ludovic Spiess, Dumitru Costin, Matei Brătianu, Petru Romoşan, Dan Turturică, Marius Ghilezan, Viorel Moţoc, Mona Muscă, Cornel Nistorescu, Marius Tucă, Titus Muntean, Sorin Roşca Stănescu, Gabriela Adameşteanu, Rodica Palade, Doru Buşcu, Mihai Răzvan Ungureanu, Nae Caranfil, Florin Călinescu, Lucian Mîndruţă, Cozmin Guşă, Mircea Dinescu, Simona Kessler, Simona Marinescu, Valentin Nicolau, Dan Chişu, Cristian Pîrvulescu, Stelian Tănase, Radu Varia, Tudor Octavian, Mariana Nicolescu, Andrei Gheorghe, Viorel Hrebenciuc, Dan C. Mihăilescu, Traian Băsescu, Rodica Culcer, Varujan Vosganian, Sorin Radu, Dan Tomozei, Manuela Ştefănescu, Mihai Dobrovolschi, Cristian Boureanu, Rodica Mandache, Mihaela Mihai, Elena Lasconi, Victor Ciorbea, Anca Fusariu, Mariana Şoitu, Horia Romanescu, Doru Dumitrescu, Doina Cacoveanu şi alte câteva mii de cititori care şi-au exprimat sprijinul telefonic sau prin e-mail şi cărora le mulţumim din suflet.
Lista rămâne deschisă.

FINANŢAŢI AICI!

Aşezământul cultural „Academia Caţavencu“ va aduna şi administra fondurile necesare şi va iniţia toate demersurile pentru construcţia monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenţei împotriva comunismului. S-a obţinut acordul primarului general al Capitalei şi sprijinul altor oficialităţi. Se va organiza un concurs naţional pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleşu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugaţi să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ŢIRIAC – sucursala Izvor; titular cont: AŞEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAŢAVENCU“.

Cei care vor dona sunt rugaţi să telefoneze la redacţie pentru a fi nominalizaţi. Vă mulţumim şi vă vom ţine la curent cu toate demersurile pe care le vom întreprinde. Vom suporta costurile legate de modul de desfăşurare a concursului.

Cuvîntul care nemulțumește

Într-o săptămînă în care (aflăm din ***Evenimentul zilei,*** marți) o femeie a găsit o geantă cu 170 de milioane de lei și a predat-o poliției, ce mai contează că Institutul Cultural Român s-a inaugurat oficial (miercuri)? Cu care ocazie Regele Mihai I a fost premiat de Ion Iliescu și unde președintele țării s-a dat în stambă și a căinat, cu lacrimi de crocodil, soarta culturii române și a creatorilor ei. Numai că, susține ***România liberă*** în editorialul semnat de Ileana Lucaciu, „Toate aceste acțiuni cu deviză culturală n-au decît un scop, atragerea intelectualității, spre a fi folosită drept masă de manevră electorală". Cei de la putere vor, subliniază dna Lucaciu, „ca la carnavalul electoral artiștii să-i susțină". Pot s-o liniștesc pe editorialista ***R.l.*** „Artiștii" care vor susține actuala putere vor fi aceiași care au mai susținut-o: alde Săraru, Păunescu, Mironov... Și ca să rămîn tot în zona culturii, e clar că apar în fiecare zi noi intelectuali. De exemplu, dl. Bulucea, care după ce a citit cărțile semnate de Iliescu și Năstase a declarat ***(Evenimentul zilei,*** miercuri): „Sînt cărți scrise atît de bine, încît te ridică în picioare de emoție". Excitația dlui Bulucea în fața unor cărți este înduioșătoare. Am cunoscut intelectuali care aveau erecții cînd citeau o carte bună. De bună seamă, cărțile citite de dl. Bulucea nu erau chiar atît de grozave încît să-l ducă pînă la o erecție. Îl sfătuiesc să persevereze. Dar nu toți politicienii sînt intelectuali de ultimă oră. Unul, de exemplu Adrian Năstase, știe pe ce lume trăiește, analizează serios contextul politic în care se scaldă și poate răspunde (miercuri la ***Tucă Show)*** de ce îi scade popularitatea (cf. ultimelor sondaje): îi scade deoarece românii își exprimă în sondaje nemulțumirile personale. Cum ar veni, adică: vine și el, românul, beat acasă și nevasta îi respinge avansurile, preferînd să se uite la o telenovelă. Evident, crede dl. Năstase, cetățeanul în cauză va da vina pe guvern, respectiv prim-ministru, pentru eșecul în fața nevestei. Așa o fi! În definitiv nu e prima dată cînd un șef de guvern se identifică cu Dumnezeu. Dar să trecem și la alte ziare, de exemplu la ***Cronica română*** (miercuri), care ne anunță că „femeile acestei generații beau mai mult decît bărbații". În cazul acesta e clar că am greșit cu exemplul de mai sus! Altfel trebuia să sune povestea: vine și ea, biata româncă, beată acasă și bărbatul, care schimba scutecele ultimului născut și-l ștergea la cur pe penultimul, îi respinge avansurile. Supărată, ea se gîndește că numai arogantul ăla de Năstase e de vină pentru o asemenea întîmplare frustrantă și imediat îi scade din **procentul de încredere** opt puncte. Să nu credeți însă cumva că dl. Adrian Năstase jonglează numai ca să se afle în treabă cu ideea de Dumnezeu. Dumnezeule, nu! Probabil c-o fi aflat, cum am aflat și eu din ***Național*** (sîmbătă), că „persoanele care învață să facă jonglerii își produc o creștere semnificativă a cantității de materie cenușie..."

Măi dragă maiestate, acum, cînd am ajuns și eu la vîrsta pe care o aveai mata cînd ți-am zis eu că ești o relicvă a istoriei, îmi dau seama ce tînăr ai fost și chiar ce bine ai început să arăți.

Ion Iliescu, știind că nu mai poate fi președinte, parcă s-ar lăsa tentat de vreo cîteva mandate de rege

Ștefan AGOPIAN

canalul mass-midia năvodari

● **Vanghelie și Piedone, cunoscuți oameni de litere (primele 3 ale alfabetului) și artă a evitării conexiunilor neuronale, au devenit finanțatori ai unei publicații cu aparențe de opoziție. La ordinul lui Constantin Niță, președinte PSD Brașov și secretar al Camerei Deputaților, cei doi au primit misiunea nobilă de a face lumină la Brașov. Și astfel, în decembrie 2003, a apărut Ziua de Brașov. Aparențele de opoziție ale noului ziar au reușit, pentru început, să-l păcălească pe liberalul Aristotel Căncescu, președinte al Consiliului Județean. Acesta a acceptat să susțină cu bani organul care zice un D.A. hotărît aripii pro-Năstase a PSD-ului local.**

● **Cică la TV Neptun, postul favorit al primarului constănțean Mazăre, sfîrșitul lui 2003 a adus dotare proaspătă, digitală și scumpă rău. Dacă mai întîrzia puțin, se putea spune direct că începutul anului electoral 2004 a adus aparatură nouă, digitală, care nici nu mai contează cît costă dacă PSD și Mazăre țin neapărat să cîștige alegerile.**

Zețarul Ivan

Protecția presei

Raport despre o vînătoare de ziariști

O echipă de jurnaliști de la TVR2, lucrători cu camera de luat vederi și cu microfonul la emisiunea *Puls 2004,* s-a deplasat recent pe la Odorheiul Secuiesc, pe moșia Regiei Naționale a Pădurilor, ca să vadă la fața locului cum vine treaba cu povestea ursului. Știți discuția: numărați prin luneta amatorilor de vînătoare cu orice preț, brunii patriei dădeau cu plus. Verificați de organizațiile ocupate cu protecția mediului, dădeau rău de tot cu minus. Nici n-au apucat băieții de la TVR (Gabriel Geamănu și Daniel Chiricioiu) să tragă niște cadre prin pădure, că s-au trezit sechestrați de cîțiva paznici de la ocolul silvic, care le-au sugerat să plimbe ursul. De notat că, dacă se enervau, aceștia puteau și ei să tragă, problema fiind că ei nu trag cadre video, ci doar niște încărcătoare cu alice. Pînă la urmă, totuși, materialul filmat a ajuns pe post, adică acolo unde îi era locul. La scurt timp, în telefonul unuia dintre realizatori au ajuns tot felul de vorbe de ocară, cu aluzii străvezii la mama lui și la neamurile care dăduseră de ceva timp ortu' popii. După cîteva zile, pe un post privat cu ceva datorii la buget a rulat un reportaj care a avut darul de a asigura populația că efectivele de urs brun mai au puțin și dau pe alături. Apoi, pe culoarele TVR a fost depistat un zvon care spunea că marele Țiriac, șef la AGVPS-ul condus de însuși Năstase (altul decît Ilie), ar fi vrut și dînsul o casetă cu emisiunea despre urși. Dacă ne mai gîndim că Regia Națională a Pădurilor sponsorizează ceva emisiuni la TVR, realizăm că situația reporterilor de aici, amatori de anchete cu urși, este cam brună.

Cele mai multe brașoave, doar în presa pesedistă din Brașov

De cîteva săptămîni, România a intrat, după zodiacul PSD, în anul pisicii. Anul pisicii este un an electoral, în care fiecare candidat arată pisica celorlalți candidați. La Brașov însă, PSD-ul n-a reușit să arate nici o pisică. Filiala locală a partidului a arătat cel mult un pudel, căci desemnarea lui Sergiu Chiriacescu drept candidat la primărie din partea PSD Brașov – aripa Iliescu n-a speriat deocamdată pe nimeni. În schimb, altcineva a reușit performanța arătării de pisică. E vorba de candidatul Stoica Enache, de orientare independent. Independent însă numai în teorie, căci pe acte – și ne referim aici la actele de contabilitate – Enache are o cu totul altă orientare.

Stoica Enache este, dincolo de aparența de independent, director al cotidianului *Transilvania Expres.* Deși, legal, campania electorală încă n-a început, Enache se îngrijește programat să fie cît mai aproape de realitățile prezentului, publicîndu-și fotografia și sloganul electoral de cîteva ori pe săptămînă, în ziarul pe care-l conduce. Celelalte ziare, nedorind să rămînă în urmă cu știrile electorale despre Enache, fac același lucru. Mai mult: ca să evite rutina, candidatul Enache își mai insinuează silueta și pe micul ecran, la cele trei televiziuni locale ale senatorului PSD Ioan Seche, unde este intervievat conștiincios și la obiect de un subordonat de-al său. Nici un mijloc media nu poate face față hotărîrii cu care Enache pune mîna pe lopată și se luptă cu nămeții, astfel că evenimentul apare imediat prin fotografiile ziarelor și prin reportajele televiziunilor.

Ei, dar asta-i doar latura de politician a lui Enache. Ca biznisman, omul este ceva mai coerent. Atît de coerent încît, deși candidează la primărie, face parte din echipa de negociere a publicității electorale a candidatului PSD Sergiu Chiriacescu. Cu cîteva zile în urmă, la sediul cotidianului *Gazeta de Transilvania* s-a prezentat o echipă pesedistă care a negociat aparițiile candidatului PSD. Din această echipă, condusă de Constantin Niță, președintele PSD Brașov, face parte și candidatul independent Enache.

Deși faza pare ruptă dintr-un film cu proști, nu este deloc așa: nu-i nici un film la mijloc, totul este real. Inclusiv personajele, care, chiar dacă seamănă cu cele din film, în realitate par să aibă o minimă coerență. Coerența asta se explică în felul următor: de aproape zece ani, filiala PSD Brașov este împărțită în două găști de interese: trupa Fulga (actual șef SIE, apropiat de Iliescu) și trupa Niță (apropiat de Năstase). Indivizii din cele două aripi se urăsc, ecouri ale luptei aprige dintre ei fiind scăpate prin presa locală de dinainte de 2001, pe atunci lipsită de constrîngeri. Evident, Sergiu Chiriacescu este omul lui Fulga, impus peste capul lui Niță, deci inamic. Și astfel și-a făcut loc în joc Stoica Enache, independent de orice altceva, numai de PSD nu, în speranța reglării unor conturi pesediste. Interesant este că și la alegerile locale din 1996, din aceleași motive de luptă fratricidă, pesediștii brașoveni au mers tot cu doi candidați, cu profesorul Cornel Samoilă și cu independentul Ion Gontea (actual PD), cu care au obținut praful de pe tobă. Anul ăsta însă, praful s-a mutat cu totul de pe tobă direct în ochii alegătorilor, cu ajutorul unei prese locale care, în afară de „Săru' mîna, conașule!", nu mai are nimic de spus.

romania@freeex.org
www.mma.ro

România.

Mici fragmente de neant.

Un slogan nou, fericit!

Vă relatam aici, săptămîna trecută, despre succesul phenomenal pe care îl avea un puradel prin metrou cu sloganul vesel „Maaaaama a murit, taaaata a murit". Săptămîna asta, am văzut că sloganul se întinsese şi îl strigau şi alţii mai mari dar nu mai aveau succesul anterior. Mă întreb ce ar trebui adus nou în mesaj ca să aibă din nou succes. Oare adaosul: „Vă promit că mor şi eu!"?

Orfan Club CFR

Am impresia de la o vreme că fiecare tren are mîna lui întinsă, orfanul lui, copilaşul lui cu opt fraţi acasă, o mamă beţivă şi o singură pătură pentru tot cartierul. Într-o seară, opreşte un rapid în gară la Ciulniţa. Cerşetorul, copil pînă în zece ani, îşi lasă slujba şi discuţia extrem de familiară cu călătorii, şi fuge la o uşă a vagonului, să vadă cine-i „de serviciu" în garnitura de pe linia vecină. „S-ar putea să fie Piticu' din Piteşti, da' nu sînt sigur." Se uită, vorbeşte cu cineva şi se întoarce dezamăgit. „Era împuţitu' ăla de Lopată." De ce-i zice aşa? „Că jupoaie călătorii." Începi să crezi că el, unul, taie şi chitanţă dacă-i dai ceva.

Care este, deci exist!

Doamnelor şi domnilor, în sfîrşit Vanghelie a fost învins! Această legendă a literaturii, gramaticii şi limbii române în general a fost detronat de pe prima poziţie a podiumului care este. Despre performer se ştie doar că e un adevărat erou sintactic cu arme morfologice de distrugere în masă. Umblă cu troleul 92, e între două vîrste şi are acoperămînt textil pe cap. Văzîndu-l, am avut o revelaţie. S-a luat de doi băieţi, liceeni după prima impresie, cărora le-a zis cald, de la obraz, cu o siguranţă care l-ar face invidios pînă şi pe regele Vanghelie: „Ia mai tăceţi, măi nesimţiţilor care esteţi!". Staţi pe-aproape! Competiţia care este continuă.

Al 5-lea excrement

Autobuzul 137, sîmbătă, pe la 2. Urcă un tînăr cu un Rotweiller, pe care îl parcase regulamentar în botniţă şi lesă. Imediat, un copil de vreo 5–6 ani din faţa mea începe să se agite. Mama lui îl linişteşte, spunîndu-i că nu are cum să îl muşte, pentru că e prevăzut cu botniţă. Băieţelul se calmează, îi trage o privire galeşă cîinelui, după care, dintr-o dată, izbucneşte în plîns, şoptind printre sughiţuri: „Dar eu nu mă tem să mă muşte, mă tem să nu facă caca pe mine!".

Ethos, Porthos şi Aramis

reportaj cu ţara de gît

Moor la deces

Marţea trecută i-am făcut o ultimă bucurie unui om la care ţineam foarte mult. Murise şi i-am luat ajutorul de deces. De la Casa Pensiilor sector 4. Strada Ecaterina. Eram al cincilea la rînd. Rîndul era format de către un bodyguard burtos: „Stai mata la rînd la ghişeul 4 şi ghişeul 5. Ce te grăbeşti? Stai, că doar nu vrei să avem cîte un funcţionar pentru fiecare om." Stăteam. În faţa mea amestecătură de vîrsta a treia. Coada era dinspre o sală uriaşă, unde era interzis să păşeşti: „N-ai voie, dom'le, n-ai voie! Azi, numai la ghişeele alea, dincoace se lucrează!". Coada mergea printr-un hol îngust şi trecea prin faţa uşii de la intrare spre altă uşă, numitele ghişee 4 şi 5. Stăteam împreună cu o căciulă ex-vulpe argintie. „Nu vezi, bă, că se bagă ăsta în faţă?" Şi, printr-o mişcare surprinzătoare, căciula trece prin faţa mea şi a celui cu păr alb. Eram ieşit din coadă. Alţi doi: „Domnule, nu ai fost în faţa noastră!". Înghit şi aştept. Linişte. Mai intră o persoană. O funcţionară iese la xerox. „Morţii la dumneavoastră?" „Da, pensiile la colega!" Motiv pentru încă o mişcare. Funcţionara de la pensii nu avea muşterii înăuntru. „Pensiile, la mine!" Muşteriii din spate alunecă pe lîngă mine. Trec în faţă. „Mami a intrat, eu aştept pe mami." Vorbea soţul femeii cu căciulă. Îmi vine rîndul. Intru. „Vă rugăm să ieşiţi, nu e loc să respirăm!" Ies şi stau în faţa uşii. Ceva nu-mi dădea pace: ghişeele nu erau decît două mese puse într-o încăpere de patru pe unu jumătate. Prima masă, la intrare, era pentru morţi. Cealaltă pentru pensionari. La masa morţilor erau trei persoane ca muştele peste funcţionară. La pensii nu era nimeni. Linişte. O femeie alunecă spre uşă. S-o împiedic în ascensiune? Deschide uşa şi strigă în cămăruţă: „Sînt handicapatăăăă, bă, sînt handicapatăăă! Vreţi să mă folosesc de avantajele legitimaţiei de nevăzătoooor?" Iese. Închide uşa. Linişte. „Ăştia au dat nişte legi împotriva noastră, dar le ţin secrete, ca să nu ne revoltăm şi să murim." „Fă, cîte puncte ai?" Am intrat. Mi-am luat hîrtia că am dreptul la ajutor. Banii, în altă parte. Două dimineţi de îmbrînceală la Casa de Pensii a Bucureştiului, un rezultat: nu sînt bani. Vineri. Merg să ridic pensia de la poştă. „Duceţi-vă înapoi, că e şi pensia de veteran! Repede, o depunem azi." Îmi jurasem să nu mai calc pe strada Ecaterinei. M-am dus. Bodyguardul: „Nu e voie. Zi cînd nu se lucrează cu publicul." Spun povestea. Mă lasă. Cineva îmi face actele. În aşteptarea lor, femeia spune: „Staţi pe banchetă şi lucraţi ceva, că nu e zi cu publicul şi să nu vă vadă cineva!". Din hol, bodyguardul comunică: „Zace una pe stradă cu coloana ruptă!"

'R-aţi ai dracu' de nenorociţi! Dom'le, am făcut trei cereri ca să-mi dea ajutoru' de înmormîntare în avans, şi nimic. Degeaba le-am demonstrat cu condeiul pe-o hîrtie că din pensia pe care o primesc şi cu cît mi-a venit ultima întreţinere o să mor în maxim o lună! Ştiţi ce mi-au răspuns? Pînă nu vin cu picioarele înainte, nu văd un chior.

Cu numai cîţiva ani înainte de intrarea noastră în UE, pensionarii români preferă să moară acum ca să mai prindă înmormîntările pe lei

Eugen ISTODOR

Dacă vrei, nu jack-poţi

Pleis ior bet, pliz! Tenc iu! Iar, acum, ia, repejor, buletinele la control! În regulă, în regulă, hopaaaa... Matale ce cauţi, băi, aici? Nu ştii să citeşti? Nu vezi, băi, că-l deranjezi pe domnu' de la Focşani, pe domnu' de la Bacău, pe domnu' de la Steaua şi pe badigarjii lu' domnu' de la Partidu' Noua Generaţie? Cum? Ai pus trei milioane? De lei, bănuiesc, că la mecla ta... Păi bine, băi, vii să te dai jmecher cu salaru' de încărcător vagoane la noi în gară? Ai dracu' localnici, nu mai poate bulangiii să se simtă ca acasă din cauza voastră. Hai, valea, şi mai veniţi cînd ne-om băga şi ruletă rusească!

Nelson Mărdelu

Bulucea şi-a pus tunul pe WC-urile publice

O cititoare de bine cu talent la munca de investigaţie ne-a povestit următorul fapt: în faţa prefecturii Craiovei există un WC public privatizat, al cărui destin e condus de un fel de familie – doamna Petria Purcărea de 56 de ani şi fiica ei. Ei bine, întrebînd-o cititoarea noastră pe doamna Purcărea ce oameni mari au venit să îşi lase udul acolo, aceasta a răspuns că „odată, demult, a venit Bulucea (actualul primar PSD al oraşului, n.r.) şi încă un bărbat. S-au p...şat, da' nu au plătit". Ca să vezi: deşi am putea crede cu toţii că un om ca Bulucea are bani să se p...şe pe ei, uite că nu se p...şă!

Piss-ul unei nopţi de vară

Sexul scuză mijloacele

(poveste adevărată cu trei cîini)

Fetiţa mergea pe stradă, se gîndea la ale sale, dădea din coadă mai mult din plictiseală. În faţa casei lu' domnu' Ionescu s-a întîlnit cu Grivei care – ham-ham, lugu-lugu! – a încercat să o îmbîrlige. Afară era cald, frumos, iarba era verde, şi Fetiţa şi-a zis în gînd: „La naiba, de ce nu?". În clipa cînd Grivei încerca o poziţie mai complicată, a apărut şi Bobiţă care, fără să-i dea nici o atenţie lui Grivei, a sărit pe Fetiţa şi s-a pus pe treabă. Vizionare plăcută!

Canis captivus

Bursa şpăgilor

Bis la primă, Salubris la înaintare

Din bube, mucegaiuri şi noroi, doi ieşeni au ivit recent fo' 10-15 milioane noi. Cum pot ieşi bani din aceste materii insalubre? Simplu, cît ai zice „peşcheş“. Mai întîi se apelează la Salubris Iaşi, societate de salubritate aflată în subordinea Primăriei. Mai departe, Salubris apelează la Autoritatea Naţională de Reglementare a Serviciilor Comunale, care-i acordă o licenţă de funcţionare clasa 1 pentru merite deosebite în ce priveşte calitatea serviciilor. Cel care a monitorizat intens licenţierea răspunde la numele de Constantin Alincăi, fost REBU, actualmente angajat ANRSC. Constantin Alincăi mai răspunde însă şi „prezent“, la Consiliul de Administraţie al Salubris, în care este membru. La fel de prezent răspunde, dar în AGA Salubris, şi Dorian Vlădeanu, consilier ANRSC. La sfîrşitul lui 2003, în calitate de membru AGA la Salubris, Vlădeanu s-a premiat cu 10 milioane de lei, să trăiască, n-a mîncat, n-a băut – doar a păpat nişte bani. Tot el l-a premiat şi pe colegul de la ANRSC Alicăi, membru în CA al Salubris. L-a premiat cu 5 milioane de lei plus nişte cheltuieli de protocol. Să vedem şi ce zice legea. Legea nu zice nimic, tace moartă, deşi în ea scrie că drept la primă au numai salariaţii. La Salubris, Vlădeanu şi Alincăi nu sînt salariaţi, ci membrii în AGA, respectiv, CA. Cei doi sînt salariaţi ai ANRSC, unde-şi au cartea de muncă. Muncă, se vede treaba, în folosul altuia. Ajunşi în acest punct, ne întrebăm dacă cele două prime se pot numi atenţii ale Salubris pentru angajaţii ANRSC. Greu de zis, dar la fel de greu de infirmat. Dacă nu ne-ar fi împiedicat legea, le-am fi zis „lobby“. Dar tot legea (art. 206 Cod Penal, referitor la calomnie) ne împiedică să folosim termenul corect. Aşa că vă lăsăm pe dumneavoastră, cititorii, să-i ziceţi faptului după cum credeţi c-ar fi potrivit. Noi, unii, ne rezumăm să le zicem doar ceva de dulce, ştiu dînşii ce.

REBUblică, măreaţă vatră

Portofelul suspect de GRASP la Brăila

Anul trecut, în decembrie, în loc de zăpadă peste Brăila tocmai începuse să ningă cu ceva dolari. Era vorba de 20.000 de parai proveniţi dintr-un program GRASP (GRASP fiind un program de asistenţă, cu o durată de 5 ani, finanţat de Agenţia Statelor Unite pentru Dezvoltare Internaţională – USAID), parai a căror soartă urma s-o stabilească o licitaţie de programe organizată de Consiliul Judeţean Brăila. Caietul de sarcini pentru licitaţie a fost întocmit de CJ, iar la licitaţie s-au înscris Universitatea „C. Brâncoveanu“ (particulară), Camera de Comerţ, Centrul de Dezvoltare a Întreprinderilor Mici şi Mijlocii (CDIMM) şi Agenţia de Dezvoltare Regională Sud-Est (ADR). Surprinzător, a cîştigat universitatea particulară, adică instituţia cu cea mai puţină experienţă în astfel de programe. Particulară mică, dar voinică, am fi zis dacă, deloc din întîmplare, Gabriel Simionescu, preşedintele CJ şi membru de vază al PSD, nu ar fi şi profesor la particulara „Brâncoveanu“. Ciudat, la fel şi pesedistul Ion Chiriacescu, şeful Camerei de Comerţ, tot prof este la aceeaşi instituţie. Criteriile prioritare ale participării la programul „Strategia de dezvoltare a judeţului Brăila pe termen mediu 2004-2008“ sînt, potrivit CJ, experienţa dovedită în domeniu, rezultate obţinute şi experienţa în derularea proiectelor de finanţare. Or, aceste criterii le îndeplineau cel mai bine CDIMM sau ADR, în nici un caz Universitatea. Într-un loc mai bine supravegheat, drumul banilor ar fi fost mai uşor de urmărit. La o particulară unde toate sufletele de profesor se tem de colegii lor mari şi tari în partidul de guvernămînt, chiar ar fi de urmărit dacă banii nu se vor îndrepta fix către sertarele a două catedre.

Consiliul Ciudăţean

Deţinut Politic. Aberaţie, conform reţinerii, mică

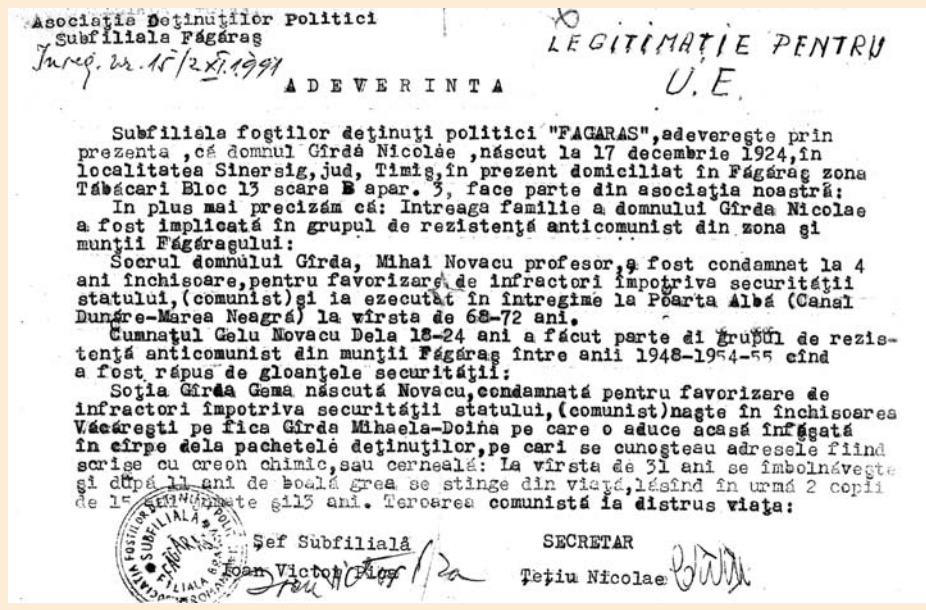

Asociaţia Deţinuţilor Politici
Subfiliala Făgăraş

Înregş. nr. 15/2.XI.1991

LEGITIMAŢIE PENTRU U.E.

ADEVERINTA

Subfiliala fostilor deţinuţi politici "FAGARAS", adeveresţe prin prezenta ,că domnul Gîrdă Nicolae ,născut la 17 decembrie 1924,în localitatea Sinersig,jud, Timiş,în prezent domiciliat în Făgăraş zona Tăbăcari Bloc 13 scara B apar. 3, face parte din asociaţia noastră:

In plus mai precizăm că: Intreaga familie a domnului Gîrda Nicolae a fost implicată în grupul de rezistenţă anticomunist din zona şi munţii Făgăraşului:

Socrul domnului Gîrda, Mihai Novacu profesor,a fost condamnat la 4 ani închisoare,pentru favorizare de infractori împotriva securităţii statului,(comunist)şi ia executat în întregime la Poarta Albă (Canal Dunăre-Marea Neagră) la vîrsta de 68-72 ani.

Cumnatul Gelu Novacu Dela 18-24 ani a făcut parte di grupul de rezistenţă anticomunist din munţii Făgăraş între anii 1948-1954-55 cînd a fost răpus de gloanţele securităţii:

Soţia Gîrda Gema născută Novacu,condamnată pentru favorizare de infractori împotriva securităţii statului,(comunist)naşte în închisoarea Văcăreşti pe fica Gîrda Mihaela-Doina pe care o aduce acasă înfăşată în cîrpe dela pachetele deţinuţilor,pe cari se cunoşteau adresele fiind scrise cu creion chimic,sau cerneală: La vîrsta de 31 ani se îmbolnăveşte şi după 11 ani de boală grea se stinge din viaţă,lăsînd în urmă 2 copii de 15 [illegible] şi 13 ani. Teroarea comunistă ia distrus viaţa:

Şef Subfilială Ioan Victor Ploc

SECRETAR Ţeţiu Nicolae

Gîrda din Făgăraş a cerut Asociaţiei Foştilor Deţinuţi Politici o legitimaţie (vezi anexa) pentru Uniunea Europeană. Vrea să ceară azil politic. Şi AFDPR-ul i-a dat-o. Gîrda s-a săturat să fie persecutat politic în 2004. Adevărul este că autorităţile române nu i-au dat nici pînă acum o indemnizaţie de urmaş de luptătoare în munţi. Da, nu Gîrda a fost în munţi, ci soţia dumnealui. Aşa e românii, nişte cîrpe. Tot femeile să lupte! „Dom'le, eu m-am infiltrat pe lîngă soţia mea şi am iubit-o aşa. Vroiam să intru în grupul ei de rezistenţă şi am reuşit, că eram împreună la serviciu. Dar ea, după persecuţii, nu a mai trăit mult. A murit în '69, în august. De atunci stau singur... bine, n-am fost eu uşă de biserică, dar nu am mai găsit nici o eroină demnă de mine. Mi-am crescut copiii într-o magazie şi am văzut cum tot securiştii au ajuns la putere azi. Păi, Sorin Lepşa, ăla de e pe la Bucureşti prin PNŢ şi prin deputăţii, ştiţi, e fiul gonaciului de pădure ce turna la Securitate unde stau ascunşi partizanii. Dar ăsta, Pica, şeful filialei AFDPR Făgăraş, care semnează că am rude din rezistenţă? Pica era colaborator la Securitate. Vedeţi, dom'le, ce am ajuns?" Adeverinţă pentru urmaş de eroină şi semnătură de securist pe legitimaţie AFDPR. E frumoasă România: unde, în lumea largă, mai găseşte Gîrda aşa ceva?

Mars, Engels şi Bounty

Orice Naş îşi arde Naşu'

Stimaţi călători, vă rugăm să pitiţi draperiile împrumutate din vagon, să vă puneţi la loc şosetele scoase la aerisit şi să înghiţiţi mai repede slana aia luată pe datorie de la economat, împachetată în postere cu Iliescu, Năstase şi Nicoleta Luciu. Urmează o poveste despre Naşu'. Naşu' are o normă de amenzi! Cum ar veni, Ministerul Transporturilor nu are pic de încredere în clienţii săi, mai are puţin şi îi amprentează la urcarea în vagon, ca americanii, îi caută de carii şi îi controlează la unghii şi batiste. Ce zice Naşu': „Tre' să tai opt tichete pe cursă. Minim opt tichete de loc, adică opt puncte, asta e norma. Vii de la mama dracului, din ţară, şi n-ai timp să-ţi iei tichet de loc din Gara de Nord, cînd schimbi trenul ca să mergi mai departe, la altă mama dracului, plăteşti locul în tren. 12.000 de lei. Un punct cîştigat pentru mine. Da' dacă prind pe unu' care n-are nici urmă de bilet, deci nu unu' d-ăsta care are măcar bilet fără rezervare, şi îl jupoi de 80.000 de lei, tot un punct înseamnă. E ca dracu'. Abia rechinu' cu bilet de 400.000 mă mai scoate şi pe mine. Cinci puncte plus tichetul, şase puncte. Controlez mai liniştit“. În timp ce-mi povesteşte viaţa lui, Naşu' scoate un teanc de tichete de loc şi le completează. După aia le rupe şi scoate banii din buzunar. Buzunarul lui, banii lui, salariul lui, munca lui. „Acum tre' să tai opt tichete din burtă, că-n trenu' ăsta n-am avut decît călători corecţi. Lucru care nu-mi convine. Mă amendez pe mine, cu 96.000, opt tichete de loc, decît să mă ardă la simbrie. Am 19 trenuri pe lună, trăiesc mai mult în vagoane. Am şi gestiune pe cap. Dacă aruncă un beţiv extinctoru' pe geam, c-aşa i s-a sculat lui, eu îl plătesc. Sau pun pe cineva să-mi aducă unu' din trenul vecin, de la un coleg. Asta e.“ Cine nu face norma de amenzi, pierde la salariu. La 50% din normă, pierzi şi bani şi haleşti şi clase de retrogradare, ajungi să putrezeşti pă jegurile săteşti. Tot Naşu': „Nu numai că te fac la bani, da' te şi fac de panaramă la Şcoala Personalului. Te ceartă pe tine că n-ai avut călători fără bilet pe tren. De-aia, cînd prinzi unu', nu te mai uiţi că-i amărît, că n-are un picior, n-are o mînă. Îl arzi. Ştii cum se zice: Băăăă, decît să plîngă mama, mai bine să plîngă mă-ta!“.

Tiket, Ianke şi Kadîr

Anacronica TV

Copiii spun lucruri trăsnite despre Dumnezeu

Colegii mei nu au scris pînă acum despre televiziunea religioasă PAX. E bine, a dat Domnu' și o să scriu eu. M-am uitat de vreo două ori cu interes la o emisiune educativă, în care un teolog tînăr ia o grămadă de preșcolari și le pune întrebări și răspunsuri despre divinitate. Ultima oară era vorba despre îngeri. Întrebat cum arată îngerii, un băiețel a zis că seamănă cu o maimuță care vine și stă pe bancă atunci cînd face el ora de karate. O fetiță a zis că, atunci cînd plouă, Dumnezeu stă în cer, nemișcat. În plus, era convinsă că Dumnezeu nu mănîncă pentru că Dumnezeu nu este printre noi. Și, ca să nu o pedepsească, ea trebuie să nu se suie pe calorifer, că vine tata și îi dă o leapșă. M-am amuzat și m-am informat. Totuși, or fi știind ei, copiii, lucrurile astea, dar dacă e să le ceară domnul teolog detalii despre relația dintre Adam și Eva, sigur o să iasă la iveală niște informații luate de pe Discovery, apropo de șerpi și de pe Adult Channel, apropo de ispită.

Adult Channel Nr. 5

Să vă fie ursine!

Nu știu alții cum sînt, dar eu cînd văd o matahală de urs românesc negru sau maro zăcînd împușcată și un grup de vînători veseli în jur, începe să mă doară sufletul și-mi vine să-i mitraliez cu pușca. Astea fiind zise, nimeresc duminică seara la buletinul de știri de pe România 1. Printre altele, hop – un material cu urși împănat bine de imagini cu urși. Morți, să precizez. Nimic în material despre discuțiile din ultima vreme apărute în presă: că de fapt numărul este supraevaluat, că premierul împușcă ursul, că ne dispar urșii. Vocea comentatorului – optimistă. „România are cu vreo 500 de urși mai mulți decît trebuie. Urșii sînt o bogăție. Urșii aduc bani. Vînătorii din străinătate plătesc bine ca să ne împuște ursul." Imagini cu un urs imens mort. Alt urs mort. Încă un urs mort. Urs mort în căruță, transportat la împăiere sau descărpățînare căci, știți, capul contează. Grup de vînători anonimi fotografiindu-se festiv. Pe scurt: un material care trebuia să îl scuze indirect pe Năstase că împușcă. Imaginile cu urși morți reușeau să-l acuze.

Mort Martin

La Prima TV este o emisiune despre animale la care se uită mereu cîinele meu, Jazz. De obicei, el nu citește subtitrarea, dar, sîmbăta trecută, el a început brusc să latre pentru că pe ecran scria: „mama elefantului a fost împunsă cu coarnele de către ceilalți elefanți". A trebuit să dau repede pe altceva și să-i găsesc un documentar despre rațe prin casetele mai vechi ca să se potolească, așa rău îl enervează cînd oamenii nu fac diferența dintre colți și coarne, așa cum o fac eu.

Trampa și ecranul

★ Pe Prima TV e un serial cu graşi, numit *Roseanne,* la care, ca slab, nu mă uit. Le-aș recomanda directorilor de programe de la Prima TV să dea și seriale cu slabi, ca să nu rămînă doar cu Piedone și Grecea în audiență. Ar fi o audiență grea, ce-i drept, dar nu mare.

★ Uite tocmai m-a sunat acuma cineva și mi-a zis că mai toți comentatorii români de la turneul Australian Open zic că „Jucătorul Cutare are poftă de joc". Dom'le, pentru cîteva sute de mii de parai, zău dacă n-aș avea și eu poftă, chiar dacă n-am decît o rachetă Reghin de lemn, ruptă în partea cu care dădeam reveruri cu cărămizi spre terenul vecinilor.

★ Sigur ați observat că Țopescu Senior a fost chemat într-o reclamă la televizor să-mi zică mie și prietenilor mei că putem să ne lăsăm de fumat. N-am înțeles de ce tocmai Cristian Țopescu. O fi genul care comentează atunci cînd își aprind oamenii cîte o țigară.

★ Noul promo care o anunță pe Teo că e Teo zice că ursitoarele au făcut-o pe Teo simpatică la naștere. Eu cred că ursitoarele lui Luciu nu i-au ursit Nicoletei, ci sînilor ei să devină simpatici, cunoscuți și să cînte.

★ Ei bine, s-a schimbat ceva în lumea reclamelor de un fel la brînză topită. Fetiței nu-i mai place aceea cu șuncă și cu caș-caval, din care tot îi dădea colegul ei, ci mănîncă din aia cu ciuperci. Eu cred că a schimbat colegul, nu brînza topită, la ce figură flămîndă avea în primele reclame.

★ Am aflat de la postul Acasă TV o știre de ultimă oră. Angelica Rivera și Roberto Castro nu se mai căsătoresc anul acesta. Aș vrea să găsesc pe cineva care să-mi explice și mie cine sînt cei doi și dacă există vreo șansă de împăcare. Dați-mi un mail și promit să răspund. Ofer informații la schimb despre Osvaldo Rios.

★ Senzațional Cheloo (Parazitii) la *Cool Hunting* de vineri. M-aș fi uitat toată noaptea, da' mi-a fost frică să nu se trezească fi-miu și să mă prindă că nu mă uit la filme porno, ca părinții serioși. Cel mai cool a ieșit Nimeni Altu', un hip-hopist căruia îi plac desenele cu Bugs Bunny din același motiv pentru care îmi plac și mie: că au multă violență. Apropo de desene animate: m-am întrebat toată copilăria de ce Taz (îl știți, ăla care se deplasează ca tornada de la Făcăeni) n-are și el o nevastă. Mamă, ce mi-ar fi plăcut să-l văd cum face cînd ajunge beat acasă.

★ Singurul lucru care m-a deranjat la Nimeni Altu' a fost că a zis despre Coiot că e cam ars în cap, că nu prinde niciodată struțul. Nu sînt de acord. Cred că ținea cu struțul doar pentru e genul ăla la care, de fiecare dată cînd vorbește, se aude bip-bip, la fel ca la Cheloo.

★ În timp ce mă uitam la *Cool Hunting,* mi-a venit, nu știu de ce, să mă întreb ce-o mai face Mircea Zară. Dacă aș fi fost în locul lui Cheloo, pe-ăsta l-aș fi ales de cool. Sau de coor, ce mai contează, bine să ne simțim!

★ Tot la *Cool Hunting* am văzut-o și pe Anna Lesko. Cam 10-15% din fund îi ieșea din pantaloni, pe deasupra curelei. Ce-am observat și m-a enervat: Anna n-are și ea măcar o aluniță pe fesă, sus, acolo. Nimic! Sau o fi avînd, da-i prea mică și nu se vede. De-aia vin și eu c-o rugăminte la nea Columbeanu, să-i mai dea 50-100 de mii de parai ca să-și facă fata un implant de silicon în alunița aia mică. Să avem și noi, poporul, la ce ne uita între reclamele la telefoane erotice.

★ Am văzut că după o perioadă în care Tanța a fost asistenta cu foi a lu' Teo, acum a fost retrogradată la funcția de femeie de serviciu care a consacrat-o. Mă gîndesc că la fel o să se întîmple și cu Maria de la noi, mai ales că văd că și ea a început să plimbe niște hîrtii prin redacție, da' din alea igienice, să nu se murdărească de pix.

★ Caz clasic de „miserupism" joi seară la *Observatorul* Antenei 1: de pe patul spitalului, un băiat mai brunețel povestea reporterului cu cuvintele lui cum și-a rupt el penisul în timpul unui act sexual perfect normal cu prietena lui. V-a trecut un fior cît de cît, nu? Ei bine, i-auziți ce declară doctorul care se ocupă de caz: „A, se întîmplă frecvent, nu e ceva ieșit din comun!". Așa, ca să stăm liniștiți data viitoare...

★ Nu-ș' ce naiba am cu Antena 1, da' tot joi, care va să zică, la *Observatorul* de noapte, conferință de presă, vorbește Răzvan Theodorescu. Nimic deosebit pînă aici, dacă nu am fi văzut subtitrarea pusă din regie: „Ministrul Culturiii". Da, ați numărat bine, este vorba de trei „i". Ca nu cumva să se înțeleagă doar unul singur tocmai la dom' ministru al Culturii.

★ Moda asta cu transmisul de la fața locului a fost preluată și pe România 1. Sîmbătă seară au scos-o pe fetița aceea absolut nevinovată de la *Meteo* la minus 15 grade să prezinte starea vremii de afară, din curtea televiziunii, dintre brazii scîrțîind a ger. Cum? N-ați auzit scîrțîitul? Păi, asta probabil din cauza clănțănitului de la dinți.

★ Invitată la *Teo Show,* la PRO TV, Oana Sîrbu a cîntat o piesă celebră, lansată pe vremea cînd era la liceu și se pupa cu Ștefan Bănică Jr.: „Ani de liceu". Și, în timp ce mergea banda, un operator insista cu camera pe Adrian Minune, care era extrem de vesel: rîdea, bătea din palme și se legăna în ritmul muzicii. Probabil că, auzind versul „scumpii ani de liceu", deja se gîndise să-și ia și el măcar vreo patru duzini, ca să se dea mare la colegii de breaslă.

★ Mă derutează o chestie din rubrica *Meteo* de la Realitatea TV. În timp ce curg pe ecran temperaturile zilei, undeva jos

E-hei, nici fumatul nu mai e ce-a fost! Păi, ce făcea Gicu Dobrin cu două pachete de ţigări pe zi! Lua Cupa, Campionatu' şi, dacă gusta la pauză şi-o prună mică, dribla portarul, rezervele şi spectatorii!

Cristian Ţopescu, cel mai mare crainic sportiv al României, un om care a avut curajul să comenteze chiar şi pe vremea lui Ceauşescu

scrie cam așa: „Sursa: date furnizate de Realitatea TV". Stau și mă întreb, totuși, de unde ia Realitatea TV datele pe care le furnizează postului Realitatea TV. Ciudat e că nu pot să-mi dau nici un răspuns. Vă dați seama că mă cam oftic, mi-ar fi plăcut să scriu și eu, aici, „răspuns oferit mie de mine însumi".

★ Pe PRO TV am văzut-o pe reporterița aia care se-mbracă în blănuri artificiale colorate strident, aia cu voce care trădează tabacul, cum vorbea cu un semafor de ultimă generație care te anunță cînd să treci și cînd nu. Îi reproșa că vorbește prea mult. Sper că tanti n-are drum pe-acolo în fiecare zi, că dacă e s-o apuce nervii pe săracul semafor, te pomenești că-i dă vreo două peste difuzor și îl pocnește cu poșeta peste catadioptri.

★ Pe TVR 2 e un film cu un psiholog criminalist care bea de stinge. E imens și are tot timpul în mînă un pahar cu ceva alcoolic. Bea Cracker ăsta cu o poftă, ceva de speriat. Îți curg instantaneu balele după ceva tărie și, chiar dacă nu le ai cu pileala, începi să tremuri la cinci minute după ce-ncepe filmul. Și de fiecare dată cînd îmi torn în pahar cu mîna tremurîndă mă întreb: ce-o fi în sufletul lui nea Nicu Văcăroiu cînd nimerește cu telecomanda prin zonă?

★ După ce Dan Negru s-a săturat de el pe la emisiunile alea cu mîncat șerpi și spart pepeni cu capul, Claudiu Bleonț a-nceput marea bătălie împotriva tutunului. Cine-l știe, s-a prins că băiatul nici măcar nu pufăie pe la chefuri, darmite să fumeze ca turcul așa cum vrea Țopescu să ne facă să înțelegem din reclama aia a lor. Oricum, ca fumător e talentat și, la urma urmei, ca actor poți să fii lejer și tîmpit, și eunuc, și gheișă, și hoț. Iar, ca fumător, Bleonț reușește cumva să fie toate acestea dintr-o dată. Sau, cel puțin la televizor, așa se vede.

★ Nu știu dacă pe voi vă pasionează teleshopping-ul, dar eu sînt profund fascinat de anumite faze. Și mi-aș cumpăra mai ales chestii care se numesc cu *turbo*. Un aspirator *turbo* mi se pare ideal pentru a strînge firimiturile căzute dintr-o tigaie *turbo.* Iar o saltea *turbo* e tot ce-ți poți dori pentru o partidă de sex *turbo.* Păcat că toate prezervativele au nume de-astea platonice, gen *Romantic,* cînd ar fi mult mai normal să se cheme *Turbo*. Ai demara cu ele mai greu, e-adevărat, dar vă dați seama cum ar fi pe urmă, cînd se-așternt la drum.

★ Fază încordată la o telenovelă de pe Acasă TV. Un gagiu nervos, gen traficant de telefoane mobile, cu haină de piele și cămașă în dungi, ținea un pistol între pectoralii unui tip blajin, pe care-l visează toate gospodinele în chip de ginere. În jur, lume disperată. Trec vreo două minute. Nervosul a ținut non-stop pistolul în pieptul oponentului. Mă duc la bucătărie, bag două sandvișuri cu salam scump, pistolul tot acolo. Mă duc la baie, mă spăl pe dinți, mă întorc, pistolul la locul lui. Nu mă înduram să plec. Eram și eu curios: nu cumva blajinul făcea doar pe fraierul și, de fapt, el ținea arma strînsă între pectorali, în timp ce șmecherul nu era în stare să o smulgă de acolo?

Tupeu 2004

Nimeni nu e mai presus de legende

Eu, arogant? Hai, bă băieţi, fiţi serioşi! Păi, dacă eram eu cu adevărat arogant, mai stăteaţi voi acum, nişte păduchi din presă, de vorbă cu primul ministru al ţării?

Adrian Năstase, un premier cu nasul pe sus care conduce ţara prin Aroganţe de Urgenţă

Iarna a luat iar prin surprindere autoritățile, zăpada a luat prin surprindere omătul, omătul a luat prin surprindere neaua, și tot așa. Un pas mic pentru autorități, însă un pas uriaș pentru omul de zăpadă – iarna asta vrea să-și bată joc de noi, de parcă nu erau de ajuns alde Iliescu, Năstase, Stănoiu, Mitrea. Zăpada – această diversiune a Puterii pentru a distrage atenția de la marile probleme ale țării – îi ajută pe guvernanți ca, ascunși după cazematele legilor proaste și hotărîrilor de Guvern, să arunce cu bulgări de rahat în instituțiile democrației. Să vedem cum stăm cu Tupeul în săptămîna aceasta:

Locul I (3 puncte): **Adrian Năstase.** Adevăratul fiu al Mamei Obida, Năstase își varsă năduful pe ziariștii neascultători și spune că ei sînt de fapt cei care i-au inventat pe baronii locali. „Baronii locali sînt adevărate legende vii!“ – s-a completat Năstase I-ul. Dacă Mischie, Oprișan și Stadionul Sechelariu sînt *legendele vii* ale guvernării Năstase, atunci cum să n-o ia razna tînăra generație și să nu-i admire cel mai tare peăia care înjură cel mai urît, fură cel mai mult și, pardon, se urinează pe ea de democrație de dragul cărămizilor de parai, fărădelegendelor vii!

Locul II (2 puncte): **Partidul Social Democrat.** PSD-ul vrea să reducă de la 6 la 4 ani mandatul membrilor CNSAS, ca să îi aibă mai bine sub papuc. În fond, ce atîta gargară și cu securiștii aștia? Mai bine Pleșu și Patapievici și-ar vedea de cultura lor, să nu-și mai bage nasul unde nu le fierbe oala, Securitatea e pentru securiști, nu pentru toți civilii! Ce, torționarul Priboi și-a băgat nasul în presocraticii ăstora, mama lor de spioni iredentiști!

Locul III (1 punct): Ion Predescu. Senatorul Predescu a conceput un nou sistem prin care imunitatea parlamentară să-i apere pe parlamentarii certați, scuipați și înjurați cu legea. Conform proiectului senilatorului Predescu, un parlamentar condamnat de Justiție nu mai trebuie să-și execute pedeapsa, ci poate să rămînă liber, cît timp îl lasă mandatul să fure în continuare. Cum ar veni, am avea tot un Parlament pesedist de hoți și criminali, ca și pînă acum, cu avantajul totuși că de data asta ar fi, în sfîrșit, pe față!

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Adrian Năstase	5 puncte
2. Ion Iliescu	4 puncte
3. PSD	3 puncte

Analiză finală

Maria & Virgil Show

Vergilică întreabă

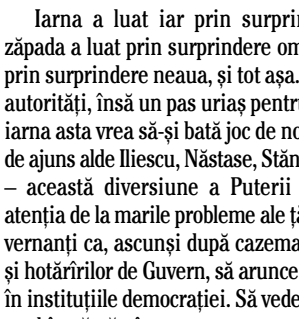

Se spune că oamenii simpli sînt băgați pînă peste cap în ale lor: griji, dureri, copii. Maria Stoica, după cum o știți, nu este altfel. Femeia aceasta, care răzbește în viață cu mătura și teul, oferă din sărăcia sa 200.000 de lei pentru monumentul Elisabetei Rizea. Despre eroismul de a se lipsi de banii de coșniță pe două zile în rîndurile care urmează.

Maria: Cînd ajung acasă aseară, miercuri, pe cine văd la televizor? Pe șefulică, Liviu Mihaiu, care vorbea de Elisabeta Rizea și de un monument pentru femeia aia.

Vergilică: *M-ai bătut la cap toată noaptea!*

Maria: Păi, Vergilică, credeam că șefulică nu o să mă primească pe listă. Că o să zică să țin nasul în pămînt... nu, șefulică mi-a zis: „Bravo, Mario! Bravo!“. Auzi, Vergilică, și acum sînt emoționată. Să dau eu bani pe monumentul femeii ăleia!

Vergilică: *La cît te-ai gîndit?*

Maria: 200.000.

Vergilică: *Dar tu știi cui dai?*

Maria: Păi, știu cine a fost Elisabeta Rizea. A murit anul trecut și această femeie era ea însăși un monument de eroism.

Vergilică: *Dar mai ai exemple din astea, că voi, femeile, nu ați prea fost mari eroine…*

Maria: Nu contează, doar dacă e una și e suficient pentru un monument. Nu-ți trebuie să te lauzi. Uite, acolo, o femeie simplă, fără fasoane a urcat în munți și a dus de mîncare fraților ei și a luptat împotriva comunismului.

Vergilică: *Adevărul e că sărăcia asta ne-a făcut să uităm și de comunism, și de eroism!*

Maria: Ne-a tîmpit sărăcia! Ne-a tîmpit, Vergilică! Și nu mai știm de nimic. Păi, dacă noi nu ne aducem aminte de trecut, cine?

Vergilică: *Păi, da, comuniștii de la putere nu ne lasă să ne vedem nici dosarele de Securitate!*

Maria: Am auzit acum că pesedeul dă o lege că să dea jos cu Pleșu, Dinescu și Patachievici! Că să nu mai fie ei, că prea au publicat listele de securiști din *Cațavencu.* Uăăă pesedeul!

Vergilică: *Dar, chiar, ce dracu' să facem noi cu dosarele?*

Maria: Ai turnat?

Vergilică: *Nu.*

Maria: Păi, să vezi adevărul!

Vergilică: *Adevărul, ce adevăr? Ce să fac eu cu dosarul, că uite, tot securiștii sînt la putere.*

Maria: Să știm măcar noi ăștia cine e o Elisabeta Rizea și cine nu, bre Vergilică. Între noi să ne recunoaștem. Să nu mai fim lași. Nu!

Vergilică: *200.000 pentru un monument te face așa curajoasă?*

Maria: Da.

Maria răspunde

Vestigii degeto-dacice

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

Noi le-am întins ambele mîini și ei ne iau doar cîte-un deget. Da, asta fac americanii. Vor să amprenteze fiecare străin care intră pe teritoriul Statelor Unite. Obișnuiți atîtea mii de ani să facă lucruri mult mai interesante cu degetul, românii s-au trezit muți în fața intenției lui Bush. Nu-i și cazul nostru, care, neputînd lua o hotărîre, am aplicat o mai veche strategie a eschivei. Am votat: sîntem sau nu sîntem de acord să ne ia americanii amprentele? Să urmărim rezultatul senzaționalului vot și să dăm mai departe. Pagina.

PENTRU

Ioan T. MORAR

Pe mine nu mă deranjează amprentarea. Oricum, amprentele mele sînt și la Poliția Română, de pe vremea cînd ți se cerea cazier ca să te angajezi pe un post mai acătării. Eu am fost „amprentat", prin anii șaptezeci, pentru fabulosul post de agent de asigurare ADAS! De cîte ori călătoresc cu avionul și trec prin detectorul de metale se întîmplă același lucru: sînt verificat eu ca să poată fi verificați toți! Și controlul bagajelor se face din aceleași motive. Cînd a venit domnul Iliescu la întîlnirile *României literare,* la Clubul Prometheus, am fost supuși, toți cei prezenți, unui control de tip percheziție plus detector de metale. Și nu mi s-a părut degradant. Vreau să subliniez că într-o lume în care cresc amenințările, trebuie să crească și vigilența. Amprentarea tuturor vizitatorilor SUA face parte din această sporire de vigilență. Și sînt de acord cu ea. Numai să nu se facă totul cu un tuș prea dur care nu trece cîteva zile de pe mîini!

Dragoș MUȘAT

Dacă în '86 aș fi acceptat să fiu amprentat și în zonele intime (creierul) pentru o cutie de Coca-Cola și un disc bulgăresc cu Michael Jackson, aș fi măgar dacă acum aș renunța brusc la visul american numai pentru că astăzi pot să-mi cumpăr de la non-stop Coca-Cola îmbuteliată la Iași. Și m-aș distra dacă un agent de la FBI și-ar da teza de doctorat pe amprenta mea. Și pe cît punem pariu că doar pe baza amprentei n-o să-și dea seama că e de român?

Doru BUȘCU

Amprenta exprimă unicitatea omului aflat în acțiune, individualul luat la întrebări, personalitatea penală a fiecăruia. Amprenta e proprietatea privată a făptașului, e dreptul lui de autor asupra obiectului mînuit. Prin urmare, amprentarea e o chestiune de copyright. Cum să nu fii de acord cu legea copyright-ului?

Daniel GOACE

Da! Chiar vă rog! Luați-mi-le, domnilor! Măcar să am ocazia să mi se ia la intrarea în Statele Unite atîtea amprente cîte pot eu să dau…

Dragoș VASILE

Da, sînt de acord să-mi ia americanii amprentele, dar cu o singură condiție: să-mi dea ceva la schimb, că nu le dau moca. Pe scurt: viză pe 10 ani, bilete pe viață la Newport Jazz Festival și, îi rog eu frumos, un autograf cu amprentele lui Bush, că, la cum vorbește, am impresia că nu știe să scrie.

Eugen ISTODOR

Vreau, că dă bine la CV!
Vreau să fiu amprentat de către marea putere americană! Să vină acasă la mine. Las și adresa la Semida, secretara redacției. Vreau să intru în marea lume civilizată. Fiindcă m-am săturat să merg gratis cu metroul la Paris, să fur cartele telefonice la Stockholm, să trag pe sfoară la Amsterdam, să dau în cap la babe (eram în cădere, nu se pune) la Londra, să plec fără să plătesc din restaurantul de omlete de lîngă Universitatea București (nu venea ospătarul). Măcar în America să-mi fie frică și să fiu cinstit. Că oricum n-o să ajung vreodată. Ce cald e gîndul că știi că te așteaptă amprentele tale, undeva în universul ăsta străin și anxios! Un dosar de infractor te așteaptă peste mări și țări. Ce bine e! Mulțumesc partidului de la conducerea lui Bush!

ÎMPOTRIVĂ

Alexandru VĂRZARU

Sînt împotriva amprentărilor. Amprenta degetului e plicticoasă. Aș vrea amprentări mult mai interesante. Alta ar fi treaba dacă identitatea oamenilor ar putea fi stabilită de amprenta fundului. Și chiar în loc de poze clasice, de pașaport, la care să se uite vameșii, să avem toți cărți de identitate cu poze ale fundului, față-profil. Să zică vameșul: „Bună ziua, vă rog, pantalonii jos! Domnul și doamna, da, dumneavoastră. Ia să vedem... mmmm... da, sînteți dumneavoastră"!

Viorel MOȚOC

NU, NU, NU, de trei ori nu! Pentru că o asemenea idee stupidă neagă ideile din care s-a născut și încă mai trăiește patria libertății și țara tuturor posibilităților. Democrația nu-i o dogmă vegheată de Poliție și trupe antitero. Mi-e teamă că toate totalitarismele cam așa s-au născut: tu le-ai dat o amprentă și, pe urmă, ei ți-au luat toată mîna, dimpreună cu capul de pe trup.

Alin IONESCU

Sincer să fiu, n-aș prea fi de acord. Dacă aș fi avut și eu niște amprente ca lumea, bogate, brunete, cu sînii mari, peste 1,70, să nu-mi fie rușine cu ele, aș mai fi zis, dar așa nu. De vreun sfert de oră mă tot uit la buricele degetelor și nu văd nimic deosebit la amprentele lor. Sînt cam fade, sub terminațiile cornoase nu văd petrol, liniuțele alea mici și curbate nu seamănă cu harta lumii, așadar, chiar dacă le-aș ceda, ce să facă americanii cu amprentele mele?

Iulian TĂNASE

Nu, nu vreau să-mi ia nimeni amprentele, să mi le lase la locul lor! Cei care n-au ce face cu amprentele lor n-au decît să le doneze americanilor.

Dan STANCIU

Dacă autoritățile americane vor să păstreze amintirea degetelor străine care pătrund pe teritoriul lor, n-au decît să o facă. Dar mai întîi ar trebui să dea jos învechita Statuie a Libertății și să așeze în locul ei o alta: Statuia Pumnului cu Degetul Mijlociu Ridicat, al cărei mesaj va fi limpede pentru orice venetic doritor să intre în Statele Unite ale Amprentei.

Liviu MIHAIU

Vot împotriva amprentării mele de către SUA
Motivație: George Bush jr. spunea la un moment dat că toată viața l-a obligat maică-sa să mănânce brocoli, dar acum, că a ajuns președinte, nu mai e nevoie (ha, ha, ha, umor texan?!). Nu brocoli trebuia să-i dea Ma'm Bush, ci puțină mâncare de gulag, ca să vadă juniorul cum e când cineva îți ia amprentele ca „posibil" vinovat sau îți pune dungă-n buletin pentru delict de opinie.

ABSENTEIȘTI

Marius BORȚEA

Am preferat să nu mă prezint la vot. Să angajeze redacția pe cineva să mă caute cu urna mobilă prin birou.

poliția presei

Logica trinară: cu cît e mai imprevizibil, timpul probabil devine tot mai sigur!

Colegii noștri de la cotidianul Informația zilei din Satu Mare au găsit formula perfectă pentru previziunile meteo, punînd bazele logicii trinare. Și iată cadoul de Crăciun pentru cititorii lor și nu numai: o prognoză ideală, complexă și nuanțată, iată visul de aur al meteorologiei mondiale!

Uragan's and Roses

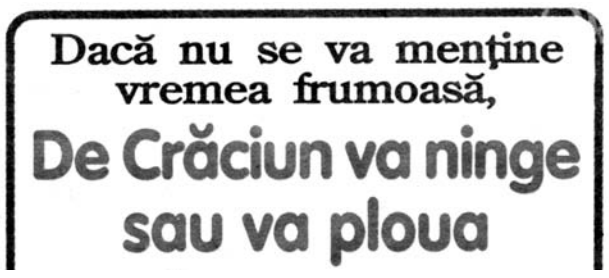

Fantoma de la radio

Duminică seara, la Radio Delta, ascult Concertul Concertelor, o emisiune transmisă de la RFI. O doamnă graseiată și exaltată anunță de-mi dau lacrimile: „Și acum pe scenă urcă o fată fermecătoare, cu rochie lungă cu voaluri (aici citez aproximativ), cu părul brun; e Stéphanie; ...ea ne-a părăsit de acum un an, dar acum avem prilejul să o ascultăm în concert la Olympia; iat-o, e Stéphanie! Live!!!". Dacă ascult la radio reluarea unui concert al unei fete care „ne-a părăsit de un an", rogu-vă, spuneți-mi cum se traduce în franceză americanul „live", că-nnebunesc.

Mircea TOMA

Te iubesc la disipare

„MARIAN IONESCU, TE IUBIM!" scria mare la tribuna stadionului Areni din Suceava înainte de alegerile din 2000. Asta pentru că directorul Societății de Transport Public Suceava, Marian, se spune că mai dădea de la stat cîte o mașină sau un plin de motorină necesare deplasărilor clubului privat de fotbal. Directorul Marian Ionescu e acum primarul Sucevei. Săptămîna trecută PSD-ul local l-a desemnat candidat pentru încă un mandat. Dintr-un sondaj comandat chiar de PSD, reiese că sucevenii ar vota cu PSD-ul în proporție de 46,9% iar cu primarul doar 32,1%, dar Marian Minune a reușit să-l convingă pe șef că 32 e mai mare decît 46, dacă la procent aduni și niște sume ori alte atenții.

Edil na nula

Ponta nu mai pupă fata Popii?

Să vezi și să te enervezi! Un cititor vigilent ne-a semnalat că, la sfîrșitul anului trecut, Victor Ponta, în calitatea sa de șef al Corpului de Control al Guvernului, a comis un control la Primăria Cluj. Pentru că opinia publică locală știe cît de mult și-a implicat Funar nevasta, băiatul și prietenii în circuitul contractelor bănoase cu primăria, oamenii au așteptat efectele concrete. A găsit Ponta ceva, n-a găsit? Eh, se pare că a găsit, din moment ce a refuzat să dea publicității rezultatele controlului și a spus presei clujene – lucru pe care cititorul nostru vigilent ni l-a semnalat din nou – că, dacă le-ar da, lumea ar crede că e o reglare de conturi, un gest politizat, iar primarul Gheorghe Funar s-ar transforma într-o victimă a PSD. O să credeți acum că vom sări în sus spunînd că PSD-ul îl ține în brațe pe primarul Clujului. Nu, greșiți, așa nu obținem nimic. O să zicem așa: Victor Ponta nu are curaj să se ia de Gheorghe Funar! Și o sfătuim pe Daciana să nu-l mai placă pe Victor Ponta fiindcă, chiar dacă el se laudă cu ce face ca șef al Corpului de Control, situația e alta. Cu alte cuvinte, dacă tatăl ei nu mai are ou, Victoraș nu are, zău, sînge în el. Ia să vedem, se schimbă ceva?

Pontagne russe

Loc de retrocedat cu capul

Cum se poate da cu jula în mod cinstit

„Dacă toţi fură de la stat, eu de ce să nu fur, că doar nu-s mai prost!?“ Vă amintiţi, era unul din principiile de bază ale epocii comuniste. Acum, cînd de la stat nu prea mai e de furat, s-a schimbat treaba: cine fură de la particulari, nu numai că-i deştept, dar e şi „de bună-credinţă“! Adică e un hoţ onest, respectabil. Iar acesta nu mai este doar un principiu, ci literă de lege. Şi cum era normal, legea a apărut în orînduirea celui mai cinstit dintre români, l-am numit aici pe săracul Iliescu. Legea iliescomunistă 112/95 prevede că foştii proprietari de imobile confiscate nu-şi pot recupera casele, dacă statul le-a vîndut unor inşi ce sînt de bună-credinţă. Buna-credinţă însemnînd în această situaţie faptul că respectivii indivizi nu au ştiut că vor cumpăra o locuinţă asupra căreia statul român nu are titlu de proprietate şi nici că imobilul e revendicat de proprietarii în drept. Să luăm un caz concret de „bună-credinţă“. În 1996, cînd au cumpărat cîte un apartament în imobilul nr. 94, din Bd. Tomis, în Constanţa, nici Paulina Georgescu, nici Ion Poppa nu aveau cum să ştie că imobilul e revendicat de foştii proprietari încă din 1992. Era dificil, aproape imposibil, pentru doamna Georgescu să afle că foştii proprietari l-au solicitat în justiţie. Ce treabă avea dumneai cu instanţele, legile şi alte complicăreli justiţiare, mai ales că nu era decît preşedinta Curţii de Apel Constanţa? Iar musiu Poppa nici nu putea concepe că imobilul era luat cu japca de comunişti şi transformat în comandamentul garnizoanei sovietice. Căci dînsul nu fusese decît un simplu român, ce avea cu totul alte principii, însuşite ca secretar 2 de partid pe judeţul Constanţa, pe vechi. Şi nici managerii firmei Metachim Constanţa, care a preluat parfumeria de la parterul casei, nu ştiu probabil că mobilierul din interior e acelaşi ca în anul 1949, cînd l-au confiscat cu tot cu casă sovieticii. Şi uite aşa, deciziile murdare ale legiuitorilor ţării pot căpăta lejer parfumul corectitudinii, cu esenţă de „bună-credinţă“. Bine că la Strasbourg sînt nasuri mai fine, care nu se dau în vînt după putorile de la Bucureşti.

Biroul de Investigaţii

Incredibil şi nedrept!

Poveste cu român şmecher, rroamă cinstită

COMISIA COMUNALĂ LIEBLING
JUDEŢUL TIMIŞ
Nr. 34 din 26. AUGUST 1991

ADEVERINŢĂ

În temeiul Legii fondului funciar nr. 18/1991 se adevereşte că ~~cetăţeanului(ei)~~ sau moştenitorilor NICOLICI ECATERINA, ŞEIN ELISABETA, ŞEIN PETRU

li s-a stabilit dreptul de proprietate prin hotărîrea comisiei judeţene nr. 6 din 8. AUGUST 1991 pentru suprafaţa totală de 5 hectare prevăzută în tabelul anexă nr. 19 la poziţia nr. 46 intocmit conform regulamentului de aplicare a Legii fondului funciar, afişat public.

Prezenta adeverinţă constituie dovada dreptului de proprietate pînă la eliberarea titlului de proprietate.

PRIMAR, ROMÂNIA Primăria comunei LIEBLING

SECRETAR,

S.C. „Helicon" Banat S.A. — 15948

În satul Liebling-Timiş locuieşte o rroamă. Ecaterina Nicolici. I s-a dat pămîntul, dar primarul PSD Mircea Mehedinţi nu-i dă titlul de proprietate. O ecuaţie întîlnită pe toate drumurile ţării. „S-a măsurat din nou şi nu doar doamnei Nicolici nu-i dăm certificatul, ci şi alţii sînt în aceeaşi ipostază. Durează. Să aibă răbdare“ – ne spune primarul. Femeia zice că e discriminată. „Nu, Doamne fereşte, ce am eu cu rromii?“ – iar se apără primarul, „Asta e mîna lui cineva, a lui Bojin, care are pămînt lîngă al femeii şi i l-a luat şi îi e frică că moare ţiganca şi nu vede certificatul de pămînt.“ Dar povestea, banală pînă la capăt, de aici se acreşte: Mehedinţi i-a cerut repetat ca Nicolici să-i dea lui pămîntul. „E la drum pămîntul, e prost, de ce să-i cer eu pămîntul?“ Primare, primare, pus pe şantaj la drumul mare!

Rrom de omenie

Cornel Ivanciuc vă supune atenţiei că

o jigodie îl acuză pe numitul Jiga de dare de mită, într-un proces de achitare a notei de plată; că Vanghelie l-a favorizat pe văr-su să pună laba pe pachetul majoritar de acţiuni la magazinul „Bucureşti"; că mama corupţiei din Hunedoara este Garda Financiară; că primarul Mazăre o scaldă la Rio, pentru a scăpa de belelele iernii.

dosarele chiX

Obţinerea de ponoase necuvenite

Unul dintre obiectivele principale ale guvernului Năstase este să îngenuncheze corupţia. Operaţiunea se realizează nu cu genunchii premierului, ci cu bocancii PNA-ului. Una dintre ultimele evoluţii s-a petrecut în ringul Tribunalului Bucureşti. Aici a ajuns să fie judecat dosarul unei privatizări frauduloase, descoperite de vajnicii procurori anticorupţie – evident, privatizarea unei ferme agricole petrecute înainte de alegerile din 2000. Maria Dinculescu – funcţionară la Ministerul Agriculturii – a recunoscut că a primit bani (190.000 USD) de la nişte italieni ca să le faciliteze cîştigarea licitaţiei. Femeia declară că a împărţit banii cu şeful ei, un anume director Jiga. Ei bine, în proces, judecătoarea Savonea Lia constată: „nici un mijloc de probă nu confirmă că Jiga Dan a pretins, acceptat sau a primit de la mituitori direct sau prin intermediul inculpatei vreo sumă din cei 190.000 USD". Fapta pentru care era judecat Jiga nefiind dovedită, legea permite o singură concluzie: achitarea. Uşor de zis, greu de comis pentru o judecătorică umedă de spaimă că ar putea zburli bărbăţia PNA-ului. Drept care descoperă, răsfoind dosarul, o altă faptă: Jiga a fost invitat la o cină la restaurantul „Premiera", în compania mituitorilor, unde a oferit consultanţă cu privire la documentele pe care trebuie să le conţină o ofertă pentru a fi validă (nu câştigătoare). Drept care a fost condamnat la 5 ani de închisoare pentru că a acceptat ca italienii să achite consumaţia în valoare totală de 1.500.000 de lei. (O faptă care ar putea fi încadrată maximum la foloase necuvenite, dar nu în raport cu limita de 300 de euro pe care legea anticorupţie o acceptă pentru cadouri de protocol.) Spre uşurarea noastră, a contribuabililor, prin sentinţă suma aia de un milion jumate urmează a fi recuperată de la condamnat. Domnu' Amarie, apropo de decizia judecătoarei Lia, dumneavoastră chiar sunteţi un impotent din ăla care îşi apără onoarea plătind prostituata să declare că aţi fi turisit-o?

În mandatul acesta vanghelizăm în familie

Despre domnu' premarele Vanghelie, cel căruia somonul i se pare „afiume", care poartă Longines (cum se aude) şi are „lagune în activitate", după cum singur mărturisea în hohotul celorlalţi „intelectuali" din fruntea primăriilor, n-ar mai fi multe de povestit, ci mai degrabă de declarat la cea mai apropiată secţie de poliţie. Cum însă la secţie e ocupat de către forţele aflate temporar la putere, nu ne mai rămâne decât să scriem la *Academia Caţavencu,* să ştie ţara şi sectorul 5 cine le colorează viaţa. Episodul este scurt, dar cuprinzător pentru ceea ce reprezintă pesedistul cu cel mai mare haz din jurnalele de ştiri. Chiar şi provincialii ştiu de magazinul „Bucureşti", vizavi de „Cocor", pe bulevardul dinspre Unirii. Eh, acum, dacă v-aţi adus aminte, trebuie să ştiţi că magazinul a ajuns în familie. În familia Vanghelie, bineînţeles. Ca să n-avem dubii, pachetul majoritar de 1,5 mil. $ a fost achiziţionat, cum se spune la noi la piaţă, de către domnul Nicolae Mircea Sorin, şeful administraţiei Piete, sectorul 5, nimeni altul decât vărul primarului şi fiul lui Cristian Nicolae, preşedintele Partidului Muncitoresc Român. Că fiii clasei muncitoare se împroprietăresc nu este rău, dar dacă se foloseşte acelaşi şmen-patent ca în cazul Aqualand-ului din Mamaia vărului lui Radu Mazăre, primarul PSD al Constanţei, putem crede că ori noi suntem proşti, ori ei nu mai au nici o aplecare în faţa justiţiei. Eu optez pentru ambele. Dar dacă vreţi totuşi să contestaţi această împroprietărire din familia oacheşului agramat de PSD-Bucureşti, sunaţi la doamna Prodan de la APAPS, telefon: 021/303.62.03. Ea este fierbinte şi ştie totul despre această vânzare umedă. Iar, conform legii, tanti Prodan are datoria să vă dea explicaţii până atinge culmile licitaţiei.

Garda moare, dar nu te predă

Comisarii Gărzii Financiare din judeţul Hunedoara au căpătat un obicei pe cât de prost, pe atât de păgubos. Au început să urmărească atent toate articolele apărute în presă, încercând apoi să-i urmărească efectiv pe cei suspectaţi că „scurg" informaţii în mass-media. Explicaţia e simplă: este mai cuminte să pună căluş celor care au curajul să reclame diverse fapte decât să-şi strice relaţiile cu niscaiva evazionişti cu dare de mână şi de seamă prin judeţ. Unde mai puneţi că e şi mai profitabil pentru buzunarele stimabililor comisari. Noi, la rândul nostru, ne facem datoria şi îi vânăm pe vânători, care au următoarele bube în cap, din cauza cărora nu mai pot face distincţia între reclamanţi şi corupţi: Unu – cel puţin şapte comisari ai Gărzii Financiare Hunedoara ţin contabilitatea la firme pe care tot ei le controlează. Doi – un comisar este fericitul patron al unei firme de comerţ en gros şi de transport. Trei – altul deţine o discotecă. Patru – un comisar face afaceri cu lemn. Cinci – un alt coleg din breasla respectivă are o societate de construcţii şi una bucată fabrică de pâine. Şase – alt distins comisar deţine o agenţie de turism. Etc. Aşa că, iată, şi în această operaţiune cei de la Finanţe sunt prinşi cu Garda jos.

Cum se înfrăţeşte Constanţa cu fetele din oraşele lumii

În week-end-ul trecut, în timp ce constănţenii înotau prin nămeţi, cu ţurţuri la slip, primarul Mazăre, subprefectul Moga şi fiul prefectului, Edi, efectuau o vizită de lucru, probabil pe spate, în Brazilia. Scopul deplasării: înfrăţirea cu vreun oraş brazilian, despre care bănuim că, în curînd, va afişa nişte pancarte cu „Acest oraş a fost vizitat de primarul Constanţei, Radu Ştefan Mazăre". Ceea ce este interesant la aceste înfrăţiri ale oficialilor constănţeni este că, imediat după, li se umple oraşul cu diferite poveşti despre unele grabnice uniri ale lor cu detaşamente de băştinaşe binevoitoare, mari amatoare de exerciţii de pronunţie care solicită la greu limba latină. Evident, în interesul comunităţii. Un exemplu: la ultima înfrăţire a Constanţei, cu oraşul-port Novorossirsk, din Ucraina, protocolul a fost udat cu cîteva orgasme ale unor exemplare blonde, cu membrele inferioare cocoţate pînă în gît, aduse special pentru desfătarea musafirilor. Din toată istoria au rămas să facă ocolul oraşului succesele depline realizate în domeniu de actualul subprefect, pe atunci simplu deţinător de procent mic spre mediu la firma de construcţii a prefectului de Brăila. Fetele l-au preferat pe acesta să le arate cum se fac înfrăţirile pe la noi, drept pentru care, cît de curînd, invidia colegilor de protocol care şi-au relatat eşecurile a lansat expresia „Al dracului boşorog!". Secretul îl ştie doar doamna Moga, despre care soţul său a declarat, la gazetă, că este prima şi singura iubire.

Biroul de Investigaţii

codrul bunelor maniere

De la casă memorială la casa imobiliară

Ecaterina Teodoroiu s-a stins eroic din viaţă, la frumoasa vîrstă de 23 de ani, în localitatea Mărăşeşti. De pe urma ei au rămas o pagină de istorie, un mausoleu (ridicat de Miliţa Petraşcu), un film istoric (în regia lui Dinu Cocea) şi o casă memorială în Târgu Jiu. Este vorba, desigur, de Casa memorială „Ecaterina Teodoroiu". Casa are şi o grădină. Grădina nu este chiar o grădină memorială, dar este totuşi grădina Casei memoriale „Ecaterina Teodoroiu". Ei bine, în grădina aceasta, de la o vreme, se întîmplă nişte lucruri. Nu lucruri memorabile, nu lucruri memoriale, ci unele de-a dreptul imobiliare. La doi paşi de casa Ecaterinei se ridică semeaţă o ditamai clădirea, încălcîndu-se astfel Legea privind protejarea monumentelor istorice. Aşa ceva ar fi fost de neconceput pe vremea cînd ministru al Culturii era nu istoricul Răzvan Theodorescu, ci actorul Ion Caramitru care, în filmul lui Dinu Cocea, s-a înţeles foarte bine cu Ecaterina Teodoroiu, ceea ce nu se poate spune despre Răzvan Theodorescu.

Picătura de istérie

Ce
atîta tevatură că am luat
şi noi jumătate din pădurile
Sucevei? Vreau să fie foarte clar: eu
aflt am mai găsit. Că pe cealaltă
jumătate o tăiase deja senatorul
Flutur!

ÎPS Pimen SA, care susţine că Dumnezeu, după ce a creat Lumea, şi-a trecut-o pe o fundaţie, ca să scape de taxe, impozite şi TVA

dosarele chiXXL

Pădurile Moldovei dispar ca-n codru

1. ÎPS Arhiepiscop Pimen; 2. Nuţu Mircea; 3. Goraş Aurel; 4. Flutur Gheorghe; 5. Buraciuc Dorin; 6. Grigoriu Bogdan; 7. Corlăţeanu Dragoş; 8. Bujor Gheorghe; 9. Crăciun Petru; 10. Negură Gheorghe; 11. Fasolă Petru; 12. Brădăţanu Gheorghe; 13. Iremia Vasile; 14. Patrolea Constantin; 15. Maloş Ionel; 16. Valică Mihai; 17. Calancea Gheorghe; 18. Velnic Melchisedec; 19. Balan Mihail; 20. Tatulici Benedicta; 21. Pântescu Irina; 22. Alisavetei Ioan; 23. Popescu Marin; 24. Ciobanu Costel; 25. Drob Ienache; 26. Gâză Liviu; 27. Pintilie Tatiana. Vă spun ceva aceste nume? Nu, nu-i lotul echipei Foresta Fălticeni, dar o legătură cu pădurile judeţului Suceava tot au. Şi încă una foarte mare. Aceşti oameni sînt cei care, în martie 2000, au observat că pădurile Sucevei n-au uscături şi, ca să remedieze neajunsul, s-au oferit voluntari, strîngîndu-se în **Fundaţia Fondului Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei**. Scopul şi obiectul Fundaţiei prezidate de Î.P.S. Pimen s-a hotărît a fi „retrocedarea din fondul forestier al statului a suprafeţei de 192.158 ha pădure ce a constituit Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei desfiinţat abuziv şi confiscat de regimul totalitar comunist în anul 1949 şi care în prezent este administrat de Regia Naţională a Pădurilor prin Direcţia Silvică Suceava".

Altfel spus: Fundaţia privată a lui Pimen s-a autodeclarat, în statut, urmaşă de drept a Fondului Religionar Ortodox din Bucovina, care, înainte de venirea comuniştilor, a avut în administrare respectiva suprafaţă de pădure. Adică, cu aproximaţie, jumătate din pădurile Sucevei. Statul, din motive pe care le vom lămuri mai la vale, a luat de bună pretenţia Fundaţiei pimeniene şi s-a conformat, ajutînd-o pe toate căile, dar mai ales pe cale juridică, să-şi atingă scopul din statut. Simţim deja cum Al de Sus îşi îndreaptă tunul cu fulgere către noi, mîniat că ne luăm din nou de cele popeşti. Aşa că, dacă acest articol va rămîne neterminat, ţinem să vă spunem de pe acum că nu-i vina noastră. Ne grăbim, aşadar, să lămurim problema cu revendicarea Fundaţiei lui Pimen, avînd convingerea că, la finalul argumentaţiei, tunul cu fulgere va fi îndreptat către cine trebuie. În primul rînd, trebuie spus cu hotărîre că suprafaţa nu poate fi revendicată de nici un urmaş al Fondului Religionar, întrucît acesta a avut asupra terenului doar drept de administrare, nu şi de proprietate. În al doilea rînd – şi aici deja credem că tunul cu fulgere a fost îndreptat în direcţia corectă – Fundaţia lui Pimen nu se poate revendica urmaşă a Fondului din simplul motiv că din ea fac parte doar persoane private. Din adunarea generală de constituire a Fundaţiei Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei lipseşte, după cum poate aţi şi observat, tocmai Arhiepiscopia Sucevei şi Rădăuţilor, singura instituţie care ar fi fost îndreptăţită să pretindă vreun drept asupra pădurilor.

Concluzia ar fi că un grup de persoane private conduse de ÎPS Pimen, arhiepiscopul Sucevei şi Rădăuţilor, a reuşit, cu ajutorul statului, să revendice fără nici un drept jumătate din pădurea judeţului Suceava. Iar persoana juridică a Arhiepiscopiei a fost lăsată de cetăţeanul Pimen Zainea pe dinafara biznisului. Cum a fost posibil faptul? V-am spune, dar credem că o explicaţie mai bună v-ar putea da cîţiva dintre membrii fundaţiei. Aceştia ar fi, pe lîngă Pimen Zainea, senatorul PNL Gheorghe Flutur, preotul PNL Aurel Gora şi preotul Mircea Nuţu, consilier economic al Arhiepiscopiei, mare baron local în viaţa laică şi, peste toate, consilier judeţean şi vicepreşedinte al PSD Suceava. *(subiect preluat după publicaţia* Jupânul *din Suceava)*

Umbrărescu lui Sechelariu. La deszăpezire

Când Mitrea a demarat programul „Trenurile zăpezii", secretarul lui de stat Sergiu Sechelariu nu s-a lăsat mai prejos. A decretat şi el acţiunea în forţă „Şmenurile zăpezii". Cu implementarea programului lui Seche în Moldova a fost direct responsabilizată Direcţia Regională de Drumuri şi Poduri (DRDP) Iaşi. Prin lege, DRDP Iaşi se ocupă de deszăpezirea a opt judeţe, adică toate din Moldova. Şi tot prin lege, face licitaţii pentru utilajele şi personalul care să dea cu lopata şi cu lama în zăpezi. Printr-o altă lege, a naturii, săptămîna trecută a nins peste Moldova în-cît, dacă trenurile ar fi circulat, pe rutele spre regat s-ar fi strigat nu „Sîrmă, băăă!", ci „Ţurţuri, vereee!". De ce nu s-a deszăpezit nici măcar o potecuţă, poate vom înţelege din cele de mai jos.

Potul pentru deszăpezire, pe perioada 15 noiembrie – 15 martie, este de 10 miloane de dolari. Banii ăştia se dau chiar dacă iarna e blîndă şi chiar dacă utilajele nu fac nimic. Însă dacă iarna e mai grea decît s-a anticipat, potul creşte, prin contracte adiţionale. În octombrie 2003, DRDP-ul s-a înhămat la licitaţii, a transpirat, a prelucrat, s-a făcut un pic că ninge şi, la finalul acestui complicat proces de gîndire slabă pînă la moderat, a dat verdictul: Spedition UMB din Podu Turcului (judeţul Seche) şi Pa&Co (din acelaşi judeţ) au păpat împreună 70% din suma totală de 10 miloane de dolari licitată pentru toată Moldova. La Spedition UMB e padrone Dorinel Umbrărescu, iar la Pa&Co, Costel Căşuneanu. Umbrărescu e prieten apropiat de-al lui Sergiu S., fratele stadionului Dumitru S. din localitatea Bacău. În plus, e asociat chiar cu stadionul Dumitru S., la fabrica Letea. Şi, dacă mai era nevoie, mai bea şi cîte-o ţuică fiartă, cînd ninge viscolit, cu Hrebe V. Pe-asta v-am spus-o aşa, ca nu vă miraţi cînd veţi afla la un moment dat, într-o viitoare pagină 3, că Umbrărescu a asfaltat cam tot pe la Vrancea, Bacău, Braşov şi Cluj. Cît despre Căşuneanu, şi el se dă cu fraţii Seche. Vara pe brazdă, iarna pe derdeluş.

Biroul de Investigaţii

Mircea Toma ordonă:

popii lui Pimen ocupă pădurile, clanul Sechelariu ocupă drumurile, iar Dan Ioan Popescu ne suge energia din portofele; ce rămâne din noi, or să trateze doctorii educaţi la şcoala rectorului UMF Laurenţiu Popescu, dar asta săptămâna viitoare: vine Coritibaaa!

De ce ni se scumpeşte curentul. Dezvăluiri (XIII)

Începusem anul trecut un serial despre o supapă uriaşă pentru sifonat bani grei din buzunarul nostru în buzunarul lor. Supapa, fiind uriaşă, are un nume pe măsură: Porţile de Fier. Cele două Porţi ale României (PF1 şi PF2) sunt folosite, îndeobşte, ca porţi de ieşire pentru sume de ordinul sutelor de milioane de dolari (mai recent, euro). De exemplu, pentru PF 2 au fost trecute în conturile firmei care are trebui să execute lucrări de modernizare (VA TECH) două tranşe a câte 30 de milioane dolari. Prima în decembrie 2001, a doua în decembrie 2003. În intervalul de 2 ani, singura activitate a VA TECH la Porţile de Fier 2 a fost să încaseze cele două – să zicem – avansuri. Hărnicia în materie de plăţi a Hidroelectrica (HE), moşită îndeaproape de ministrul de resort, dl. Dan Ioan Popescu, ar fi putut fi explicată de faptul că are bani în neştire, de nu mai ştie ce să facă cu dânşii. Ei bine, această ipoteză se împrăştie în spumele Dunării, în urma ultimelor informaţii pe care ne grăbim să vi le împărtăşim: între cele două tranşe de câte 30 de milioane, Hidroelectrica a împrumutat bani, semn că ce jumuleşte de la noi nu satisfăcea foamea celor de la VA TECH. Consiliul de Administraţie al HE s-a adunat într-o şedinţă din ianuarie 2003, pentru a dezbate 19 puncte. După ce au obosit alocând sume de ordinul zecilor de milioane de lei, hop, la punctul 18, penultimul, a fost aprobată, în câteva secunde, acceptarea unui credit de 28 de milioane de franci elveţieni. 28 de milioane de franci elveţieni înseamnă aproximativ 30 de milioane de dolari, adică doza pe care o primeşte uzual VA TECH. Creditul a fost solicitat pentru finanţarea reparaţiilor grupului 5 de la PF1. Iar pentru ca totul să rămână în famiglie, banca furnizoare a creditului – UBS Elveţia – este banca care îşi încasează VA TECH băneţii de la HE. În ritmul în care evoluează relaţiile ministrului DIP cu VA TECH şi cu reprezentantul acestuia în România, anticipăm că avem de-a face cu cea mai mare buzunăreală din istoria postrevoluţionară a României.

Mircea TOMA

Echipa de înzăpezire a ţării pregătindu-şi săculeţii de euro şi lopăţica de întors paraii

Aş
muta fără ezitare
Poliţia Judiciară la Procuratură.
Dar mă reţine un singur lucru: oare
o să-mi iasă tot atîţia bani ca atunci
cînd am mutat o casă bătrînească
din bătătura mea în bătătura
Petrom?

Rodica Stănoiu, un ministru pentru care corupţia este cel mai de preţ drept cîştigat prin democraţie

Eu
sînt de acord să restitui toţi
banii deponenţilor FNI. Dar de-aici,
din Rahova, vă jur, mi-e imposibil! Păi, ce
fraier ar mai investi într-un nou fond
administrat de o puşcăriaşă?
Deşi...

O Maria Vlas al cărei look ne face să ne întrebăm nu dacă s-a întors adevărata Maria Vlas, ci dacă adevărata Maria Vlas a plecat vreodată

Să
ştii, Traiane, că partidul mic e
bun doar în Bucureşti: consumă puţin, te
strecori pe la recepţii şi găseşti uşor loc de
parcare pe lista unei coaliţii. Da' cînd ieşi cu el în
teritoriu, eşti terminat. Nici nu ştii ce nasol e să ai
ceva-ceva viteză şi să intri cu partidu' ăsta mic în
ditai partidul mare. Uite, acuma, din PNL nu mă
mai scoate nici SMURD-ul cu zece echipe
de descarcerare!

Traian Băsescu, speranţa Opoziţiei la Primăria României, şi Varujan Vosganian, un politician ambiţios care, pînă să intre în PNL, s-a tot izbit cu capul de pragul de jos electoral

România, ţară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Ca-n paraiu' lu' Avraam!

La barul lui Adi Minune, „Oriental Manele Club", un pahar de bere costă 80.000, iar o sticlă de vin – 450.000! Cu toate acestea, cică barmanii nu mai contenesc să-şi dezlipească paraii de pe frunte şi să bage dedicaţii pentru consumatori: „O sticlă de şampanie franţuzoaică de la Florin Fermecătoru', pentru toate surioarele lui, dansatoarele din burice de sub mese!".

Se bastase una grande balcone

Revista italiană Novella 2000 scrie că Moran Atias l-a părăsit, în fine, pe Adi Mutu pentru cîntăreţul Eros Ramazzotti. Săraca fată, poate a-nvăţat şi ea ceva de la Mutu, printre ale cărui multiple pasiuni se numărau, negreşit, muzica proastă şi erosul.

La omul decorat să nu te duci cu sacul

Valeriu Lazarov a primit de la regele Spaniei, Juan Carlos, Medalia de Aur pentru merite în muncă. La cît s-a muncit la Surprize, surprize în ultimul cincinal, Lazarov ar merita să fie decorat şi de preşedintele Ion Iliescu, cu preferatele lui, „Steaua Republicii" şi „Ordinul Muncii" clasa a II-a. Şi, normal, să-l cheme pe Regele Mihai să le înmîneze, ca să se simtă şi Andreea Marin importantă!

Eland of Israel

Cititorii revistei Viva au declarat-o pe Mihaela Rădulescu cea mai elegantă femeie din România. Ni se pare normal. Rămîne ca cititorii revistei Capital să declare cîte magazine Versace pentru gravide mai trebuie să viziteze Elan ca să iasă definitiv din „Top 300".

Inefable español?

Cosmina Păsărin s-a apucat să înveţe limba spaniolă! Cine ştie ce mai are de gînd? Oricum, dacă-şi pune rochiţa aia nouă, fără breteluţe, ar avea mare succes dac-ar pleca puţin prin discotecile spaniole, la cules de căpşuni cu frişcă.

Viva inamorata

muzeul figuranţilor de ceară

Viorel face 3rei Sud Sex

După cearta cu Animal X, băieţii de la 3rei Sud Est au petrecut mai bine de un an într-un con de umbră groasă. Despărţirea de Music & Music, casa de discuri a miliardarului, posesor de Cristiană Răduţă, Costel Bobic nu le-a priit deloc carierei. Asta nu le-a împiedicat însă pe doamnele şi domnişoarele fane să continue să-i considere trufandale numai bune de încercat. Ăstimp, Viorel Şipoş, blondul trupei, a consimţit să-i acorde ceva din atenţia sa unei doamne căsătorite şi mai în etate decît el, al cărei soţ, om prosper de afaceri, îşi petrece mult timp prin cele străinătăţuri. De cînd a priceput că în schimbul sentimentelor sale dezinteresate poate primi cadouri scumpe şi atenţii de lux, Viorel a început să facă o navetă amoroasă războită între Constanţa şi Bucureşti. În oraşul său natal stă şi-l aşteaptă înghiţind calmante Laura, prietena lui din ultimul cincinal, în timp ce în Bucureşti îi împachetează daruri scumpe Janine, amanta lui cea neglijată de soţ, îmbrăcată-n neglijé.

Muzică şi pervers

Chiar dacă muzica lui n-a dovedit prea multă originalitate, Bogdan Croitoru, cel împroprietărit cu numele de scenă Fizz, este un personaj care îndrăzneşte mult şi are iniţiative spectaculoase în viaţa particulară. În şifonierul întredeschis din dormitorul său, într-o cutie de şerveţele, Fizz a ascuns o cameră de luat vederi care-i înregistrează partidele de sex. (Dacă coechipierele lui de orgie şi orgasm transpiră peste măsură şi au nevoie urgentă de şerveţele, ingeniosul Fizz a aşezat o altă cutie de şerveţele pe noptieră, la îndemînă…) Numeroasele partenere atrase nu de gloria băiatului, ci de averea babană a părinţilor săi, sînt imortalizate fără ştirea lor în scene XXX pe care apoi Fizz le degustă împreună cu prietenii foarte apropiaţi. Dacă zvonul că în colecţia sa de gagici păcălite figurează şi o vedetă *Playboy* şi una *Penthouse* se va confirma, acţiunile hip-hop-erului vor exploda la bursa ilegală a casetelor porno.

Şoping-pong aniversar

Cu adîncă durere jurnalistică în pix vă anunţăm că degeaba ne-am bucurat văzîndu-l pe Cozmin Guşă şoptindu-i vehement complimente Danei Săvuică, la petrecerea aniversară de 34 de anişori a acesteia. Deşi gusturile sale nu s-au rafinat încă în asemenea hal, încît să nu se poată lăsa atras de o duduie blondă dependentă de şoping precum Săvuică, totuşi, Cozmin Guşă ne-a declarat pe ton ferm că este prieten vechi atît cu sărbătorita, cît şi cu soţul acesteia şi că nu are de gînd să-i atragă în politică sau alte încîlceli necurate. Mişcarea de aducere a vedetelor în partide, iniţiată de el mai demult (alături de Kitty Cepraga, despre care nu se putea spune totuşi că ar fi neiniţiată), s-a dovedit falimentară, iar el a renunţat. Aşa că, la petrecerea Danei de la „Bonsai", proaspătul coleg al lui Băsescu s-a distrat fără gînd ascuns, aşa cum au făcut şi ceilalţi invitaţi: Giovanni Becali şi Dana, fosta iubită a lui Pepe, Viorel Cataramă (mersi de poză, doamnelor de la *Story)* şi nevasta, Rita Onişca şi Mureşan al ei sau Raluca Bădulescu şi decolteul ei opulent.

Veninul şi cînepa

Aoleu, iubito, cînd am fost ultima oară aici parcă nu erau aşa de mari preţurile. Nu credeam că o masă în doi te costă de două ori mai mult decît de unul singur! Am întrebat sala şi era să mă ia chelnerii la bătaie. Acuma cum procedăm? Facem fifty-fifty sau sunăm un prieten să mai vină cu nişte bani?

Virgil Ianţu glumind pe seama bîrfelor care susţin că se iubeşte cu o producătoare intens preocupată de formula „Vreau să fii miliardar!"

Ai văzut, bă, Guşă? Ne-ai înjurat cît ai fost la putere şi-acuma tot la noi în Alianţă ai ajuns! Lasă, bă, sănătoşi să fim, dacă eşti băiat deştept poţi să furi şi din opoziţie căcălău!

Politicianul Cozmin Guşă, care a renunţat la $-ul din PSD pentru a deveni PD, şi melomanul Viorel Cataramă, un fan al concertelor din Maybach, în special fugile cu gagica pe Valea Prahovei

De lung pămîntul, ba-i destrăbălat!

Pînă nu te faci foc şi pară nu iese parfum

Joi seară, sala „Diplomat" de la Hilton trăsnea a parfum de-ţi muta nasul. Înăuntru, cuconetul bine pudrat se aşezase la mese şi zgîrma cu furculiţele argintate în nişte grămăjoare de cărniţă pitite printre fire de iarbă. În rest, se decerna acolo premiul revistei *Unica* pentru Parfumul anului 2003.

În numele revistei organizatoare de elegant tămbălău aromat a grăit cu trăire şi simţire Claudiu Şerban, director executiv al Ringier România, departamentul de reviste. Urechile mele ciulite cu grijă au auzit din gura lui Claudiu lucruri uimitoare, care mi-au învîrtoşat şi mai mult mădularul atenţiei. Că cică *Unica* e singura revistă glossy pentru femei de pe piaţă care deţine un concept 100% românesc şi original. Că ei au luat ce-a fost mai bun din experienţa revistelor omoloage de pe pieţele altor ţări mai experimentate şi, croşetînd învăţăturile occidentale, au zămislit un concept românesc şi original din scoarţă-n scoarţă: singura publicaţie lunară lucioasă care promovează adevăratele valori, nu vedete de mucava cocoţate accidental şi doar temporar în atenţia publicului. Eu mi-am amintit doar de coperţile lor cu Violeta de la *Big Brother* şi, mai nou, de aceea cu Maria Marinescu, de profesie fostă iubită susţinută material de actualul stăpîn al inimii Bîrlădencei, şi am bălăngănit din cap a aprobare. Şi-am dat să plec, fiindcă din combinaţia de terrine of pike perch şi minciunele dulci la desert mi s-ar fi putut apleca...

În drum spre ieşire, am mai aruncat un ochi în mulţime, cît să văd că Virgil Ianţu a început să iasă cu iubita în lume. Proaspăt divorţata Roxana, producătoare a emisiunii lui, *Vrei să fii miliardar?,* aceea despre care zvonerii susţin că i-ar fi fost foarte apropiată cu mult înaintea divorţului, stătea de-a dreapta lui cuminte şi tăcută, şi doar din cînd în cînd îi şuşotea ceva peste umăr. Romaniţa Iovan îşi ţinea aviatorul de mînă să nu decoleze cumva fără ea. Mihai Albu purta bocanci de lac lungi pînă peste genunchi şi-i făcea complimente semidecente Danei Sota. Peter Imre stătea nespus de aproape de iubita lui, Diana Lăscărescu. Iar Andreea Esca împărţea graţii, pupici şi strîngeri de mînă, mai puţin soţului său, Alexandre Eram care, fiind în juriu, abordase o mină sobră.

Glossy, comme ça

Localul bălan

Atenţie, om la proţapă!

Cum Constanţa a fost zilele trecute gazda unor ştiri fierbinţi despre vremea extrem de rece, Bursucul Gastric a fost pe faţă şi, ca orice reporter bine intenţionat, s-a aflat în mijlocul evenimentelor. A ales restaurantul ***La Proţap,*** pe lîngă care trecuse de cîteva ori, dar nu găsise motiv să intre. Nici acum nu a avut vreunul, lucru care nu l-a împiedicat să pătrundă într-un spaţiu cu aere de local vînătoresc, căruia îi stătea mai bine în mijlocul pădurii, unde chiar ai şanse să auzi puşca descărcîndu-se la doi paşi de fereastră, decît între blocurile banale, făcute la normă pe vremea – ciudată coincidenţă – Împuşcatului. În fine: ai în jur mult verde, scaune grele, şeminеu cu lumină artificială şi un televizor vechi pe care nu prea-l vezi, dar îl auzi, căci e dat tare pe Realitatea TV şi ai şansa nesperată de a afla, în timp ce negociezi cu bolul alimentar, despre problemele de pancreas şi bilă care-i chinuie pe telespectatorii fără ocupaţie.

Atmosfera devine mai veselă abia în momentul în care lîngă tine se înfig doua picioare acoperite discret de o fustiţă verde şi continuate în sus cu una bucată ospătăriţă blondă. Ea are grijă să recomande bucatele, să zîmbească metafizic, să scape chitanţierul şi să se aplece adînc de tot exact cu spatele la bursucul de serviciu sau să greşească nota de plată şi să se urce pe acelaşi bursuc pentru a-i explica de aproape cum vine treaba cu o mică eroare săvîrşită fără intenţie în timp ce manipula casa de marcat.

Oarecum vesel e şi meniul, atît în formă cît şi în conţinut. Rubricile sînt însoţite de un motto, iar unele dintre motto-uri sînt destul de bine rumenite. Mic dejun – „S-a făcut dimineaţă, dom' director!"; Peşte – „Musafirul e ca peştele: nu rămîne multă vreme proaspăt"; Vînat – „Uite-aşa o barbă avea!…"; Energizante: „Vă rog, scoateţi-mă din priză!"; Vin roşu – „Puterea ursului – gemeni îţi fac, nevastă!".

Totuşi, Bursucul a plecat cam trist de la masă, pentru simplul motiv că vaca din ciorbă a fost cam bătrîioară şi i-a provocat ceva dureri de fălci şi de stomac, semn clar că nu întotdeauna găina bătrînă face ciorba de văcuţă mai bună.

Bursucul gastric

Bucătărie: ✕✕✕; preţ: 🏠🏠; WC: 🚹🚹.

LEGENDĂ:

✕✕✕✕ *ca la mama acasă; ca la tata acasă; ca la mine acasă; ca la mă-sa acasă.*

🏠 *ieftin ca braga;*
🏠🏠 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🏠🏠🏠 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🏠🏠🏠🏠 *numai dacă te invită cineva care plăteşte.*

🚹 *poţi să şi adormi;*
🚹🚹 *curăţel;*
🚹🚹🚹 *ai grijă pe unde păşeşti;*
🚹🚹🚹🚹 *n-ai putea să mai rabzi?*

dosarele hardcore

Poveste cu o amantă cam Tută și-o nevastă de pesedist

Acum două-trei săptămîni, Hrebenciuc făcea un calcul care suna, cu aproximație, cam așa: dacă fiecare pesedist își convinge nevasta să voteze cu PSD, dacă fiecare nevastă de pesedist își convinge apoi neamurile să voteze cu PSD, iar dacă fiecare neam de soție de pesedist își convinge vecinii să voteze cu PSD, atunci partidul lui Năstase va cîștiga alegerile fără probleme.

N-avem de unde ști dacă toate nevestele de pesediști au pus botul la calculul lui Hrebenciuc. Dar știm că una, cel puțin, a făcut-o. Eroina acestei povești este nevasta lui Gheorghe Tută, șeful organizației PSD din zona „Furnica“ și directorul SC Alpin SA. Doamna Elena Tută a fost, probabil, atît de convinsă de calculul lui Hrebenciuc, încît l-a împins dincolo de extrem. Astfel, dînsa a înțeles corect că sarcina soțului este de a convinge cît mai mulți oameni să voteze cu PSD și – ce credeți? – a acceptat să locuiască în aceeași casă cu amanta! Acum, avînd amanta mai aproape, în aceeași casă cu nevasta, domnul Tută o poate convinge mult mai ușor și pe aceasta să voteze după sugestia aritmetologului de partid Viorel Hrebenciuc. Vă dați seama, în acest fel, domnul Tută va aduce la vot dublul sumei care reieșea din calcul! Căci soția și amanta, locuind sub același acoperiș, nu mai au decît șansa să se întreacă în a-și convinge mai repede neamurile. Sincere aprecieri pentru pesedistul Tută! Dacă fiecare pesedist i-ar urma exemplul și și-ar aduce amanta acasă, partidul lui Năstase va obține atît de multe voturi că nici n-ar mai avea de ce să fure alegerile!

Șmenaj à trois

Ambasadorul României la Londra + Micky Spagă's Dother = Love

Din nou despre poftele corpului diplomatic

Bine, măi Ghibernea, să te prindă nevastă-ta chiar cu fata lui Micky Spagă? Tu nu știi ce om de bază e și cît ține partidul la el? Mă rog, astea-s treburi intime, n-ar trebui să mă amestec, dar totuși, ție ce comision ți-a luat?

Mircea Geoană şi Dan Ghibernea, doi copii de simpli generali pentru care părinţii lor şi-au călcat pe inimă ca să-i poată creşte mari ca civili sub acoperire diplomatică

Diplomația noastră se mișcă bine. Asta pentru că unii din diplomații noștri se mișcă foarte bine în situații dintre cele mai strîmte. De pildă, Dan Ghibernea, fost parlamentar PSD, actualmente ambasadorul lui nea Nelu la Londra, cel despre care v-am informat recent că a rupt legăturile cu Sandra Stoicescu, antenista unu, după o idilă eternă, aproape cincinală. Cu toate acestea, Ghibernea nu a intrat în te miri ce con de umbră. Dimpotrivă, apropiații ambasadei vorbesc despre o altă idilă, surprinsă într-un punct culminant al ei (înțelegeți ce vreți) de chiar soția ambasadorului! Că, trebuie să știți, ambasadorul e încă însurat cu acte în regulă (cu o actriță, pe care nu o mai necăjim și noi, pomenindu-i numele într-un asemenea context dramatic). Numai ieșirile sînt în neregulă cu domnul Ghibernea. Persoana care a aprins poftele corpului diplomatic ghibernian se numește Livia Mihăilescu, este fiica unui pesedist cu același nume, lucra la ambasadă și, se spune, după flagrant ar fi fost trimisă urgentissim în patrie. Vă e cunoscut numele Mihăilescu? Desigur, e numele unui fost ministru demisionar, cunoscut mai degrabă sub porecla de Micky Șpagă. Tocmai de aceea scandalul conjugal nu a avut dimensiunile publice obișnuite în astfel de cazuri, adoptîndu-se procedeul *ciocu' mic*. Dar ce să faci cu un cioc mic (înțelegeți ce vreți) atunci cînd dragostea e atît de mare?!

Biroul de moravuri ușoare

Laura Andreșan stresează vecinii cu muzica orgientală

De la o vreme încoace, pe Calea Călărașilor se petrec lucruri înfiorătoare! Nerecomandate, se-nțelege, minorilor cardiaci. Noaptea, mai ales, și cu precădere din blocul S20, sc. 1, et. 7, ap. 31, răzbat zgomote suspecte. Care pot fi zdrăngăneli sacadate ale tăbliei patului sau ale unei cefe blonde izbite cu regularitate de perete, țipete guturale, icnete scurte, climaxuri homerice, totul în grup organizat. Vecinii sînt dezesperați și uzi de transpirație. Unii dintre ei au coșmaruri erotice, nevralgii, și-au schimbat părerea bună pe care o aveau despre sex. Căci vinovată de chirăiala nocturnă pe cinci-șase-șapte sau (după cum speră toți obsedații din redacție) chiar opt voci este Laura Andreșan, diva porno din *Penthouse,* prințesa vibratoarelor din Regie, regina neîncoronată a orgiilor la domiciliu! Treaba aia (știți dumneavoastră) începe pe-nserat, cînd în fața blocului trag niște BMW-uri din care coboară niscai jmekeri care fac față distracției. Pînă spre dimineață își fac apariția și alte mărci de mașini, inclusiv neaoșe, fără ABS și alte tehnologii – se vede treaba că Laura nu face fițe la șoferi. Mă rog, treaba ei, cert este că locatarii, oameni ai muncii, realmente nu pot să doarmă în tot vacarmul ăla sexual, care, mă-nțelegeți, domină palierul cu regularitate, de cîteva ori pe săptămînă. Au chemat și poliția, care și-a trimis organul să facă proces-verbal. Nefiind constatată (de data aia) nici o ilegalitate, organul a plecat, cu capul plecat, iar programul nocturn al Laurei a continuat și mai abitir! Tocmai de aceea facem apel, pe această cale, la politicienii ăia despre care Laura declara, deunăzi, c-au invitat-o să se înscrie în diverse partide. Dacă e vorba despre partide de sex, așa cum bănuim, poate pot face ei ceva, să rezolve definitiv situația sau măcar pe Laura.

Grupul bucal-instrumental

INTERNEŢE FĂRĂ BĂTRÎNEŢE

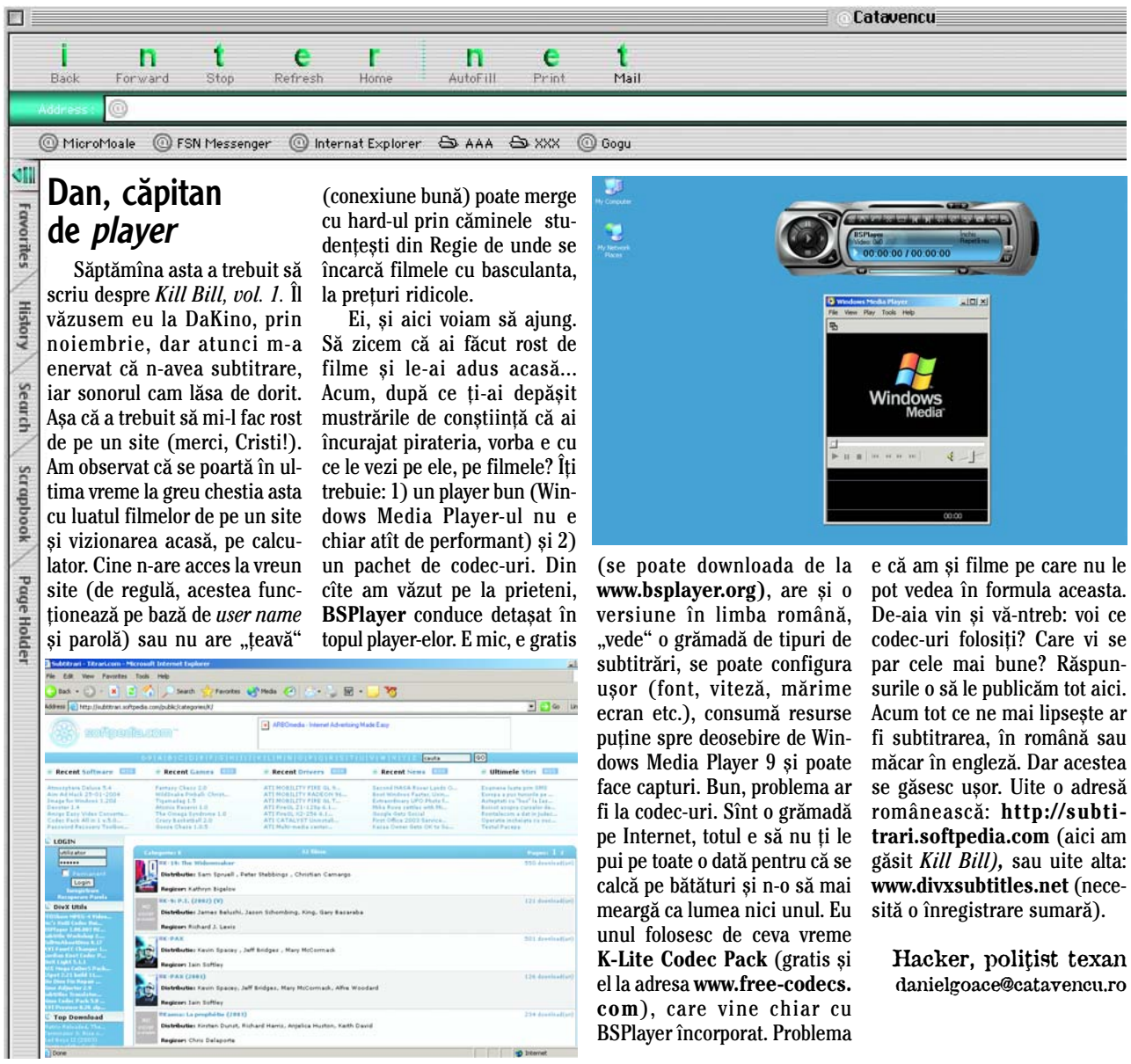
Catavencu
internet
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Dan, căpitan de *player*

Săptămîna asta a trebuit să scriu despre *Kill Bill, vol. 1.* Îl văzusem eu la DaKino, prin noiembrie, dar atunci m-a enervat că n-avea subtitrare, iar sonorul cam lăsa de dorit. Aşa că a trebuit să mi-l fac rost de pe un site (merci, Cristi!). Am observat că se poartă în ultima vreme la greu chestia asta cu luatul filmelor de pe un site şi vizionarea acasă, pe calculator. Cine n-are acces la vreun site (de regulă, acestea funcţionează pe bază de *user name* şi parolă) sau nu are „ţeavă“ (conexiune bună) poate merge cu hard-ul prin căminele studenţeşti din Regie de unde se încarcă filmele cu basculanta, la preţuri ridicole.

Ei, şi aici voiam să ajung. Să zicem că ai făcut rost de filme şi le-ai adus acasă... Acum, după ce ţi-ai depăşit mustrările de conştiinţă că ai încurajat pirateria, vorba e cu ce le vezi pe ele, pe filmele? Îţi trebuie: 1) un player bun (Windows Media Player-ul nu e chiar atît de performant) şi 2) un pachet de codec-uri. Din cîte am văzut pe la prieteni, **BSPlayer** conduce detaşat în topul player-elor. E mic, e gratis

(se poate downloada de la **www.bsplayer.org**), are şi o versiune în limba română, „vede“ o grămadă de tipuri de subtitrări, se poate configura uşor (font, viteză, mărime ecran etc.), consumă resurse puţine spre deosebire de Windows Media Player 9 şi poate face capturi. Bun, problema ar fi la codec-uri. Sînt o grămadă pe Internet, totul e să nu ţi le pui pe toate o dată pentru că se calcă pe bătături şi n-o să mai meargă ca lumea nici unul. Eu unul folosesc de ceva vreme **K-Lite Codec Pack** (gratis şi el la adresa **www.free-codecs.com**), care vine chiar cu BSPlayer încorporat. Problema e că am şi filme pe care nu le pot vedea în formula aceasta. De-aia vin şi vă-ntreb: voi ce codec-uri folosiţi? Care vi se par cele mai bune? Răspunsurile o să le publicăm tot aici. Acum tot ce ne mai lipseşte ar fi subtitrarea, în română sau măcar în engleză. Dar acestea se găsesc uşor. Uite o adresă românească: **http://subtitrari.softpedia.com** (aici am găsit *Kill Bill)*, sau uite alta: **www.divxsubtitles.net** (necesită o înregistrare sumară).

Hacker, poliţist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ **De mult prea multe ori ne grăbim să judecăm un om şi faptele sale. De mult prea multe ori râdem de o idee a unui om. De mult prea multe ori tindem să ne batem joc de munca de o viaţă a unui om, doar pentru că, în egoismul atât de specific rasei umane, ni se pare că suntem mai deştepţi decât oricine altcineva. Renunţaţi la astfel de prejudecăţi, deschideţi-vă mintea şi inima, şi vizitaţi http://jokubonis.20megsfree.com, site-ul inventatorului roţii pătrate.**

■ **Vă propun o ghicitoare: cine este cel căruia i se adresează acest mesaj? „Am şi eu vreo 20 de cunoscuţi la mititica. Dacă poţi să bagi şi tu în melodii pe Ion Ion zis Cuţit, pe Cotor, pe Ştiulete zis Rangă, pe Brebenel zis Cotineaţă, pe fraţii mei din Ferentari, pe CoaieDulci, pe Ibric. Eşti cel mai campion.” V-aţi prins? Nu? Vă mai dau un mesaj-indiciu: „Haoualeu... ej cel mai tare, să moară barza mea de pă casă dacă te mint. Bărbulescu Pentagon”. Bine, nu vă mai menţin în suspans, este vorba despre Adrian Rudărel, de la www.rudarel.com.**

■ **Sistemul medical românesc este la pământ. Medicii sunt la pământ, spitalele sunt la pământ, dotările sunt la pământ, medicamentele sunt la pământ, pacienţii sunt aproape în pământ. Nu se poate aşa ceva. Păi, liliecii din Australia au condiţii mai bune decât bolnavii români. Au spitalul lor, cu asistentele lor, cu tot ce le trebuie, inclusiv cu site pe Internet la http://www. athertontablelands.com/bats/body.html.**

■ **Simţiţi uneori că totul e prea roz în jurul dumneavoastră? Sunteţi înconjurat şi asaltat de lucruri frumoase? Vă este uneori dor să vă înspăimânte ceva? Vreţi să vi se reamintească ce cruzi şi răi pot fi oamenii? Da? Ei bine, atunci am o adresă pentru dumneavoastră: www.crimelibrary.com/serial_killers/weird, o colecţie de rapoarte despre criminali în serie şi abominabilele lor fapte.**

Net plus ultra

În sala drepturilor, intrarea e permisă doar cu stîngul

Sala Drepturilor Omului de la Parlament are o uşă foarte frumoasă de care, după cum observaţi, nu poţi trece cu telefonul mobil. Un lucru de bun simţ, chiar şi pentru o astfel de sală, a drepturilor de tot felul. Ce deranjează este că, deşi e interzis cu mobilul, am văzut intrînd acolo o grămadă de politicieni corupţi, cu hands-free. Sigur, nu poţi rezolva cu un simplu A4 lipit pe o uşă ce n-a putut Justiţia să facă în atîţia ani. Dar n-ar fi stricat dacă pe uşă s-ar fi pus şi o coală cu un plic alb tăiat de un X la fel de hotărît. Avînd în vedere ce figuri ilustre îi trec pragul, ni s-ar fi părut de bun simţ ca la Sala Drepturilor Omului de la Parlament să fie interzis şi accesul cu dreptul. Cu dreptul omului politic român – cel mai încălecat drept din istoria României.

APADOR din Damasc

Ploaia de stele artaos

Bine aţi venit la restaurantul cu specific olandez „Mrean van Ghelie“! Da, vă rog, poftiţi! Luaţi loc aici, la masă şi, dacă vreţi, vă putem pune haina în cuher. Să vă aduc un menui? A, doriţi deja să faceţi comando. Avem aşa: ciorbiţă de pereşoareci şi ciorbă în burtă cu ardei pute. Felu' doi: somnon afiume, cardan bleu, deşalău în sos mînier şi paste cu descalzzone. De băut: bere şi ţuică fără alcoohol, stela artoi şi arşinel, berengenbeer şi, dacă sărbătoriţi ceva special, şamponie şi-o fată.

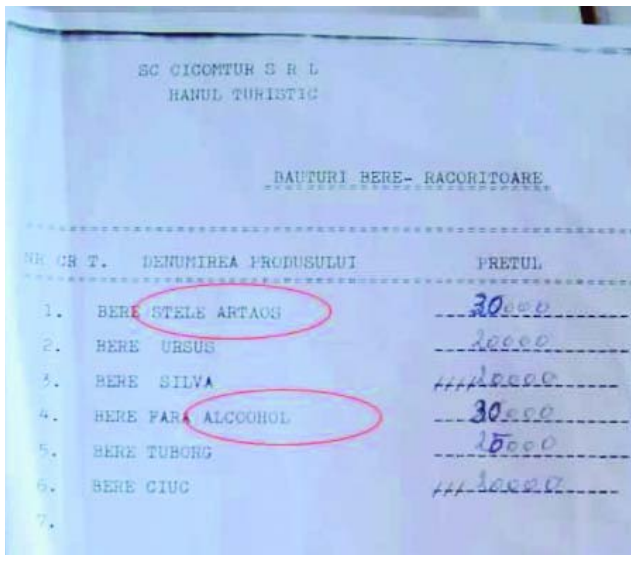

Specialitatea coasei

Cultа noastră cea de toate zilele

Teofan a trecut de la Casa Domnului la casele naționalizate

Se pare că tînărul arhiepiscop al Craiovei și mitropolit al Olteniei Teofan Savu și-a descoperit reale aptitudini de agent. Nu, nu vă gîndiți la prostii, ne referim la un alt tip de agent decît cel la care v-ați aștepta. E vorba de aptitudinile de agent imobiliar ale lui Teofan, care, de curînd, și-a tras sub sutană superba casă din Craiova a marelui om politic, inginer și inventator Barbu Drugă – casă care, în timp, a fost restaurant militar și hogeac de șeptic pentru Ceaușescu. Din motive pe care nici Al de Sus nu le-ar putea înțelege, decît dacă ar locui cîțiva ani în România, Consiliul Local i-a dat casa lui Teofan, în loc s-o retrocedeze moștenitorilor. Nu departe de această casă, pe strada Mitropolitul Firmilian nr. 20, părintele Teofan a mai cumpărat un adevărat palat, cu numai 4 miliarde de lei, în condițiile în care doar terenul de sub căsoi costă de cîteva ori mai mult.

În casa lui Barbu Drugă, care ar fi trebuit să fie muzeu memorial, nea mitropolitul a instalat un așezămînt pe care l-a botezat „Academia misionară a Valahiei Mici". Menirea acesteia ar trebui să fie combaterea sectelor neoprotestante – însă e suficient să ieși puțin pe străzile Craiovei ca să vezi că misionarii protestanți își împrăștie materialele propagandistice fără să-i întrebe nimeni nimic. În timpul ăsta, clădirea „Academiei misionare a Valahiei Mici" bubuie în fiecare seară de atîtea manele, încît vecinii au început să creadă că, Doamne iartă-ne, Fiul s-a reîntors pe pămînt sub forma unui Copil care se tot laudă c-o Minune.

Prozeliția misionarului

Baroniada, faza pe Brăila

La Brăila, senatorul Viorel Balcan se chinuie să ajungă cu orice preț baron local. Dacă nu cumva a și ajuns. Iar dacă a ajuns, înseamnă că se chinuie să ajungă un și mai bun baron local. Și asta pentru că de ceva vreme se străduiește să atragă în oastea PSD-ului soldații din oastea Domnului. Balcan a întocmit un plan de cooptare în PSD a cît mai multor preoți și chiar înscrierea lor pe listele de consilieri locali, scop în care promite, și pe față și prin dos, ridicarea de noi biserici și repararea celor existente, bineînțeles, cu condiția adeziunii. Ideea se pare că vine de la Raluca Rusu, șefa TSD Brăila, al cărei soț este popă și crede, vezi bine, în ideea raiului pămîntesco-pesedist, plin de vile și gipane. Ultimul obstacol care stă în calea planurilor electorale ale celor doi este, să nu vă vină a crede, tocmai Cassian Crăciun, episcopul Dunării de Jos, care nu vrea să dea verde preoților la înscriere în politică. Normal, spre necazul lui Balcan care, în intimitate, crede probabil că ce-i frumos (respectiv funcțiile, vilele și gipanele PSD-ului), și lui Dumnezeu îi place și este de acord cu ele.

Jeep, jeep, ura!

Scandal colgate la Cotroceni!

Lumea e un tartru, și actorul e nea Nelu

Salut, domnule Castor! Să trăiți, tovarășe Fidel Castro! Vă deranjăm pentru a vă prezenta imaginea de mai sus, surprinsă acum două săptămîni. Împrejurarea contează mai puțin, ce interesează mai mult este culoarea dinților de jos ai lui Ion Iliescu. Este vorba, după cum vedeți, de galbenul lanurilor de grîu, culoare prezentă și pe tricolorul nostru, ce semnifică faptul că România este, nu-i așa, grînarul Europei. Să facem din bombe tractoare. Și prașile din armele nucleare! – pare a spune nea Nelu, exponentul comunismului luminat care, cu această ocazie, îmbrățișează dintr-un foc toate cele 3 culori ale drapelului național: roșu, de la carnetul de partid pe care-l ține la piept, galben, de la culoarea dinților pe care-i ține la mandibulă, și albastru. Albastru, bineînțeles, de la culoarea aluniței de pe obraz.

Vladimir Ilici Canin

V-am print vrăjitoarelor

Veniți cu noi pe programul CO_2!

„Șșt, nu face zgomot. Dorm copiii.
Hai prin bucătărie.
Nu ți se pare că miroase a gaz?
N-are cum, vecinu`
Mișu a izolat toată țea... ``
Nu dormiți în încăperi cu focul aprins.
Nu verificați cu flacăra etanșeitatea instalațiilor de gaze.
Nu vă gândiți că scăpați mai ieftin dacă lăsați un cunoscut sau un vecin să lucreze la instalația de gaze. În definitiv, nu aveți cum să apreciați calificarea acestuia și, când o aflați cu adevărat, poate fi prea târziu. S-ar putea să plătiți mult mai scump decât v-ați închipuit vreodată. Amintiți-vă că întotdeauna mult mai economic să apelați la personal autorizat A.N.R.G.N. Dacă nu știți unde ne găsiți, contactați specialiștii Distrigaz Sud, la numărul de telefon 9281 și vă vom ajuta bucuroși. Ne face infinit mai multă plăcere să vă vedem în birourile noastre decât la știrile de la ora 5.

Aceasta este o reclamă apărută în *Ziua* de vineri, 23 ianuarie pe ultima pagină. Clientul, S.C. Distrigaz Sud, a avut o scînteie de creativitate și s-a gîndit că ar fi mai cool să o dea pe partea cu mișouri, cu glume, cu astea... să se mai rîde și consumatorul de gaze cînd se dă jos din bloc cu apartamentul. Citez: **Ne face infinit mai multă plăcere să vă vedem în birourile noastre decît la știrile de la ora 5**. Hai că le-ați zis-o, nenică! I-ați ars și de data asta! Care va să zică, nici nu se compară plăcerea mare, cînd ne vedeți la dvs. prin birouri, cu plăcerea mică, da' orișicît, cînd ne vedeți la știri.

Gaz de necaz

Pe manele și buricul Capitalei dansează

Adrian (fost Copilu) Minune și-a tras bar chiar în centrul Capitalei, cu firmă și poză înalte, după cum puteți vedea. Și totuși, bărulețul a fost astfel făcut încît să fie exact pe măsura patronului. Adică la subsol. Poate și pentru a fi mai aproape de eroii adevărați, care au murit tot aici, după cum se vede pe inscripția de lîngă bar. Ca să-i face să regretă că au dat zile de la ei pentru așa ceva.

Minodora la Minim

Hobby or not to be

După invazia școlilor tip „bune maniere, dansuri de societate & modelling“ cu scopul de a deprinde în rîndul domnișoarelor bulăneala ca la carte, a venit rîndul altor forme de învățămînt să se remarce. Sperăm ca, încă de la prima promoție a școlii din reclama de mai jos, să vedem roadele cursurilor predate. Adică la „fata de la pagina 5“, pe lîngă banalele „ador să călătoresc, îmi place să mă distrez și să ascult muzică“, să apară din cînd în cînd preferințe noi: „Hobby-ul meu e schizofrenia“, „Colecționez refulări vechi din toate țările“ sau „În timpul liber practic paranoia pe echipe“.

Psihanaliza Minelli

M 10314
Cursurile EUROCOR
O șansă în plus pentru o slujbă mai bună!
50% Reducere la primul pachet de curs
CURSURI NOI
Curs de calculatoare pentru certificare europeană • Standarde internaționale de contabilitate • Masaj • Grafică pe calculator – CorelDraw, Photoshop • Îngrijirea sănătății și primul ajutor în familie • Flori și aranjamente florale • Terapii naturiste
CURSURI DE LIMBI STRĂINE
Engleză • Engleză pentru afaceri • Engleză pentru copii • Italiană • Germană • Spaniolă • Franceză
CURSURI PROFESIONALE
Contabilitate • Management • Asistent manager • Secretariat • Inspector resurse umane • Marketing • Ghid de turism • Relații publice și comunicare • Cum să-ți începi propria afacere • Reprezentant de vânzări
CURSURI DE CALCULATOARE
Web design • Windows, Word & Excel • Inițiere în programare – Visual FoxPro • Inițiere în Internet
CURSURI HOBBY
Design interior • Psihologie • Arta fotografiei • Învățare și citire rapidă • Creație vestimentară • Cosmetică • Astrologie • Wellness și fitness
Înscrieri și informații la:
021/33.225.33
București, C.P. 61-15, sector 4, cod 041293
www.eurocor.ro

aberația de libertate

Poemul e o trestie gînditoare

Pușoiu Constantin nu este un nume de anvergura și impactul unor Homer, William Blake sau Pușkin Dinulescu, dar ar putea fi. Omul este serios, e din județul Vâlcea, se ține de treabă, a scris pînă acum peste 200 de poeme istorice, religioase, astrale, sociale și, poate, o să mai scrie. Cînd ești serios și te ții de poezie, nu se poate să nu apară într-o bună zi un sponsor-editor care să-ți bată la ușă și să te întrebe: „Domnu' Pușoiu, nu aveți cumva niște poeme istorice, religioase, astrale sau măcar sociale?“. Dacă, din diverse motive (istorice, religioase, astrale, sociale), afacerea cu poezia nu se leagă, există toate șansele să apară un investitor străin sau conațional care să-ți bată la ușă și să te întrebe: „Domnu' Pușoiu, nu v-ar interesa o asociere cu profil «castane, zmeură, afine, ciuperci»?“. Atunci cînd ești serios și te ții de poezie, afacerea cu fructe de pădure e ca și făcută.

Verdict: rimă!

CAUT SPONSOR-EDITOR PENTRU ASOCIERE-EDITARE A PESTE 200 POEME ISTORICE, ASTRALE, RELIGIOASE, SOCIALE. CESIONEZ 50%. PUȘOIU CONSTANTIN, LOC. ROMANII DE JOS, HOREZU, COD 245800, JUD. VÂLCEA.

INVIT INVESTITOR STRĂIN SAU CONAȚIONAL PENTRU ASOCIERE PROFIL FRUCTE PĂDURE: CASTANE, ZMEURĂ, AFINE, CIUPERCI. PUȘOIU CONSTANTIN, LOC. ROMANII DE JOS, HOREZU, COD 245800, JUD. VÂLCEA.

Garsomiera

Da, sînt domnișoară și aș vrea să am și eu o familie. Aș vrea să am garsoniera mea unde să stau cu ministrul meu, să-i zic „iubi“ și să ne pupăm. Ministrul locuinței era drăguț, dar nu vrea să îmi răspundă. Așa că m-am gîndit că poate alt ministru ar vrea. Poate să fie și ministrul agriculturii. Oricum n-o să semene cu ăla mic.

Bulă și ministrul

● VS Daca ma poate cineva ajuta, ar fi o minune. vreau sa ma casatoreasc şi sa am o locuinta. macar o garsoniera. care costa 80 milioane!! Poate cineva ma va sprijini sa am familia mea. Ministrul locuintei nu mi-a raspuns la petitii. EmailŞ [redacted]

Unii beau numai Gr appă chioară

Cînd am văzut pentru prima oară reclama de mai jos, apărută în străinătate, ni s-a părut foarte originală. La a doua citire, însă, ne-am dat seama că sună totuși a ceva foarte-foarte cunoscut și mult mai tare, părerea noastră. Păi, nea Văcă a renunțat cu mult timp înainte la „gui“, ca să poată să bea și el liniștit ca tot omul, cîteva sticle de „ness“ la serviciu.

Nae liChioru

CET doresc eu ție, dulce Românie

Profitînd de frigul din casele oamenilor, edilii de la Iași și-au pus o haină mai scumpă pe ei

Nici la Iași iarna nu-i ca vara. Iarna este frig. La Iași e atît de frig, că în curînd vor dispărea cîinii comunitari de pe străzi, iar în locul lor vor apărea pinguinii maidanezi. Ce mai, e aproape la fel de frig ca în Finlanda. Apropo de Finlanda: oamenii de acolo, avînd foarte mare experiență în degerat, au găsit cîteva soluții care să fie aplicate peste tot în lume unde există acest flagel, al frigului. Una dintre soluți aparține Fortum Engineering Ltd., o firmă care produce cazane. Sfătuim locuitorii Iașiului să nu arunce cușmele-n sus de bucurie, căci cazanele finlandezilor, din păcate, sînt numai pentru cărbune. Nu-s, așadar, cazane de țuică, deși, sincer vorbind, cred că astea ar fi ajutat ceva mai mult.

Pe la începutul mileniului, Fortum Engineering Ltd a fost solicitată de Termoelectrica să retehnologizeze niște cazane ale CET Iași. Finlandezii și-au făcut treaba pînă în 2002, cum le cerea și contractul, au încasat 15 milioane de coco și au plecat înapoi în țara lor, unde-i frig și bine. Dar au lăsat și un bilețel, lipit pe cazane, în care spuneau că e bine să se ardă numai cărbune de calitate. Că altfel, poc! Dacă nu se respectă normele de calitate, bancul ăla cu „Arde Iașiul!“ se va transforma în „Nu mai arde un calorifer în tot Iașiul!“. Nici nu au apucat să plece bine finlandezii, că s-a și auzit „poc!“. Un cazan de la CET a explodat, pentru că Termoelectrica băgase pe gît CET-ului cărbune cu volatilitate de 15% – deși aceasta trebuia să fie de cel puțin 22%. Explicația vine tot din zona volatilității: bineînțeles că diferența la procent s-a volatilizat în comisoane.

Pentru cei care și-au debransșat mai tîrziu caloriferele, amintim că volatilitatea este factorul care determină capacitatea de ardere a cărbunelui. Dacă factorul este mai mic decît trebuie, cărbunele nu arde, presiunea creste și, poate ne repetăm pe undeva, „poc!“. Bubuitura de la CET s-a auzit pînă în Finlanda, așa că oamenii de acolo au venit din nou la Iași, s-au încruntat și au spus: încă un poc și noi suspendăm garanția cazanelor (ceea ce ar duce

CET Iași în exact aceeași fază de dinainte de retehnologizare). Și a mai trecut o iarnă, timp în care mămuca Termoelectricii, nenea DIP, și-a luat mînuța de pe CET, trecînd-o în subordinea Primăriei Iași. Sau, cum se spune mai nou, pe tarlaua lui Gigi Nichita, primarul interimar. A urmat o nouă licitație de cărbune, de astă dată supervizată de Gigi (într-un numar trecut, se arăta tot aici că licitația a fost cîștigată de fosta bancă „Unirea“, cea falimentată de ruși). Consecința: în ultimele 4 luni, deja celebrul „poc!“ de la CET s-a auzit de două ori: două cazane au făcut explozie, lăsîndu-i pe ieșeni pentru ceva vreme cu caloriferul pe post de frigider. Ceea ce va duce la un îngheț profund între CET Iași și Fortum Engineering Ltd. Situație în care, dîrdîind de frig, ieșenii au și început să le ureze celor ce fac afaceri pe banii lor de căldură să aibă parte și pe lumea cealaltă tot de cazane. Dar de unele muuult mai rezistente.

CET it be

Din nou la cassă

Privatizarea s-a încheiat, capu' la fund

Yasser ArAPAPS află cu întîrziere că, începînd cu luna ianuarie 2004, angajații APAPS Brașov au fost disponibilizați întrucît agenția a privatizat tot ce era de privatizat prin județ. Acum, PSD-ul nu mai are de ce să treacă prin Brașov, în afara cazurilor cînd are drum spre Poiană. Căci, la Brașov, iată, devine de actualitate un mai vechi și nemuritor vers de-al poetului Radu Vasile Mischiu: Nu mai e nimic de furat!

Brother-brother, da' cașcavalu-i pe bani

Îl mai știți pe Florin de la Big Brother? Nu se poate să nu vă amintiți figura lui. Dacă nu v-o amintiți, atunci dați repede pe Animal Planet și o să vă dați seama imediat despre cine-i vorba. Yasser ArAPAPS a aflat că omul s-a făcut întreprinzător: și-a deschis o școală de schi în Predeal. Yasser ArAPAPS se bucură pentru el, fiindcă, din cîte reține, individul chiar avea nevoie de puțină școală.

Yasser ArAPAPS

Ce mare Brează!

Gigi Becali de la Steaua înscrie golf după golf

Gigi Becali, președintele Stelei și al Partidului Noua Generație, a fost săptămîna trecută la munte. Ei, dar răutăcioși mai sînteți! Scopul urcării lui nea Gigi la munte a fost altul decît transhumanța. El și-a lăsat acasă mioarele, cîinii, badigarjii și restul viețuitoarelor de la Pipera și a descins de unul singur pe pajiștile de la Breaza, unde niște oameni din străinătate au amenajat un teren de golf acoperit. Ce este un teren de golf acoperit? Un teren de golf acoperit este, cum vă spuneam, un fel de pajiște – da' una cu acoperiș. Adică un fel de saivan cu iarbă pe care niște indivizi dau cu ciomagul într-o bilă albă, sensibil mai mare decît o căcărează obișnuită. Scopul lor este să bage bila într-o gaură ca de gușter, și exact asta a încercat să învețe și nea Gigi la Breaza. Cu acest nobil obiectiv în gînd, nea Gigi s-a lăsat înconjurat de vreo 8 instructori de golf și a-nceput să dea la bila aia, măi vere, de-ai fi zis, dacă bila n-ar fi fost atît de albă, că dă-n Malonga Parfait. Dom'le, sincer vorbind, ne bucurăm pentru nea Gigi. Dacă va învăța să joace bine acest sport al biznismanului modern, atunci va avea ocazia să-l bată pe Viorel Cataramă, un obișnuit al clubului, și la golf, nu numai la Antena 1. Ba, dacă mă gîndesc bine, ar putea să facă un serviciu și suporterilor Stelei: ar putea să-l învețe niței golf și pe Piți. Care, cine știe, poate astfel se va decide să lase în sfîrșit zarul. S-ar descurca mult mai bine cu bila, că asta are mai puține colțuri!

Staul de drept

Buricele digitale nu lasă amprente

La o agenție Loto din Arad, un hoț a furat terminalul prin care sînt înregistrate biletele de joc, iar apoi, dezamăgit că n-a găsit înăuntru nici măcar un milion de dolari, a aruncat aparatul în Crișul Alb. Cred că e tot ăla care i-a furat unui prieten un monitor, tăindu-i firele cu cuțitul, și fiind ferm convins c-a pus mîna pe un calculator. Dacă nu intră la pîrnaie și continuă să se ocupe de infracțiuni de-astea electronice, îi recomand să încerce să sfîșie cardurile și să fure banii din ele sau, mai inteligent, să spargă un casetofon din care se-aude Anna Lesko, s-o ia ostatică și să-i ceară lui Columbeanu bani ca să i-o dea înapoi. Să i-o dea înapoi lui Marian Ionescu.

Girus Card

80 de zile și multe nopți în jurul Pământului

Sorin Marin, Dan Chișu, Cătălin Mihăescu și Ovidiu Gyarmath au plecat în jurul pământului nu la plimbare, cum i-ar fi plăcut prietenului Chișu – ci pentru a duce personal, din partea Fundației Anonimul, invitațiile la Festivalul Internațional de Film Anonimul, a cărui primă ediție va avea loc în septembrie, la Sfîntul Gheorghe. Cel dintîi popas l-au făcut la Moscova. Citiți despre aventura lor și, ca primă observație, remarcați că Moscova nu crede nici măcar în lacrimile lui Dan Chișu.

Prieteni, staţi pe lîngă mine
să nu vă rătăciţi! Vă avertizez că
Pămîntul nu e plat ca o farfurie, ci rotund
ca o portocală. De aceea, cînd o să ajungem în
emisfera sudică şi o să umblăm cu capul în jos,
aveţi grijă să nu picăm, Doamne fereşte, de pe
Terra! Iar ca ghid cu experienţă, îmi amintesc
perfect: portocala asta nu stă pe trei elefanţi şi, dacă am căzut, căzuţi
rămînem.

Trei bravi membri ai expediţiei în jurul lumii flancîndu-l pe celebrul snob-trotter Dan Chişu, un veritabil Badea Scîrţan al zilelor noastre

Dacă Moscova nu mai crede în lacrimi, sigur de la „puci“ încoace, crede în dolari pentru că, mai nou, nu trebuie să te mai duci la Londra sau Paris ca să te spargi în figuri. E de ajuns să suporți două ore și jumătate de înghesuială în Aeroflot-ul de colecție, ca să poți să pulverizezi vreo zece mii de parai, în nici juma' de zi. Pentru că, frați bizoni, aici e scump!!! Sunt cârciumi în care suta de dolari e doar șpaga să primești masa, ca să nu mai vorbesc de „Papagal“ (un bar fițos din centru), unde o cola îți șutește din buzunar tot o sută. „Uniforma de stradă“ este 600 SEL, ultimu' tip, garnisit cu G 500, AMG de preferință. Amândouă, Mercedes, sper că v-ați prins; G-ul e plin cu nobody-garzi înarmați până în dinți, de cele mai multe ori polițiști, plătiți în particular cu bani buni și verzi, ca să fie civili. Nici pentru taxiurile din Moscova, suta de dolari nu-i o necunoscută; nu știi rusește, poți să o plătești de la Hotel până în Piața Roșie, distanță altminteri acoperibilă cu o sută de ruble (vreo trei dolari). Hai că v-am aburit destul cu Moscova, care, trebuie să recunosc, e frumoasă foc iarna când ninge și Grecea al lor își face treaba bine, iar lui Băsescov nu i se pun bețe în roate. Despre Kremlin, numai de bine; pe Lenin l-au retras puțin pentru machiajul anual. Și dacă vrei să îți cumperi de mâncare, trebuie să răscolești în lung și în lat. Te-ncurcă pădurea de cazinouri, pline cu fuluri de dame îmblănite cu milionari în coadă. Trai pe vătrai, pe banii Tătucăi, după o privatizare dubioasă ce a început să dea frisoane chiar și Abramovilor, care au părăsit Rusia de mult, și acum fac pe Mutu. Drept care am plecat spre India, sau cel puțin așa am crezut noi, pentru că am stat în aeroport vreo 9 ore. Și proști fiind, carte neștiind, ne-am așezat la 'mpinge tava; repet, autoservire cu mâinile tale, prin împingerea unei tăvi slinoase de plastic, unde două sute de dolari nevinovați ne-au părăsit cu lacrimi în ochi, că au văzut și ei ce am comandat: trei mâncări și o friptură. Feriți-vă de ruși, că ăștia mai au Putin mamă și de mult deloc tătucă.

Dan CHIŞU

Ce căuta România în lume?

– știri din presa străină de la ei –

Miracolul de la spitalul din Ploiești, unde doi bebeluși, declarați morți la naștere, au înviat după patru luni, a ajuns și în paginile cotidianului ***Seattle Times***. După atîția ani în care n-au știut decît de copiii străzii, iată că ziariștii străini s-au gîndit și ei în sfîrșit să ne mai scutească cu criticile și să scrie și despre copiii noștri supradotați, capabili de astfel de minuni.

Reuters pomenește despre cele patru icoane făcătoare de necalificări ale lui Iordănescu, despre bisericile ctitorite de Gigi Becali după fiecare reușită a lui Claudiu Răducanu și despre cum își făcea Andone semnul crucii cu limba-n gură în timp ce-l înjura printre dinți pe Valentin Ceaușescu. Dacă fotbalul ar fi așa cum ar trebui să fie, adică dacă s-ar juca între altar și pronaos, iar reprizele s-ar numi liturghii, am ieși campioni mondiali în fiecare duminică și de toate sărbătorile religioase. Totuși, ce dreaqu' s-a întîmplat la Copenhaga, Doamne iartă-mă?! O fi încurcat nea Puiu așezarea în buzunare a icoanelor? Sau te pomenești c-a fluierat în autocar vreun credincios supărat că e ținut mai mult pe bancă?

Daily Record califică ca absurdă decizia Ministerului Educației potrivit căreia homosexualii și cei cu ticuri nervoase sînt incompatibili cu meseria de profesor. Dom'le, eu, dac-aș mai fi licean, aș fi pentru interzicerea homosexualilor nu numai în rîndul profesorilor, ci și în cel al femeilor de serviciu. Dar cu condiția să fie angajate numai lesbiene cu ticuri erotice.

După ce a găzduit acum cîteva luni o compunere a premierului Năstase, ***Washington Times*** afirmă că în România comunismul este bine-mersi și la putere. De unde naiba or fi tras ăștia această concluzie? Te pomenești că Năstase le-a dat țeapă și le-a plătit interviul de acum două săptămîni în bancnote de-alea comuniste de 100 de lei!

USA Today zice că, în România, anul trecut au fost produse cereale modificate genetic. Gata, știm despre ce-i vorba! E vorba de coceanul de porumb modificat genetic astfel încît să crească pe el un țăran așezat pe vine. O nouă cucerire a științei românești, care, prin mijloace sărăcăcioase, iată, reușește să-i bată în continuare pe faimoșii cercetători străini. Secretul științei românești? Nu se încurcă în hîrtii!

Andreea Rompresca

Săptămîna străinilor

O companie japoneză, Takara Co, a inventat un aparat care fabrică vise la comandă, denumit Yumemi Kobo, și care te ajută, utilizînd muzică, lumini, mirosuri, să visezi cam ce-ți dorești. Dar și aici le-am luat-o înainte tuturor: în România funcționează de mai multă vreme un aparat de fabricat coșmaruri, pe nume Scena Politică! ● Un olandez s-a făcut pachet, și-a legat fundiță și s-a trimis iubitei sale din Polonia. Așa arată visul multor femei: să primească un bărbat gata legat! ● Trei pensionari britanici au anunțat că vor face înconjurul lumii cu tractorul. Ideal ar fi ca, în dorința de a se dovedi și buni agricultori, cei trei să facă turul lumii de două ori: o dată ca să are și să semene, iar altă dată ca să culeagă ce au semănat! ● Un camion care transporta bere a căzut într-un rîu înghețat din Siberia, șoferul reușind să se salveze. Normal că a intervenit armata, care a salvat butoaiele de bere. Hai noroc! ● Liderul sindical Masaaka Mori, de la Japan Railways, susține că majoritatea sinucigașilor care se aruncă sub tren aleg curse ale companiei sale, ceea ce provoacă întîrzieri. El a făcut un apel la viitorii sinucigași să mai aleagă și companiile concurente! Iată un exemplu de conștiinciozitate și punctualitate pînă la moarte, și chiar un pic și după aceea! ● La Forumul Mondial de la Davos s-a interzis portul cravatei pentru a da un aer mai informal discuțiilor. Ei, se pare că va veni și vremea modei impuse de oameni de afaceri de la noi care umblă în trening și încearcă să-ți vîndă diverse produse pe stradă. Și sînt foarte informali!

AgenCIA de presă

Răspunsuri la scrisori

Alexandru Lazăr (București): Am primit scrisoarea și am rămas șocat de bancurile vulgare din respectiva publicație. Se pare că, totuși, păcălesc și ei niște cumpărători!

G.C. Rusu (Topleț-Bîrza): Am primit plicul cu observațiile respective. Nu ne punem mintea cu toți polemiștii de ultimă oră. Ar însemna să-i băgăm în seamă. Cît despre I.D. Suciu, care apare în discuție, să știți că el a fost inițiatorul lui Adrian Năstase în istorie medievală și nu numai!

Dr. Gh Iacob (București): Am primit scrisoarea dvs. și am plasat-o Biroului de Investigații.

Gh. D. Țucudeanu (Bocsig, Arad): Vă mulțumim pentru eforturile pe care le faceți ca să ne citiți. Desigur, faptul că oficialitățile comunei citeau revista dvs. venită pe abonament înainte de a vă ajunge este regretabil. Dar măcar au văzut și ei cam pe ce lume trăiesc! Poate trec de partea bună!

Mircea Conta (Satu Mare): Am rîs la fragmentul din ziarul local. E, într-adevăr, o prognoză perfectă!

Alin C. (București): Lupta contra snobilor este unul dintre obiectivele noastre, așa că gînd la gînd cu bucurie!

Mihai de la Suciava (Suceava): Am înmînat scrisoarea vinovatului de confuzie.

M. Mușat (Galați): Am luat în considerare propunerile pentru monumentul Elisabetei Rizea.

Cornelia Nicolau (Botoșani): Foarte bună sesizarea, să vedem ce se poate face.

Nicu Hada (Deva): Am notat subiectele propuse, vom încerca să facem și o documentare pentru a scrie ceva. Cît despre Almanah, va ieși pe piață curînd, căci tocmai a intrat în tipografie!

Constantin Cărășanu (Timișoara): scrisoarea a ajuns la „adrisant".

Ioan T. MORAR

Și elefanții se împușcă

În statul Meghalaya din N-E Indiei, patru elefanți, după ce au băut ca porcii bere de orez, s-au legănat nu pe o pînză de păianjen, ci pe o linie de înaltă tensiune murind electrocutați. Acum abia pricep de ce pe cîinele meu, care mi-a mîncat mișelește 1 kg de cîrnăciori de bere și apoi cotletele și cîrnații de vin, l-a durut îngrozitor capul și a fost mahmur o zi întreagă. Norocul lui că nu ține în casă cîrnați de scrum sau de țigări și că orgia s-a petrecut pe stomacul plin. Cu atît mai rău pentru elefanții ăștia care, nefiind carnivori asemeni patrupedului meu, or fi luat și ceva iarbă la bețiа asta. Ce nu pricep încă: pachidermele au deprins nocivul obicei după vizita lui Văcăroiu în India? Cît de nasol o fi să vomiți pe nas cînd acesta măsoară 2 m? Elefanții bețivi au trompa roșie? Prodigioasa memorie de elefant îi ajută mai bine ca pe noi să-și amintească ce-au spus la beție? Dacă sînt beți, elefanții nu mai mor singuri sau ăștia făceau parte din vreo sectă de sinucigași în masă? Sau asistăm la vreo strategie ecologistă de stimulare a ratei reproducerii? Părerea mea.

Brahma şi Shiva Regal

Coasa lux

– rubrică permisă doar cu acordul rudelor decedate –

Rubrica *Coasa lux* speră să vă găsească și în această săptămînă relaxați, cu ochii-n tavan, și vă întîmpină cu știri deloc calde, dar foarte reci. Atenție! Reamintim că aceasta este o rubrică de viață după moarte și pahar. Rubrica *Coasa lux* nu te învață cum să faci bani (decît, cel mult, cum să te faci cu două monede pe ochi). Rubrica *Coasa lux* nu te învață nici cum să-ți arunci banii (decît, cel mult, cum să-i arunci pe la colțuri). Dar te va învăța, săptămîna asta, cum să-ți iei sicriu fără girant! Da, e adevărat și nou! La noi, în România, o firmă oferă mai nou servicii funerare în rate! Am verificat și vă putem spune cu mîna pe inimă, dacă nu chiar pe piept: merită. Dai un ban, dar stai cu picioarele-n față! Oferta e limitată – așa că, deși aveți o eternitate înainte, noi vă sugerăm să vă grăbiți. Lăsați ratele pentru noul frigider și dați buzna la ratele pentru sicriu, căci criogenia nu-i încă o soluție posibilă din punct de vedere științific. Dacă nu sînteți hotărîți, poate reușim să vă convingem cu un slogan: „Mori o dată, dar plătești toată viața!".

Știrile de la ora chici

Trenule, sanie mică!

Miron Mitrea a lansat de curînd și mai hotărît Operațiunea Trenurile Zăpezii. La cum arată CFR-ul, probabil că ministrul s-a gîndit de fapt la Trenurile Zăpezii din Interiorul Trenurilor Românești. Așteptăm cu mare interes așadar și apariția următoarelor trenuri din aceeași serie: Trenurile Mucurilor de Țigară, Trenurile Mizeriei, Trenurile Scaunelor Găurite cu Cuțitul și, inevitabil, Trenurile Urinei.

Treningurile Zăpezii

Sara pe dealer

S-a descoperit că un român este principalul dealer de prostituate în Africa de Sud. Sîntem curioși dacă, în Africa, serviciile astea se plătesc tot în lei.

Republica Zimbabe

Jurnalul lui Tetelu

Nimic nu se pierde, totul se fură. Tetelu se pregătește de campanie. Oare? Rămîneți pentru un nou episod din Jurnalul lui Tetelu!

7.20 CE PORCĂRIE! AM VISAT CĂ EREAM O MUSCĂ VERDE ŞI CĂ TRĂIAM CU HEORGHE IUBITĂMEA ÎNTRO FELIE ABANDONATĂ DE PEPENE GĂLBEN ŞI UN CUTIE DE TOMATE. EAR GHEOGHE MĂ ÎENERVA CĂ MÎNCA TOATĂ ZIOA ŞI SE SPĂLA ÎNCONTÎNU PE CAP CU LĂBUŢELE ALEA MURDARE DE RESTURI EAR COPI NOŞTRII, VRUN MILION ŞI CEVA, ÎI DĂDUSEM LA UN TOMBERON LA GRĂDINIŢĂ ŞI IDIOŢIII URLA DE FOAME. NAM MAI REZÎSTAT ŞI MAM HOTĂRÂT SĂ MĂ SINUCID – ŞI MAM ARUNCAT TRAGIC ÎNTRUN TUB DE FLIT!!! CE TRAGIC!

SCHEMA SINUCIDERI PE CALDARÎM:

9.20 NAM MAI SCRIS DE O SĂPTĂMÎNĂ ŞI PARCĂ SÎNT LA ŞCOALĂ DUPE VACANŢĂ, CÎND NU MAI ŞTIEAM SĂL FAC PE ≤ ŞI ≥ : NU MAI ŞTIU : CUM DRACU SE ZICE : ŞAPCĂ CU PSD SAU JAPCĂ CU PSD ???

11.35 MAM APUCAT DE CITÎT. AM ÂMPRUMUTAT ERI DE LA PSIANALISTU BADIGARDULUI BIOBLIOTECARULUI MAFIEI CARTEA „HERING AL-IVIII-LEA" DE ŞĂCSPIĂR. NAM CITÎT NIMIC, DA MI SE PARE INTERESANTĂ PE DINAFARĂ. ORIŞICUM, NU VREAU SO CITESC, CA SĂMI FAC SINGUR O PĂRERE OBECTIVĂ DESPRE CARTE, FĂRĂ SĂ FIU INFLUENŢAT DE AUTOR !!!

14.50 CARE ESTE RATA DE SINUCIDERE LA FOTBALIŞTI? (ACEAŞI CU RATA DE INCIDENŢĂ A FOTBALIŞTILOR CU OCHELARI?)
(FOTBALIŞTIII DIN BEU SE SINUCID MAI DES DECÎT CEI DIN A?) (DAR ÎN OINĂ, CARE E RATA SINUCIDERILOR? O FI EGALĂ CU CEA DIN TABLE??)

18.20 AJ VREA SĂMI RELANSEZ ŢEAPA MEA DE AFACERE DE SPĂLAT BANI CU OTRAVA PENTRU GÎNDACI CU AROMĂ DE LĂMÎIE SAU DE PORTOCALE ROŞIII. VREAU SO LANSEZ CU SLOGANUL: „NOA OTRAVĂ PENTRU GÎNDACI CU GUST DE LĂMÎIE SAU PORTOCALE. MMMM! GÎNDĂCEII AR CUMPĂRA FLIT!!!"

19.50 DACĂ PENTRU DUMNEZEU RAIUL ESTE CAPITALA, ATUNCI PĂMÎNTUL ESTE PROVINCIA ???

23.10 RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AJ VREA SĂ FIU CASCADORUL CARE L DUBLEAZĂ PE ISUS LA SCENELE PERICULOASE DE PE CRUCE !!

Munca cu cartea

Erotism dialectic și istoric

Oare ce sintagmă ar descrie mai bine ultima carte* a Ninei Cassian? „Dragostea în vremea holerei"? Parcă s-a mai dat și nici nu se potrivește perfect. Atunci, „Dragostea și revoluția?" Aoleu, e de Dinu Săraru! Bine, dar atunci ce? Și cum? Sub semnul cărei paradigme să plasezi un jurnal scris în fierbințeala anilor '48-'53, revăzut cu comentarii subversive pentru România ceaușistului cincinal '75-'79 și completat cu însemnări din exilul new-yorkez al perioadei 1987-2003? Ce-i de făcut? – vorba lui Cernîșevski, preluat de Vladimir Ilici Ulianov, zis Lenin. Inteligentă și incitantă, formula aleasă de Nina Cassian inhibă judecata critică și nu lasă loc decît admirației pentru o autoare care nu se sfiește să se transforme în personaj al propriei existențe, arătîndu-se – cum altfel? – nudă în ochii cititorilor. E ca un joc cu mai multe oglinzi în care aceeași femeie se privește iscoditor, deloc narcisist, la vîrste diferite. Sau ca un roman scris de o doamnă în vîrstă, despre o tînără pătimașă care scrie un jurnal ce va fi ulterior analizat lucid de o femeie matură și dezbărată de iluzii periculoase. „Spovedania unei învinse"? În nici un caz! Deși își scrutează cu severitate trecutul stalinist, Nina Cassian nu pozează nici un moment în victimă a istoriei. Cu atît mai puțin în martir. Tot ce vrea este să depună mărturie, să lase în urmă, cu ghilimelele de rigoare, o „depoziție", un „document". Este o provocare pe care autoarea și-o asumă, și la care răspunde exemplar. Fără nostalgie, dar și fără prea mari remușcări, Nina Cassian se întoarce în anii nebuni (în toate sensurile), cînd iubea pătimaș Partidul, în timp ce descoperea că este în stare să fie îndrăgostită cu aceeași patimă, și totuși altfel, de mai mulți bărbați, în același timp. Unele însemnări din jurnal sînt, în acest sens, revelatoare: *„Victor îmi cumpără garoafe drept pentru care Ali e din nou îmbufnat (…) Duminică dimineață își revine. Întîi îl mustru, apoi ne împăcăm. Zi frumoasă. Citim «Istoria Partidului»"*. Sau *„Ieri au fost cîteva momente mai tari. Unul, cînd Ioji a încercat să glumească pe contul lui Stalin și eu i-am tras una cu dosul palmei peste gură"*. Ioji era bărbatul pe care îl iubea, în pofida tuturor, de 10 ani de zile… Lectura unor asemenea pasaje îi va scandaliza, desigur, pe anti-comuniștii intransigenți. Căutătorii de autenticitate vor fi, în schimb, cuceriți de pasiunea și elanul vital ce se degajă din paginile acestui „dosar de existență". Dincolo de rătăcirile politico-ideologice și de tribulațiile sentimentalo-eroticosexuale, ceea ce rămîne este mărturia unei vieți trăite la intensitate maximă. Metafora memoriei ca zestre drapează un sens mai valabil decît cel propovăduit de taica Marx: Să ne despărțim de trecut amintindu-ne!

Viorel MOȚOC

*** Nina Cassian, Memoria ca zestre, Ed. Institutului Cultural Român, București, 2003.**

Rebele arte

Vina colectivă într-o expoziție personală

În iarna '86-'87, un student intră clandestin pe șantierul unde se demola Mînăstirea Văcărești și face fotografii într-o duminică, atunci cînd nu era nimeni pe acolo. Demolarea începuse deja, dar mai erau părți importante din biserică rămase în picioare. Instantaneele surprind și bila uriașă, legată de macara, cu care se spărgeau zidurile. Se spune că cel mai greu le-a fost celor care organizau demolarea să găsească un macaragiu. Cei care au participat la celelalte douăzeci de demolări de biserici s-au retras, au refuzat să mai lucreze, ba au pățit ceva care aducea a blestem, ba i-au forțat familiile să nu mai fie unealta Răului. Soluția autorităților de atunci a fost destul de ingenioasă: au găsit un cuplu de tătari din Dobrogea pentru care demolarea unei biserici nu era chiar un păcat! Fotograful e atent la tot, fotografiază mult. Are și un personaj cu el, ceea ce îi va folosi drept scuză în fața „băieților" care au răsărit ca din pămînt și l-au întrebat ce face acolo. „O temă pentru Institut" – a fost replica de ieșire din situație.

Studentul fotograf de atunci este Eugen Ciocan. Acum fotografiile vor ieși din sertare și vor fi arătate în galeria Foto Cabinet, începînd cu sfîrșitul săptămînii. Acum va fi și mai greu să se găsească scuze pentru faptele din trecut. Poate va ajunge chiar și Teoctist la expoziție, să vadă cum decurgea o demolare aprobată și de el. Ceea ce e mai important este că, și datorită acestei expoziții, va fi tot mai greu să se găsească scuze pentru inactivitatea de acum a forurilor competente. Pasiunea guvernanților pentru istorie este selectivă. De aceea nu se mișcă nici un deget să se facă un semn posterității despre monumentele care nu mai sînt. Pentru că ar fi normal să se ridice un monument al monumentelor dispărute.

Ioan T. MORAR

Cinem-a pîrît

Uma scapă Thurman

În timp ce urmăream filmul *Kill Bill**, fără să vreau mi-a venit în minte bancul acela din copilărie cu Alinuța. Zice mama, ușor îngrijorată: „Alinuța, dacă te mai joci mult cu foarfeca aia, iar o să faci degete pe jos!". Cu același gen de cinism își deapănă și Tarantino povestea lui despre o blondă (Uma Thurman) care a pornit să se răzbune pentru cele ce i s-au întîmplat în urmă cu patru ani, cînd a fost bătută, împușcată în cap, și cu pruncul luat. În acest scop, Alinuța noastră alcătuiește frumos o listă cu principalii vinovați în frunte cu numitul Bill, își face rost de o sabie ninja și apoi pornește la tăierea lor pe rînd. Sîmbătă noapte m-am uitat și la *Jackie Brown* pe România 1, iar *Pulp Fiction* și *Reservoir Dogs* le-am văzut mai demult. Ce se-ntîmplă, Tarantino este genul de regizor care nu te dezamăgește. Dacă un pistol a fost scos din toc, atunci musai trebuie să moară cineva. Dacă o sabie a fost trasă din teacă, atunci neapărat va cădea un cap, în cazul nostru – o mînă, un tendon secționat, jumate de peroneu, artera sîngerîndă... N-ai să auzi la personajele lui Tarantino genul de replică: „Piei din ochii mei, măgarule!" sau „Nesimțitule, să nu te mai prind data viitoare!". Nu, nenică! Ai greșit, ai murit... să fii sănătos!

Altfel, cu filosofia mai subțire în *Kill Bill*. Singurele vorbe cu oareșicare profunzime le emite un japonez, unul Hattori Hanzo, un fel de mentor spiritual și furnizor oficial de săbii ieșit la pensie, iată un exemplu: „Dacă în călătoria ta îl vei întîlni pe Dumnezeu, acesta va fi făcut felii"... În schimb, veți regăsi aceeași fixație a lui Tarantino de a-și numerota capitolele și apoi de a le face varză: evident că filmul va începe cu sfîrșitul. De asemenea, se observă mult lucru pe detaliu. A se mai observa: glonțul care iese pe țeavă în slow-motion, detectivul obsedat de ochelarii de soare, degetele strîmbe de la picioarele Umei, adidașii ei cu „Fuck you" scris pe talpă (în discotecă, bătălia finală), trupa de rockerițe japoneze desculțe, fragmentul de animație, naiul lui Zamfir și concluzia lui Bill la fel de cinică de la sfîrșit: „Acea femeie merită să se răzbune, iar noi meritățm să murim". Iar voi meritați să vedeți acest film.

Daniel GOACE

*** Kill Bill, volumul 1 (SUA, 2003). Regia: Quentin Tarantino. Cu Uma Thurman, Lucy Liu, David Carradine.**

Show biz da' culți

Teme și exeme

● Mă puse dracu' să strîmb din nas la o proză publicată de Marius Tupan în *România literară* și să am îndoieli asupra omului Tupan. Imediat *Cronicarul* revistei în cauză s-a inflamat și a scris o lungă notă (v. *R.l.* nr. 2) în care mi se cere să-mi văd de cărțile mele și să las *R.l.* în pace. Cum *R.l.* e o revistă pentru care cititorul plătește ca să și-o procure și cum și eu sînt un consumator ca oricare altul, cred că am dreptul să nu-mi placă ceea ce am cumpărat (măcar din cînd în cînd). Dacă *Cronicarul* ar fi citit proza lui Tupan, sînt sigur că mi-ar fi dat dreptate. Așa că-l rog pe dl. Nicolae Manolescu, directorul *R.l.*, să-l pună pe *Cronicar* să citească proza în cauză și să-mi demonstreze că e bună și că eu sînt un cîrcotaș cu „exemă sufletească" (îmi pare rău, dar așa scrie în *R.l., exemă).*

● E adevărat, nu eu sînt cel care impune *R.l.* criteriile de valoare. Dar ca vechi cititor al revistei nu puteam să nu observ că *R.l.* și-a făcut un punct de onoare în a nu publica anumiți scriitori. N-am dat exemple, dar *Cronicarul* mă somează să le dau. Ei bine, sînt convins (m-a convins revista) că în *R.l.* nu vor apărea: Săraru, Păunescu, Vadim Tudor, Voncu, Vulpescu, Simion, Nicolae Iliescu, Goma, Mircea Micu… Îl rog pe *Cronicar* să-l convingă pe dl. Nicolae Manolescu că bat cîmpii și că aceștia (dar și alții, care nu-mi vin acum în cap) pot semna oricînd în *R.l.* Cînd se va întîmpla asta îmi voi cere scuze public. **(Șt. A.)**

● Semnalez, cu bucurie, faptul că apar și pe la noi fundații preocupate cu adevărat de sprijinirea artei și culturii. Una dintre ele este *Fundația „Ileana" pentru Artă Plastică Actuală și Arhitectură Modernă în România*, avîndu-l ca președinte pe academicianul Dinu C. Giurăscu și ca director executiv pe Luminița Batali. Am primit recent la redacție un catalog scos de această fundație și conținînd reproduceri ale lucrărilor ultimei promoții de la Universitatea Națională de Artă. De altfel, una dintre preocupările acestei fundații este editarea de cataloage pentru artiștii tineri, asigurîndu-le o „vizibilitate" mai bună. ● La Tate Gallery, în Londra, se pregătește o mare expoziție Brâncuși, din România fiind solicitate trei lucrări ale marelui artist: o *Danaidă, Coapsa* și *Sărutul,* ultimele două aflîndu-se la Muzeul din Craiova. Răzvan Theodorescu a aprobat doar deplasarea *Danaidei*, socotind că există un mare risc pentru că nu sînt în regulă toate măsurile de securitate și asigurările anti-furt. Nefericita ipostază de Gică Contra a ministrului Culturii este aproape inexplicabilă pentru cineva din afară. Rezolvarea ar fi fost simplă dacă statul român ar fi luat toate măsurile asiguratorii, că doar nu e vorba de un butic, ci chiar de o expoziție importantă care subliniază, încă o dată, geniul lui Brâncuși. Dar autoritățile de la noi preferă ca imaginea României să fie făcută de te miri ce firme care dijmuiesc fondurile, nu de un geniu adevărat care, din nefericire, nu mai poate da dividende și nu mai poate face mici atenții celor interesați. În schimb, Răzvan Theodorescu nu este atît de categoric cu „clonatorii" lui Brâncuși care încearcă să pună în circulație, spre uriașul folos propriu, tot felul de pietre fără valoare și falsuri aproape „acoperite" cu validări dubioase. Cum ar veni, sîntem intransigenți cu adevăratul Brâncuși, pentru a putea fi îngăduitori cu sărmanele falsuri! **(I. M.)**

mazeta sporturilor

TRU, and nothing but the truth

Gata, copii, lăsați mingea, hai în casă! Mai puneți și voi mîna pe o carte! O carte despre fotbal, bineînțeles. Se intitulează, cu un militantism ce nu exclude (auto)ironia, *Manifestul fotbalist.* Traian Ungureanu (nume de peluză: T.R.U.) a comis un inspirat hent în careul mai-mult-decît-publicisticii: sub culorile echipei editoriale Deportivo Humanitas, a pus mîna, adunîndu-și în volum o parte din cronicile risipite, de-a lungul anilor, prin gazete. Acest transfer de la stadion la librărie ni se pare, în zilele astea friguroase, mai important decît transferul lui Ianis Zicu de la Dinamo la AC Parma sau decît transferul lui Claudiu Răducanu de la Steaua la Español Barcelona. Rezultatul driblingurilor lui T.R.U. este de-a dreptul îmbucurător pentru ai noștri. Mai avem, iată, jucători cu care ne vom califica într-o zi în Europa! De altfel, cartea începe și se încheie, rotund ca și balonul, cu două secțiuni simetrice: „La est de vest“ și „La vest de est“. Numai că, dacă stai să urmărești jocul scriptural de-a lungul întregii partide, din minutul 1 la pagina 310, măi tată, măi, pricepi că jucătorul cu cuvintele nu se mulțumește să plimbe mingea de la est la vest și viceversa, de-a latul terenului continental. Documentat, dar și sensibil, mereu provocator, Traian Ungureanu se mișcă spectaculos prin mai multe dimensiuni, efectuînd spectaculoase schimbări de direcție: de la iluminismul scoțian la fotbalul englez, de la Zoltan Crișan la Serghei Esenin, de la Noica la Bela Karolyi, de la Gabriel Liiceanu la Ilie Năstase. Sigur, o astfel de lectură este pretențioasă, inutilă, ba chiar insultătoare pentru d'alde Mitică, Mircică, nea Gigi, nea Seche, Pinalti ejusdem farinae (stați liniștiți, bă, nu v-am înjurat!). Dar pentru toți ceilalți – oamenii simpli și curați din tribună sau din fața televizoarelor – „manifestul“ lui T.R.U. înseamnă o confirmare. Da, înțelegi (dacă nu ai înțeles deja) că fotbalul – în primul rînd fotbalul! – nu este doar un sport de proști, adulat de niște tîmpiți. Urmărind cu puțină atenție și bunăvoință acest fenomen complex, filosofii, istoricii, sociologii, dar și politologii sau criticii de artă, zău, pot să tragă la poartă niște învățăminte al dracului de interesante. Pentru că – cum să vă zicem noi mai bine? – fotbalul e cam ca viața, fără a fi tocmai ca ea. Are un adevăr ascuns, deși pipăibil. Seamănă într-un fel cu „adevărul minciunilor“, ăla pe care îl găsim în paginile bune de literatură, în anumite filme sau cărți de teatru. Acesta e adevărul pe care Traian Ungureanu încearcă să-l reveleze cititorilor, adeseori lucid, uneori pătimaș, cîteodată jucăuș pînă la copilăreală, într-o carte dedicată: „Fiului meu Martin, care la cinci ani m-a anunțat că Brazilia și Arsenal joacă în același campionat…“. Așa și e!

Viorel MOȚOC

Desigur, Traiane, îi desfid la rîndu-mi pe toți acei indivizi patibulari, care, cu prudență pusilanimă, au slujit echipele de fotbal ale energumenului Ceaușescu. Dar nu-mi veni dumneata să afirmi acum că marea echipă a lui Dinamo era inferioară cu ceva Craiovei Maxima! Păi, dulapul de Cămătaru n-ajungea nici la cramponul de la degetul mic al lui Dudu Georgescu. Muuieee „Știința“, băăă! Dragnea, Țălnar și Orac / Cel mai valoros atac! Ole, ole, oltenii în Be!

Rafinatul atacant Traian Ungureanu și mijlocașul de dreapta Horia-Roman Patapievici explicitînd pasionat, ca între intelectuali, cîteva prolegomene la ontologia, gnoseologia și, mai ales, axiologia jocului de fotbal

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

Atunci cînd nu bat din palme pe stadion, nu dau cu pumnul și cu lanțurile în spatele stadionului și nici nu masează pulpele fetelor din galerie, microbiștii noștri nu stau, așa cum s-ar crede, chiar cu mîinile în sîn. Pot dovedi cîteva asociații de persoane care poartă nume care mai de care mai sugestive : „Nuova Guardia SRL“, „Fundația FC Steaua «Gruppo-Apparte»“, „Asociația «Liga Suporterilor Dinamoviști '99»“, „Liga Suporterilor Clubului Sportiv Rapid București“, „Fundația «Societatea Suporterilor Dinamoviști»“, „Bianco Granata SRL“. Deși favoriții sînt diferiți, s-ar părea că sînt destule lucruri care îi leagă pe tiffosii care și-au tras aceste societăți. În general, la o sumară percheziție dai peste ceva cuțitașe, bîte, lacrimogene, dar în nici un caz peste bilanțuri de firmă. Cînd întrebi de aceste ligi și fundații, Ministerul de Finanțe răspunde că „Agentul economic nu a depus nici o declarație privind obligațiile de plată în 2000-2002 sau informații incomplete din teritoriu“ sau că „Agentul economic, societate de asigurări, broker, ONG nu există, nu a depus bilanț economic sau bilanțul este incorect sau bilanțul nu a fost publicat“. Te pomenești că, așa cum umblă să-și fure steagurile, tobele și cearșafurile cu dedicații, băieții din galerii umblă să-și mîzgălească sau să-și rupă și bilanțurile de la firme.

Eva Hențigova

Pasă de piatră

Știți care este legătura dintre site-ul www.marmura-granit.ro, problemele de estetică ambientală, glafurile pentru ferestre, mozaicul venețian, scările interioare curbe, drepte și balansate, Rușchița, Istvan Ferenczy și tripleta Adrian Ilie-Gheorghe Popescu-Gheorghe Hagi? Este ceva mai simplă decît o pasă cu latul sau o flegmă dedicată arbitrului: acest site conține o secțiune botezată „portofoliu/referințe“, în care ar trebui să vizionăm, cu ochii cît cepele, imagini cu marmură din casele particulare Gheorghe Hagi, Gheorghe Popescu și Adrian Ilie. Reclama de pe teren, însă, nu se potrivește cu cea de pe site: cei doi Gheorghe și-au dat cu firma în cap pînă i-au scos sufletul bietului comerț, iar rubricile lor sînt goale. Există doar niște fotografii cu marmură și granit din casa lui Adrian Ilie, de unde am ales o scară, cea din imagine. Pe care, dacă o privești atent, începi să simți cam ce simțeau fundașii adverși cînd se întîlneau cu fentele stăpînului.

Chestiunea Vilei

Avem o țară. Cum procedăm?

indexul altor evenimente

Hei, mister Taurin

Gavril Mîrza, președintele PSD Suceava, i s-a plîns lui Adrian Năstase că în județul său este exces de taurine. Să le dea și lor drept de vot, ca să se așeze la rînd la urne împreună cu restul bizonilor care aleg PSD-ul.

Cum să vezi lupu' pe bani mulți

Asociația Națională a Agenților de Turism susține că, anul trecut, străinii au cheltuit 17 milioane de dolari ca să vadă urșii și lupii din România. Puțin. Noi știm pe cineva care a fost să vadă niște mistreți și a rămas fără cîteva miliarde. Nu de dolari, e drept, ci de spermatozoizi.

Furăția inelelor

Opt brăileni au fost prinși de poliție în timp ce furau o cale ferată. Probabil era calea ferată pe care niște polițiști aveau de gînd să transporte un vagon cu benzină furată din conductele învecinate.

Doar cec-ul e mai sus de noi

Cică în 2003 românii au plătit pe călătoriile cu avionul 200 de milioane de dolari. De notat faptul că este pentru prima dată cînd ne putem face și noi o idee despre cum ne-au zburat atîtea milioane de dolari. Păcat, mare păcat că la noi nu se întîmplă și procesul invers: să ne pice cîteva sute de milioane din cer.

Tîlhar și neliniștit

Polițiștii din București au reușit să prindă un tîlhar în vîrstă de 71 de ani. Ne așteptăm ca, în urma acestui eveniment, Adrian Năstase să vină cu un nou sfat pentru polițiști: să-i prindă și pe tîlharii de 73 de ani!

Nu de carte mă tem

Statistici noi: 47% dintre români nu au citit nici o carte. E absolut firesc, din moment ce restul de 53% le-au citit pe toate.

Cartof, viața mea!

Se pare că familia Brătianu va revendica fabrica Rocar. Fantastic! Asta înseamnă că cel puțin o parte a moștenirii Brătienilor va candida din nou la Primăria Capitalei – sub numele arhicunoscut și nelipsit Uniunea Liberală de Autobuze Rocar Brătianu-Cartof! Și nu va lua mai mult de un hazmorocar!

Cronicarul
Grigore după Ureche

contraeditorial

Debranșarea de la cultură

„Vechiul regim, cu toate tarele lui, *a făcut o operă națională și istorică* (s.m.): a făcut mai accesibilă cultura către oamenii simpli și a făcut mai deschisă școala către oamenii nevoiași de la sate și de la orașe, accesul la teatre și cinematografe era mai ușor, cartea era ieftină și cu difuzare mare", a declarat Ion Iliescu săptămîna trecută. O declarație nostalgică, ce conține mult adevăr. Da, așa e! Distrugerea culturii române de către comuniști poate fi considerată „o operă națională și istorică". Fiindcă distrugerea a avut caracter național și cum România nu mai pățise pînă atunci așa ceva, poate fi considerată istorică. Apăreau cărți, dar ele, foarte ieftine, este adevărat, reprezentau în mare măsură o ofertă ideologică. Da, școala era accesibilă „oamenilor nevoiași de la sate și de la orașe", dar ce li se oferea acestor oameni drept învățătură? În primul rînd, ideologie.

În acele vremuri „minunate" pentru dl. Iliescu, dacă citeai o carte interzisă și erai turnat făceai pușcărie. Da, „accesul la teatre și la cinematografe era mai ușor", dar ce piese și ce filme vedeam? Filme sovietice, chinezești sau coreene, iar după '65 filmele occidentale erau triate de o comisie specială care hotăra ce anume avem voie să vedem și ce nu, filmele respinse putînd fi văzute pe circuit închis de cîțiva aleși. La teatru se jucau Dan Tărchilă, Everac și alții la fel. Cînd din vreo scăpare a regimului apărea cîte un film bun sau vreo montare de piesă mai de calitate, erau imediat interzise. Chiar și în perioada scurtă de „deschidere" (1965-1971) cenzura funcționa din plin, cărțile cu adevărat interesante aveau tiraje mici și erau dirijate spre „anumiți" cititori. Pînă în 1989 marile biblioteci erau dotate cu un „fond special" la care nu aveai acces decît cu aprobări greu de obținut. Să fi uitat dl. Iliescu toate astea? Greu de crezut, mai ales că din 1967 pînă în '71 a fost prim-secretar al UTC și ministru al Tineretului. Să fi uitat dl. Iliescu, un comunist adevărat, care „nu a întinat niciodată idealurile comuniste", că în 1987 a publicat un articol în *România literară* (v. *R.l.* din 3 sept. '87) în care cerea „accesul neîngrădit la sursele de informare, difuzarea și circulația neîngrădită a cunoștințelor" (îl rog pe dl. Iliescu să-mi scuze limba de lemn a citatului)? Adevărul este că tineretul patriei avea un acces neîngrădit la tot felul de „informații": cîteva luni pe an afla în ce stadiu de coacere este porumbul sau cum poți să uzi cu cănița, direct la rădăcină, plantele care se uscau în perioadele de secetă anticomunistă. Da, dle Iliescu, în vremurile acelea „minunate" toată lumea mergea la școală, nimeni nu rămînea repetent (indicație de sus!) și dvs. personal puteți să vă bucurați să s-a întîmplat așa. Puteți să vă bucurați, atunci cînd îi ascultați pe foștii colegi de partid (PSD, evident!), mai în vîrstă, care au terminat măcar o școală comunistă și care vorbesc o limbă de lemn de toată frumusețea. De altfel, singura limbă care vă gîdilă plăcut auzul și nostalgiile.

Dar să ne întoarcem la oile și necazurile dvs. Sincer vorbind, nu cred că astăzi accesul la cultură e prea scump, ci că munca e prea ieftină. Unui om care se deconectează de la apa caldă, curentul electric și încălzirea centrală puțin îi mai pasă cît costă o carte, un bilet la teatru sau cinematograf sau dacă copiii îi mai merg la școală. Stă, totuși, în putința dvs. de a avea o cultură ieftină. Nu trebuie decît să-l rugați pe dl. Adrian Năstase (poate o să vă asculte, cu toate că nu bag mîna în foc) să reducă TVA pe cărți transformîndu-l în TVA 0 (zero), știe dînsul ce-i aia, iar impozitul pe profit al editurilor (25%) să nu se mai plătească decît pentru marfa efectiv vîndută, nu ca pînă acum, cînd acest impozit e plătit imediat ce ai băgat cărțile în librării. Puteți să-l mai rugați multe, de exemplu ca TVA pe hîrtie, servicii tipografice etc. (19%) să dispară sau ca actualul ministru al Culturii (omul dvs., de altfel), care dirijează subvențiile către editurile clientelare Puterii, să fie schimbat. Dar ce rost are să vă umiliți în fața unui arogant, cînd puteți să visați în fața națiunii la „minunata lume de altădată"?

Ștefan AGOPIAN

Săptămîna ro

Baroneasa Emma Nicholson contra baronii locali ai PSD

Săptămîna trecută, Adrian Năstase a sunat din Cornu său fermecat adunarea baronilor din teritoriu la București, cică pentru un training electoral. Alde Mischie, Marian Oprișan, Sechelariu... atîta sînge albastru pe metru pătrat se adunase în sediul PSD din bulevardul Kiseleff încît dacă voiai să arunci în sus un singur milion de parai, acesta ar fi aterizat direct într-un cont din Elveția. La început, baronii s-au cam codit să vină: „Păi, iar ne mușcă de cur ziariștii ăia de la București! Că acolo nu e ca la noi, în teritoriu, unde ziaristu' mai are un bun simț, o nevastă, copii pe-acasă, un accident cu mașina... Și, în fond, treninguri din ălea aveam și noi pe-acasă, prin șifoniere, o grămadă. E drept că nu scrie pe ele decît Adibas, Niku sau e steaua aia cu trei picioare... stema lu' Mercedes sau a lu' formația Phoenix, că nici nu mai știu".

Uite cine vorbește de bun simț! Habar n-au baronii ăștia că nu se face să te bagi într-o rubrică tu, bărbat, în fața unei femei, chiar dacă zici că ați fi egali, avînd același rang... Ne cerem scuze, doamnă Emma Nicholson! Da, să știți că am auzit ce s-a întîmplat: 105 copii români orfani au fost trimiși la niște familii din Italia lui Berlusconi, pretenarul lui Năstase, încălcîndu-se astfel moratoriul pentru adopțiile de copii. ➽ Miercurea trecută s-a desfășurat și o operație fără precedent în România: la spitalul Florească o echipă româno-americană a extirpat o tumoră de 70 de kilograme de pe spatele unei paciente. Sau invers, dacă ne gîndim că pacienta avea doar 40 de kile. ➽ Apropo, iată și o acumulare, de această dată de ordin benign, nu malign: e din nou report la 6 din 49! Cele 4 milioane nu s-au extirpat... pardon, extras nici săptămîna aceasta. Dacă o s-o mai țină așa încă vreo două săptămîni o să se facă ditai buboiul. ➽ În schimb, a cîștigat ceva copilul Andrei Iucinu: puștiul a fost recunoscut prin sentință judecătorească drept fiul legitim al lui Dumitru Tinu. Acum familia Iucinu nu se mai poate plînge că *Adevărul* e dincolo de ei.

Jonathan Scheele *dixit:* „Politicienii români habar n-au cum arată o administrație publică reală". Corect! Avantajul politicienilor noștri este că nici electoratul român nu are habar cum arată o administrație publică reală. ➽ Năstase ar vrea doi vice-premieri. Favoriți sînt Dan Ioan Popescu zis Dipu' și Marian Sârbu zis Marian, că Sârbu de-acum e periculos. ➽ Iată că Armata Română a început să înregistreze și creșteri: conform statisticilor, pe 2003 s-a dublat numărul dezertărilor– 17 față de 7. Asta ca să nu punem la socoteală și numărul celor care au dezertat din Armată direct pe lumea cealaltă, în cîteva cazuri luînd cu ei și colegi de unitate.

Cronică
a lu' Ștefan a Petrei

E-hei, taică, acum trebuie să ne integrăm şi noi cu Biserica Ortodoxă, că aşa cere Europa! Cică vrea ecumenism. Ei, păi atunci ar fi normal să dărîmăm şi nişte catedrale de-ale voastre, catolice sau protestante. Dar tare mi-e teamă, fiule, că-s construite solid şi nu le poţi pune la pămînt doar cu un buldozer vechi, rămas de pe vremea domnului Ceauşescu, odihnească-se-n pace!

Preafericitul Teoctist și Preaîngrijoratul Jonathan Scheele discutînd despre riscul de a pune cruce, fiecare în felul lui, integrării din 2007

Vești bune

Masele muncitoare scandează: Țării, cît mai multă zăpadă!

➽ Theodor Stolojan s-a deplasat cu trenul personal pînă la Iași. Ei bine, nu chiar cu trenul lui personal, ci cu personalul. De la Roman, unde rămăsese înzăpezită, delegația liberală s-a suit alături de tot poporul în singurul tren care a ajuns în capitala Moldovei, pentru Ziua Unirii – făcîndu-l astfel de rîs pe președinte, care s-a întors din drum, cu tot cu trenul prezidențial. Sigur, era și mai bună vestea că tot poporul s-a deplasat cu jeep-urile politicienilor, însă, în România, chiar și vestea că un prezidențiabil merge cu personalul e o veste bună. Să dea Domnul mai multă zăpadă, să vedem cît mai multe coloane oficiale cu girofar care merg cu personalul, că noi ne-am săturat.

➽ Biserica Ortodoxă Română a anunțat că patru preoți vor fi cercetați de organele bisericești pentru că s-ar fi înscris în PRM. Așa da! Deci, se poate: BOR se opune ca slujbașii săi să se alăture lui Vadim, cel care merge pe rahat ca pe apă.

Străbuna Vestire

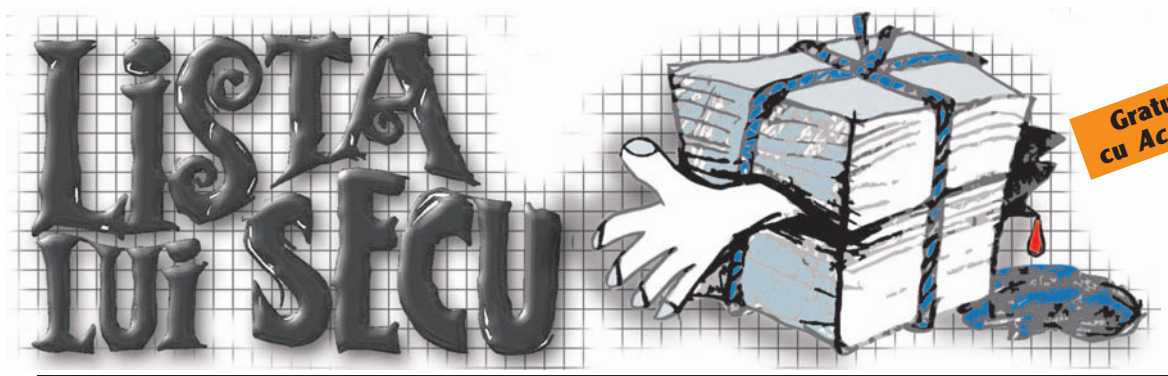

Gratuit. Se distribuie cu Academia Caţavencu.

Cazul Gh. Ursu

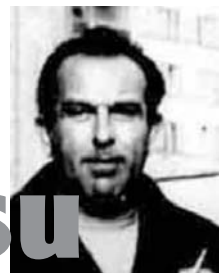

DOSAR DE URMĂRIRE INFORMATIVĂ A SECURITĂŢII

Apare până când se termină securiştii!

Implicaţii ale cazului Gh. Ursu

În cartea *1984,* Orwell dezvăluia – cu o intuiţie remarcabilă pentru vremea cînd a scris-o – motivaţia principală a securiştilor dintotdeauna: puterea asupra semenilor. Nu bunăstarea materială, nu statutul social. Nici măcar puterea politică în sine (apanajul activiştilor de partid). E vorba de puterea primitivă, directă, puterea de a inspira frica, de a teroriza, pînă la a dispune de soarta şi viaţa altor oameni. Aparatul pe care şi l-au perfecţionat în România anilor ’80 – sub pretextul ideologiei naţional-comuniste – era (aparent, în principal) destinat menţinerii la vîrf a dictatorului, a sistemului său paranoic şi a clicii de activişti – lingăii de partid din jurul său. Dar, poate mai mult, era destinat menţinerii propriei puteri – s-ar putea spune animalice – asupra concetăţenilor. Deşi trăiau ceva mai bine decît majoritatea populaţiei, nu cred că aceste mici avantaje erau ceea ce-i făcea în principal să-şi pună viaţa ascultînd telefoanele oamenilor, citind miile de scrisori în care ne spuneam păsul – dar din care extrem de rar apăreau cu adevărat „concepţii duşmănoase“. Nu ciolanul ceva mai cărnos îi făcea să interogheze la nesfîrşit doar pentru că cineva gîndea diferit, să-l tortureze şi, în final, să-l ucidă în numele unei ideologii totalitare absurde – în care nici ei nu mai credeau de mult. Studiind dosarele legate de tatăl meu, Gheorghe Ursu, văzîndu-i la procese, urmărind operaţiunea de mare anvergură, de aproape douăzeci de ani, prin care s-au tot acoperit unii pe alţii încercînd să mişamalizeze crima, mă gîndesc că ce-i unea era probabil tocmai conştiinţa gregară a acestei puteri mizere: o „conspiraţie a tăcerii“ dictată în mare parte de josnicia motivaţiei comune.

Simptomatic e faptul că după Revoluţie au încercat cu orice preţ să-şi acrediteze o nouă „fostă“ misiune, aceea de vajnici apărători ai patriei în faţa agenturilor de spionaj străine. O misiune patriotică, deci. Torţionari ai tatălui meu – colonelul Vasile Gheorghe, şeful direcţiei VI Cercetări penale din DSS, maiorul Pârvulescu Marin, locotenentul Vasile Hodiş, ajuns colonel în SRI – încercau să se disculpe în instanţă, pretinzînd că pe vremea aceea erau mai preocupaţi de ameninţări teroriste decît de Ursu. Numai că zecile de volume de dosare, sutele de mărturii vorbesc doar de preocupările lor obsesive pentru activităţile acestuia: scrisorile trimise de tatăl meu Europei Libere (la dosar există chiar transcrieri ale emisiunilor pe care acestea le-au ocazionat), modul cum le-a trimis în Occident, afişele anti-totalitare pe care le ţinea la birou, conversaţiile cu prietenii din lumea literelor – mai ales cele în care propunea acţiuni de rezistenţă intelectuală. O operaţiune de urmărire desfăşurată pe parcursul a zeci de ani (începuseră la sfîrşitul anilor ’60 cu acţiunea „Călătorul“), în care fuseseră implicaţi zeci de informatori, ascultarea telefoanelor, citirea scrisorilor, etc., culminînd cu ridicarea jurnalului, studierea miilor de file ale acestuia, anchetarea timp de 6 luni pentru „propagandă împotriva orînduirii socialiste“.

Andrei URSU

(va urma)

Inventarul miliţienilor, securiştilor, magistraţilor, informatorilor şi nomenclaturiştilor din dosarele judiciare privind cazul Gheorghe Ursu

1) Burcea Ştefan – în 1985 era plt.-adj., şef de schimb, IGM/DCP. Pensionar post-’89; decedat 2003.

2) Cojocaru Gheorghe – în 1985 era sg.-maj. IGM, DCP. Subofiţer IGP/DCP ’93.

3) Alexa Ion – în 1985 era plt., şef de schimb, IGM/DCP. A semnat raportul de pedepsire cu 3 zile izolare severă – 15 X 1985. Plt.-maj. IGP, DCP 1993.

4) Dochia Gheorghe – în 1985 era sg.-maj. IGM/DCP. Subofiţer IGP/DCP 1990, IJP Botoşani 1993, IJP Suceava 2002.

5) Popa Dan – în 1985 era sg.-maj. IGM/DCP. Plt. rez. decembrie 1985-1986.

6) Ghelmez Gheorghe – în 1985 era plt., IGM/DCP. IGP/DCP, 1993.

7) Popescu Constantin – în 1985 era sg.-maj. IGM/DCP, IGP/DCP 1993.

8) Cuzic Ioan – în 1985 era plt., şef de schimb, IGM/DCP. Plt.-adj. IGP/DCP 1994; poreclit Pîş-Pîş.

9) Gavril (Gavrilă) Nicolae – în 1985 era sg.-maj. IGM/DCP. Subofiţer IGP/DCP din 1990.

10) Enache Nicolae – în 1985 era sg.-maj., şef de schimb IGM/DCP (din 1982). Plt.-maj., secţia 19 Bucureşti 1993.

11) Cociuba Florin-Teodor – în 1985 era sg.-maj. IGM/DCP. Subofiţer IGP/DCP din 1990.

12) Barabancea Traian Doru – în 1985 era sg.-maj. IGM/DCP (din 1984). La IGM/DCP până în 1986; rez. – anii ’90.

13) Dinu Ion (Ioan) – în 1985 era sg.-maj. IGM/DCP (din 1985). Plt. IGP/DCP 1993-’94.

14) Chircu George – în 1985 era sg.-maj. IGM/DCP (din 1983). La IGM/DCP până în 1987. Plt. 1993; subofiţer secţia 13 Bucureşti 2002.

15) Sandu Manda (femeie = Mândiţa) – în 1985 era plt. IGM/DCP. Plt.-adj. IGP/ DCP 1993.

16) Palamariu Florinel – în 1985 era sg.-maj., şef de schimb, IGM/DCP. Ofiţer MI anii ’90; pensionar 2002; poreclit Dodan?

17) Popa Marian – în 1985 era sg.-maj. IGM/DCP. Maistru militar IGP – 1993.

18) Udrea Marian (Marin) – în 1985 era sg.-maj. IGM/DCP. Poliţia sect. 1 Bucureşti ’93; zilier în construcţii 1999.

19) Dinu Dumitru – în 1985 era sg.-maj. (plt.), şef de schimb, IGM/DCP. La IGM/DCP din 1980; subofiţer IGP/DCP 1993.

20) Andrei Ion – în 1985 era sg.-maj. IGM/DCP. Lt. IGP/ DCP 1993.

21) Odină Constantin – în 1985 era sg.-maj. IGM/DCP. Subofiţer MI anii ’90; cpt. Jandarmerie UM 0465 Bucureşti.

22) Chirlacopschi Anton – în 1985 era plt.-adj. IGM/DCP. Plt.-adj. rez. pensionat.

23) Dobre Ion – în 1985 era plt.-maj. IGM/DCP. Subofiţer IGP/DCP – anii ’90; azi decedat?

24) Dinu Ion – în 1985 era plt., şef de schimb, IGM/DCP. Plt. rez.

25) Dincă Dumitru – în 1985 era plt.-maj. IGM/DCP. Plt.-adj. rez. pensionat 1987.

26) Munteanu Ion (zis Soacra) – în 1985 era plt.-adj., şef de schimb, IGM/DCP. Plt.-adj. rez. pensionat.

27) Toader Florica (femeie = Flory) – în 1985 era plt. IGM/DCP (din 1975). Plt.-maj. IGP/ DCP până în 1998.

28) Ghebac Radu – în 1985 era plt., şef de schimb, IGM/DCP. Cpt. IGP/DCP 1993.

29) Radu Fănel – în 1985 era medic lt.-col. (mr. ?/col.?) dr. DCP/ IGM + DSS cabinet medical, decedat.

30) Damian Constantin (Costică) – în 1985 era lt.-col., asistent medicină generală cabinet medical arest, DCP/IGM +DSS. Asistent sanitar, lt.-col. rez., pensionat 15 V 1986.

31) Anghel Vasile – în 1985 era plt.-maj. IGM/DCP; sanitar la cabinetul medical al arestului. A avizat raportul de izolare severă 3 zile.

32) Popescu Dumitru Florea – în 1985 era mr. IGM/DCP. Anchetator; mr. rez. – 10 ian. 1990.

33) Ştir Mihai (Mihail) – în 1985 era lt.-col. (col.), şef Serviciul Cercetări, IGM/DCP. Anchetator.

34) Mihăiasa Dorin – în 1985 era cpt.(mr.), Serv. II, IGM/ DCP. Anchetator; l-a bătut pe deţinutul Vesman Andrei; locţiitor şef DCP/IGP ’91-’93, lt.-col. ’93, col. ’94, şeful DCP/IGP ’93-’95, funcţionar superior MI ’99, comisar-şef IGP, şef Direcţia Cazier Judiciar şi Evidenţă operativă 2003.

35) Ghiţă Gheorghe – în 1985 era col. dr. IGM/DCP, medic ginecolog, comandantul Spitalului Penitenciar Jilava.

36) Pîrvulescu Marin (Pârvulescu) – în 1985 era mr., Direcţia VI Cercetări Penale a Securităţii (1966-1990).

A semnat următoarele documente:

– Referat 14 august 1985
– Raport 3 mai 1985
– P.V. percheziţie 17 I 1985
– Dovadă 7 ian. 1985
– L-a anchetat pe Gh. Ursu şi l-a bătut
– Participant la reprimarea manifestaţiilor din Bucureşti din 21-22 dec. 1989
– Lt.-col.rez., pensionat martie 1990 din MApN, arestat 1990 în altă cauză;
– Constată ţinerea unui jurnal, reviste, citate, poezii şi proză în mss. denigratoare şi legături cu „Europa Liberă“ şi propune neînceperea urmăririi penale pentru propagandă împotriva orînduirii socialiste + confiscarea specială de reviste şi jurnalul lui Gh. Ursu.
– Propune sesizarea Miliţiei pentru deţinere şi operaţiuni valută, dezbaterea caz Ursu în colectivul de muncă, confiscarea celor 8 nr. reviste din străinătate + jurnal.
– Confiscă manuscrise literare, reviste, scrisori, cărţi şi jurnalul cu 23 caiete = 1967-1977+ valută (5 $, 10 DM, 40 DK, 40 DDRM, 1 shekel, 3.000 lire ital.) + documente financiare la Banca Română de Comerţ Exterior.
– Confiscă poezii manuscrise, articole, reviste, scrisori, jurnal cu 38 caiete = 1948-1967; 1977-1983.

37) Vasile Gheorghe – în 1985 era col., şeful Direcţiei VI DCP – Securitate.

A semnat următoarele documente:

– Raport 30 ian. 1985
– Raport 3 mai 1985
– Adresa nr. D/0294302/12 august 1987 către CID
– Col. rez.; i-a anchetat brutal pe aceia dintre demonstranţii braşoveni din nov. 1987 aduşi la Rahova
– Constată poziţii duşmănoase ale lui Gh. Ursu

Ora zero n-a venit

La sfîrşitul anilor ’50, KGB a pus la punct o strategie de distribuire a competentei fiecăruia din serviciile de poliţie politică din lagărul comunist. Aşa cum au existat „planuri Valev“ ale diviziunii muncii în industrie sau agricultură, riguros eşuate, tot aşa KGB-ul a creat şi controlat nu doar fiecare serviciu de securitate în parte, ci a coordonat şi „sinergia faptelor“ a sumei părţilor, plus saltul calitativ al întregului, în direcţia dorită de Uniunea Sovietică.

În cadrul acestei diviziuni a muncii, serviciului de securitate est-german, STASI, i-a revenit activitatea de spionaj şi terorism în ţările occidentale, îndeosebi în RFG, şi în statele lumii a treia, ţintite de Moscova în viziunea revoluţiei mondiale.

Securităţii din România i s-a repartizat, pare-se, în această hartă monocoloră a specializărilor funcţionale, rolul de dezinformare şi intoxicare („deception“), atît în interior cît şi în exterior. Aşa, sau şi aşa, se explică, probabil, reuşita regimului Ceauşescu de a-şi fi creat în Occident, ani în şir, imaginea unei disidenţe anti-sovietice riscante. Dacă RDG trebuia să fie statul campion al ideologizării anti-fasciste, anti-imperialiste şi anti-occidentale, RSR, dimpotrivă, avea misiunea să întruchipeze „the maverick“, văcuţa zburdalnică a coloniei penitenciare.

În realitate, instrumentele şi obiectivele STASI şi ale Securităţii au rămas aceleaşi. Doar măştile, scenariile şi justificările ante- şi post-factum au fost diferite. În sfîrşit, dacă STASI a fost poliţia politică a unui regim legitimat exclusiv ideologic, ca antipod al „capitalismului revanşard“ din RFG, Securitatea s-a bucurat, şi se bucură pînă azi, de alibiul „legitimităţii naţionale“. Menirea ei, în această viziune, ar fi fost apărarea ţării împotriva Vestului, dar mai ales a Estului. Ambele „legitimităţi“ sînt false. STASI şi-a inventat adversarul, iar Securitatea n-a salvat naţiunea, ci a contribuit plenar la dezastrul ei fizic şi moral. Pe seama „legitimităţii“ naţionale a Securităţii şi în numele falselor ei virtuţi se face însă, spre deosebire de Germania, în continuare, politica de stat şi de partid în România post-comunistă, la nivel supra şi subliminal. Avem aici o sursă de maximă derută conceptuală şi morală, dar şi de explicare a crizei prelungite de insolvenţă a noii democraţii.

Una din cele mai importante diferenţe dintre STASI şi Securitate ţine de proiecţia lor în prezent. Legea accesului la dosarele STASI, din 1991, considera că şi serviciul de spionaj est-german a făcut poliţie politică. Atîta veme cît agenţii est-germani au urmărit, răpit sau asasinat adversari în afara ţării lor, ei sînt consideraţi la fel de vinovaţi ca şi camarazii responsabili cu represiunea internă.

În România, o lege similară exonerează de răspunderea oricărei examinări serviciile Securităţii însărcinate cu „siguranţa naţională“. Siguranţa naţională şi-a dobîndit de-abia azi, post-mortem, caracterul de tabu absolut. Ofiţerii şi agenţii ei, descoperiţi, acoperiţi, adormiţi, anesteziaţi sau înviorati, din fostele şi actualele servicii de informaţii externe, au devenit imuni. Asasinii lui Noël Bernard, Mihai Cizmărescu şi Vlad Georgescu, directorii Departamentului român al Europei Libere, morţi „în condiţii suspecte“, aşa cum accepta în urmă cu doi ani însuşi Ion Iliescu, la ceremonia decorării Europei Libere, sînt în continuare liberi şi imuni. Pentru mine, doar ziua în care numele asasinilor foştilor mei colegi va fi cunoscut, iar reţeaua informativă a terorismului de stat ceauşist din Occident dezvăluită, va conta ca nivel zero al democraţiei euro-atlantice în România.

Emil HUREZEANU

noase, calomnii și ofense față de conducerea de partid și de stat, legături cu elemente din emigrația reacționară din Paris și radio „Europa Liberă“, colportări știri și instigare prin afișare citate autori străini la birou, deținere și operațiuni interzise cu valută și decide modul de finalizare a cazului: începerea urmăririi penale, continuarea cercetărilor în stare de arest, trimiterea în judecată pentru propagandă contra orânduirii socialiste și deținere ilegală de valută

– trimite spre conservare 1 dosar de 105 file despre Gh. Ursu.

38) Datu Ioan (Ion) – în 1985 era col., Direcția VI/DCP/Securitate, anchetator Direcția VI/DCP până-n 1970; la o UM de contraspionaj: 1970-1985; col. rez.

39) Nedelcu Ștefan – în 1985 era col., șeful arestului DCP/Securitate, șef Serv. III DCP/Securitate 1973-1987; col. rez.

40) Dumitraciuc Ion – în 1985 era cpt., ofițer specialist Direcția II Securitate.

A semnat următoarele documente:

– Raport 3 mai 1985

– P.V. percheziție 17 I 1985

– Dovadă 7 ian. 1985.

– A preluat sesizarea directorului ICPSLGC.

41) Anghel Corneliu – în 1985 era col., șef serviciu Direcția VI Securitate. A semnat Raportul din 3 mai 1985.

42) Turcitu Adrian – în 1985 era lt.-col., șef serviciu Direcția II Securitate. A semnat Raportul din 3 mai 1985.

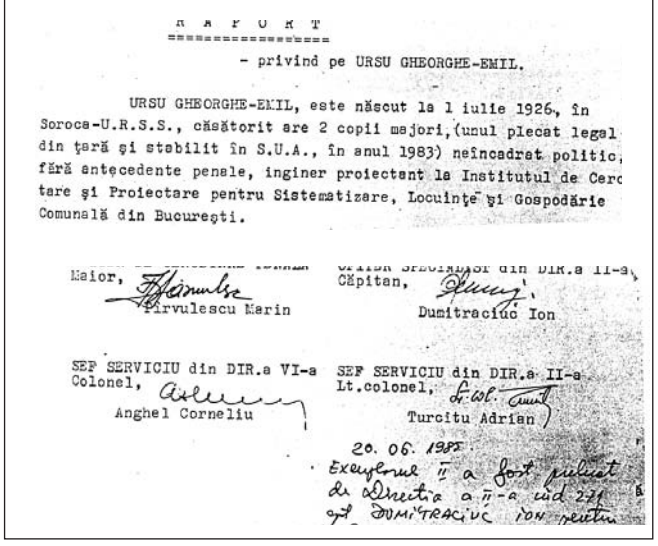

R A P O R T

– privind pe URSU GHEORGHE-EMIL.

URSU GHEORGHE-EMIL, este născut la 1 iulie 1926, în Soroca-U.R.S.S., căsătorit are 2 copii majori,(unul plecat legal din țară și stabilit în S.U.A., în anul 1983) neîncadrat politic, fără antecedente penale, inginer proiectant la Institutul de Cerc tare și Proiectare pentru Sistematizare, Locuințe și Gospodărie Comunală din București.

Maior, Pîrvulescu Marin

Căpitan, Dumitraciuc Ion

SEF SERVICIU din DIR.a VI-a Colonel, Anghel Corneliu

SEF SERVICIU din DIR.a II-a Lt.colonel, Turcitu Adrian

20. 06. 1985

Exemplarul II a fost predat de Direcția a II-a cu adr. 271 ofț. DUMITRACIUC ION pentru

43) Macri Emil – în 1985 era gen.-mr., șeful Direcției II Securitate.

A semnat următoarele documente:

– Raport 30 ian.1985

– Raport 3 mai 1985.

A fost trecut în rezervă în 1990; în prezent decedat.

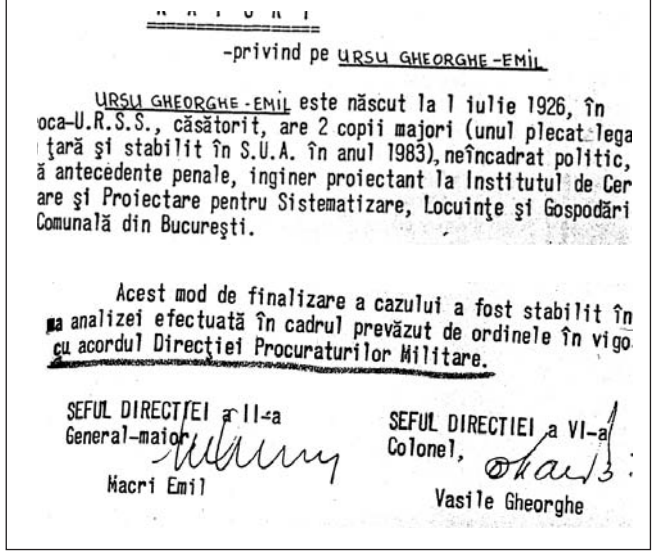

-privind pe URSU GHEORGHE-EMIL

URSU GHEORGHE-EMIL este născut la 1 iulie 1926, în oca-U.R.S.S., căsătorit, are 2 copii majori (unul plecat lega țară și stabilit în S.U.A. în anul 1983), neîncadrat politic, ă antecedente penale, inginer proiectant la Institutul de Cer are și Proiectare pentru Sistematizare, Locuințe și Gospodări Comunală din București.

Acest mod de finalizare a cazului a fost stabilit în a analizei efectuată în cadrul prevăzut de ordinele în vigo cu acordul Direcției Procuraturilor Militare.

SEFUL DIRECȚIEI a II-a General-maior, Macri Emil

SEFUL DIRECȚIEI a VI-a Colonel, Vasile Gheorghe

44) Hodiș Vasile – în 1985 era lt.-maj.(lt.), Direcția VI / DCP Securitate, Compartimentul Proceduri și Arest.

A semnat următoarele documente:

– P.V. percheziție domiciliară 17 I 1985

– Dovadă 7 ian. 1985

– Adresa nr. D/0294302/12 august 1987 către CID

– Adresa nr. 62/H.V./S/ 294302/12 august 1987 către Unitatea Specială „S“.

Era col. în Direcția Juridică a SRI, 1990-1999; prin penultima adresă trimitea spre păstrare 1 dosar de 105 file (NUP pentru propagandă anticomunistă) la CID, iar prin ultima adresă trimitea spre conservare la Unitatea Specială „S“ (UM 05135 București, în martie 1990 = UM 0289 București SRI) „înscrisurile dușmănoase/necorespunzătoare“ redactate de Gh. Ursu = 2 dosare de 811 file.

45) Scărlătoiu Grigore – în 1985 era col. de justiție, procuror militar, șef adj. al Direcției Procuraturilor Militare. A semnat adresa nr. S/10379/29 aug. 1985 către MI/DSS/DCP. A restituit dosarul de cercetare penală a lui Gh. Ursu = 90 file.

46) Ștefănescu Mihai – în 1985 era col. de justiție, procuror militar la Direcția Procuraturilor Militare (DCP/DSS?).

A semnat următoarele documente:

– Ordonanța 31 iul. 1985

– Rezoluția 15 aug. 1985

– P.V. 5 august 1987

– Dispune declinarea competenței în favoarea Procuraturii Generale civile

– Confirmă propunerea DCP Securitate și dă hotărârea de neîncepere a urmăririi penale (NUP) pentru propagandă împotriva orânduirii socialiste + confiscare specială reviste și însemnări Ursu.

– Dispune distrugerea unor înscrisuri și reviste ale lui Gh. Ursu.

47) Picioruș Ilie – în 1985 era procuror, Procuratura sect. 6.

A semnat următoarele documente:

– Rechizitoriul nr. 1830/P/21 nov. 1985

– Rezoluția nr. 3036/P/19 dec. 1985

– Dispune trimiterea în judecată în stare de arest a lui Gh. Ursu în dec. 1985, după ce acesta murise – dosar penal nr. 10639/ 1985 Jud. sect. 6 București.

– Reține infracțiunea de speculă în cazul Ursu; procuror șef, secția urmărire penală și criminalistică, Parchetul General 2001/3; adj., secția cadre, Parchetul General 2003 și membru în Colegiul Superior al Magistraturii 2003.

48) Țuculeanu Alexandru – în 1985 era procuror-șef, Procuratura sect. 6. A semnat mandatul de arestare preventivă nr. 261/21 sept. 1985. Dispune cercetarea lui Gh. Ursu în stare de arest pentru deținere și trafic de valută și prelungește arestarea preventivă; procuror-șef în diferite secții din Parchetul General, sfîrșitul anilor '90-2002; șef secția cadre, Parchetul General 2002-2003; membru în Colegiul Superior al Magistraturii 2003.

49) Alecsandrescu A. – în 1984/1985 era inginer, directorul ICPSLGC. A semnat adresa nr. 540/22 dec. 1984 din Arhiva secretă a institutului. A sesizat în scris și a predat Securității un registru al lui Gh. Ursu.

50) Petre Elena – în 1984-1985 era tehnician-proiectant, colegă de birou. A găsit la ICPSLGC și a predat directorului însemnări/registre anti-Ceaușescu ale lui Gh. Ursu și a dat declarații împotriva acestuia la Securitate.

51) Croitoru Pîrguța – în 1984-1985 era tehnician-proiectant, colegă de birou. A găsit la ICPSLGC și a predat directorului însemnări/registre anti-Ceaușescu ale lui Gh. Ursu și a dat declarații împotriva acestuia la Securitate.

52) Șerban Liviu – în 1984- 1985 era tehnician-proiectant, coleg de birou. A găsit la ICPSLGC și a predat directorului însemnări/registre anti-Ceaușescu ale lui Gh. Ursu și a dat declarații împotriva acestuia la Securitate.

53) Bobei (Babei) Romulus – în 1984-1985 era tehnician-proiectant, coleg de birou. A găsit la ICPSLGC și a predat directorului însemnări/registre anti-Ceaușescu ale lui Gh. Ursu și a dat declarații împotriva acestuia la Securitate.

54) Stănciulescu Mioara – în 1984-1985 era tehnician-proiectant, colegă de birou. A găsit la ICPSLGC și a predat directorului însemnări/registre anti-Ceaușescu ale lui Gh. Ursu și a dat declarații împotriva acestuia la Securitate.

55) Mihai Virginia – în 1984/1985 era tehnician-proiectant, colegă de birou. A găsit la ICPSLGC și a predat directorului însemnări/registre anti-Ceaușescu ale lui Gh. Ursu și a dat declarații împotriva acestuia la Securitate.

56) Creangă Mihail (Mihai) – în 1985 era lt.-col., șeful arestului IGM/DCP (din sept. 1985).

Aprobă Raportul din 15 X 1985 de pedepsire cu izolare severă a lui Gh. Ursu. A lucrat la DCP/IGM din 1980, fiind șeful arestului din 1985 până în 1993; col. rez. din 1995; șef biroul execută credite la Credit Bank – anii '90. Condamnat definitiv la 10 ani închisoare pentru uciderea lui Gheorghe Ursu prin sentința CSJ din 10.10.2003.

57) Rus (Remus?) – în 1985-1986 era procuror șef adj. în Procuratura RSR. A semnat Rezoluția NUP/21 ian. 1986 dos. 103/P/ 1986 și a dat NUP – deces Gh. Ursu.

58) Tudor Stănică – în 1985 era lt.-col., locțiitorul șefului DCP/IGM. Aprobă Raportul de pedepsire din 15 X 1985. La DCP/IGM din anii '60. Col. rez. din 1990; vicepreședintele Federației Române de Box – anii '80; vicepreședinte/președinte Credit Bank – anii '90; consilier juridic Banca Populară Română = sfârșitul anilor '90-2002; la Rahova a anchetat brutal câțiva demonstranți arestați la Brașov în nov. 1987. Condamnat definitiv la 10 ani închisoare pentru uciderea lui Gheorghe Ursu prin sentința CSJ din 10.10.2003.

59) Alecu Ioan (Gheorghe?) – în 1985 era colonel, șeful arestului IGM/DCP. Pensionar sept. 1985.

60) Nicolici Dan-Costin – între anii 1985-1990 a fost lt.-col. ing., șeful CID, Securitate/ SRI. A semnat adresa nr. 0760.039/ CID/14 feb. 1990. Pensionar?

61) Pop – în 1985 era ofițer DCP/IGM. Anchetator.

62) Roman Viorel – în 1985 era subofițer DCP/IGM. A lucrat la compartimentul Transfer-Arest IGM/DCP.

63) Danciu Florin – în 1985 era lt.-col. DCP/IGM. Anchetator; lt.-col. rez. – 5 nov. 1991.

64) Florea Mihai – în 1985 era mr. DCP/IGM. Anchetator.

65) Clită Marian zis Biță – în 1985 era deținut, informator și torționar Miliție și Securitate, recidivist. Angajament colaborator *(Arcade* nr. 126). A fost condamnat la închisoare în cazul Ursu.

66) Radu Gheorghe, zis Gicuță – în 1985 era deținut, informator și torționar Miliție și Securitate, recidivist, tatăl = șoferul col. Vasile Gheorghe, șeful DCP/Securitate, decedat 1986, mama = dactilografă la Școala de Miliție de pe Șoseaua Olteniței din București, decedată '87. Angajament colaborator.

67) Roșu Constantin – în 1985 era lt., locțiitor-șef arest DCP/IGM. Ofițer la arestul IGP/DCP după 1989.

68) Ungureanu Haralambie Marin – în 1985 era lt.-maj. (cpt.), locțiitor șef arest DCP/IGM (din 1 august 1985). Era mr. – Brigada de luptă împotriva crimei organizate/MI – 1995; lt.-col. 1996; la IGP/DCP anchetă 1999; comisar-șef DCP/IGP 2003.

69) Ioniță Ștefan zis Bulă – în 1985 era plt., locțiitor șef arest DCP/IGM (din 1973). Era șef arest secția 22 poliție București în 1995.

70) Belu Gheorghe zis Gică – în 1985 era deținut, colaborator al Miliției și Securității, informator de cameră. „Ghidonat“ de plt. Ioniță.

71) Chițescu Viorica (fostă Alexandrescu?) = fosta soție a lui Pârcălab, fotbalist Dinamo București. În 1985 deținută, colaboratoare a Miliției și Securității, ajuta la bucătărie și la împărțirea mesei în arestul DCP/IGM (d-na Budy? Daniela?).

72) Flencea Titi – în 1985 era deținut DCP/IGM, colaborator Miliție.

73) Radu Vasile – în 1985 era deținut DCP/IGM, colaborator Miliție și Securitate, ex-judecător sect. 6 București. Angajament scris de colaborator.

74) Băicoianu Ion – în anii '80-'90 infractor recidivist, traficant renumit de opere de artă, vechi colaborator al Miliției și Securității.

75) Anghel – în 1985 era col. MI, medic, șef cabinet medical arest DCP/IGM + DSS. Pensionat.

76) Moț Ioan – în 1987 era gen.-mr., șef UM 0195 Contrainformații DIE. Arestat la sfârșitul lui dec. '89. Azi, gen.-mr. rez., pensionat.

77) Tudorache – în 1985 era mr., șef Serviciul Contrainformații Penitenciarul Jilava, Securitate. A asigurat tăcerea martorilor decesului lui Gh. Ursu.

78) Florea Gheorghe – în 1985 era lt.-col. (col.), DCP/IGM. Anchetator; i-a mărturisit deținutului Vișoiu Teodor Gh. Cosmin că a făcut mari nenorociri la Canal, unde a lucrat imediat după ce a terminat școala de ofițeri.

79) Samoilă – în 1985 era lt., DCP/IGM. Anchetator.

80) Saidac – în 1985 era lt.-maj., DCP/IGM. Anchetator.

81) Lupu Constantin – în 1985 era col., DCP/IGM. Anchetator; l-a bătut pe deținutul Uscatu Emanoil Octav, provocându-i modificări fiziologice la degetele de la mâini.

82) Pascale (Pascal?) – în 1985 era mr., DCP/IGM. Anchetator.

83) Neagu – în 1985 era ofițer DCP/IGM. Anchetator.

84) Vasiliu – în 1985 era procuror, Direcția I, Procuratura RSR. Anchetator; Eugen Vasiliu – avocat post-1989, inclusiv apărătorul lui Tudor Stănică în 2003.

85) Năstase Ovidiu – în 1985 era procuror, Direcția I, Procuratura RSR. Anchetator.

86) Trifoi – în 1985 era cpt., DCP, IGM. Anchetator.

87) Baciu Ion – în 1985 era col, șef secția economică, DCP, IGM. Anchetator.

88) Chiriță Ion – în 1985 era cpt., DCP/Direcția VI Securitate. Anchetator.

89) Dumitrașcu – în 1985 era gen., șef Securitatea jud. Ilfov. Gen. rez., pensionat?

90) Popov – în 1985 era procuror, Direcția I, Procuratura RSR. Anchetator.

91) Bracaciu Nicolae – în 1985 era Procuror, șef Direcția I, Procuratura RSR. Anchetator; adjunctul procurorului-șef Petre Botezatu.

92) Cotoman Gheorghe – în 1985 era ofițer, DCP/Direcția VI Securitate. Anchetator; ofițer SRI 1999-2000; șef Diviziunea J (Juridică) a SRI – 1992-1994.

93) Constantin – în 1985 era ofițer, DCP/IGM. Anchetator.

94) Drăgoi – în 1985 era cpt., DCP/IGM. Anchetator.

95) Carașcă Gheorghe – în 1985 era cpt., DCP/IGM. Anchetator. A fost implicat în reprimarea manifestanților de la Timișoara, dec.'89; lt.-col. – 1990.

96) Erhan – în 1985 era mr., DCP/IGM. Anchetator; șeful cazierelor judiciare pe țară în 1999.

97) Vlad Iulian – în 1985 era gen.-col., adj. ministrului de Interne, șef DSS (Securitate), secretar de stat.

A semnat următoarele documente:

– Raportul DSS nr. D/ 0290247/30 I 1985

– Raport iulie 1985

– Telegrama nr. 074009/8 X 1985 a Ambasadei RSR la Washington prin care se informa MAE despre cererea deputatului SUA Sidney Yates de a fi informat de situația lui Gh. Ursu + răspuns în colaborare cu MAE.

– Avize pentru începerea urmăririi penale a lui Gh. Ursu în stare de arest pentru deținere

ilegală de valută – Decret nr. 210/ 1960 și preluare caz Miliție

– Rezoluție pentru gen.-mr. Gianu Bucurescu să urmărească problema și pentru DCP/IGM să dea răspuns cererii prin MAE.

– Arestat la sfârșitul lui dec. '89

– gen.-col. rez., pensionat.

98) Bucurescu Gianu – în 1985 era gen.-mr., adj. șef DSS (Securitate).

A semnat telegrama Ambasadei RSR la Washington la 8 X 1985 și a răspuns în colaborare cu MAE

– Arestat la sfârșitul lui dec. '89

– gen.-mr. rez., pensionat.

99) Homoștean George (Gheorghe) – în 1985 era ministru de Interne (1978-1987). A răspuns la telegrama din SUA pentru Departamentul de Stat.

Prim-secretar PCR jud. Alba – anii '70. A mințit autoritățile SUA, susținând că Gh. Ursu este un simplu deținut de drept comun; azi gen. rez., pensionar.

100) Scarlet Gheorghe – în 1985 era col., șeful DCP/IGM (până în 1987). Pensionar din 1987; reactivat în aceeași funcție 1990; gen. rez., pensionat.

101) Andrei Ștefan – în 1985 era ministru de Externe (din 1978). Corespondență oficială cu autorități din SUA: telegrama din 8 X 1985 a Ambasadei RSR la Washington + răspuns în colaborare cu MAI. A mințit autoritățile SUA, susținând că Gh. Ursu este un simplu deținut de drept comun; azi pensionar.

102) Coca (Cocă?) – în 1985 era ofițer superior (col.), DCP/IGM. Anchetator.

103) Patrinichi Constantin – în 1985 era lt.-col., locțiitor comandant Spitalul Penitenciar Jilava. Medic?

104) Marinescu Dumitru – în 1987 era lt.-col., șef serviciu, DCP/DSS (Securitate).

A semnat adresa nr. D/ 0294302/12 august 1987 către CID prin care trimite spre conservare 1 dosar de 105 file despre Gh. Ursu.

105) Hârșu Ilie – în 1985 era plt., asistent reanimare Spitalul Penitenciar Jilava. Subofițer în trupele de Securitate care au lichidat rezistența militară anticomunistă din Ardeal.

106) Iordache Alexandru – în 1985 era mr. DCP/DSS. Anchetator; transferat la Securitate de la Miliție.

107) Todan Florin – în 1985 era subofițer IGM/DCP. Azi în rezervă.

108) Sugar (Șugar) – în 1985 era col. IGM/DCP. Anchetator.

109) Sechieru (Secrieru?) – în 1985 era cpt. IGM/ DCP. Anchetator.

110) Ciobanu Elena – în 1985 era deținută în arestul IGM/DCP, informatoare de cameră. Colaboratoare a Miliției.

111) Bădăran Argentina – în 1985 era deținută în arestul IGM/DCP, informatoare de cameră. Colaboratoare a Miliției.

112) Bobeică Constantin – în 1985 era deținut în arestul IGM/ DCP, informator de cameră, colaborator Miliție. „Omul lui Creangă, șeful arestului IGM."

113) Matei Ilie – în 1985 era col., IGM/DCP. Anchetator; zis „cîinele roșu".

114) Fierăscu (Fierescu) – în 1985 era ofițer IGM/DCP. Anchetator.

115) Botezatu Petre – în 1985 era procuror-șef, Procuratura RSR. Anchetator; șeful procurorului Nicolae Bracaciu, Direcția I.

116) Jipa – în 1985 era procuror, Direcția I, Procuratura RSR. Anchetator.

117) Popa – în 1985 era col., locțiitor șef IGM/DCP. Declarații de martor post-'89. Anchetator.

118) Aioanei (Amariei?) – în 1985 era subofițer DCP/DSS (Securitate). I-a zis lui Palamariu Florinel de mijloacele T.O. din „Catanga".

119) Manea Drăgulin Vasile – în 1985 era procuror, adj., șef Procuratura Capitalei.

Dă verdictul de „moarte nevioletă" în cazul Gh. Ursu. A fost procurorul general al României în anii 1992-1996, iar în 1993 a transferat dosarul de anchetă privind moartea lui Gh. Ursu de la procurorul militar Dan Voinea la procurorul militar Samoilă Joarză.

120) Croitoru – în 1984-1985 era mr. (col.), secretar PCR, secția 8 Miliție București. Locțiitor Poliția Capitalei în 1999. L-a torturat pe Gh. Pascale în mai-sept. 1984.

121) Moraru – în 1984-1985 era lt., Secția 8 Miliție București. L-a torturat pe Gh. Pascale în mai-sept. 1984.

122) Pietriș – în 1984-1985 era lt., Secția 8 Miliție, București. L-a torturat pe Gh. Pascale în mai-sept. 1984.

123) Buzoianu Laurențiu – în 1984-1985 era deținut, arest IGM/DCP, colaborator al Miliției și informator de cameră. Coleg de celulă (nr. 29 „Catanga") cu Gh. Pascale, pe care l-a torturat.

124) Lăcătuș – în 1984-1985 era cpt., medic, Spitalul Penitenciar Jilava. Opera intenționat greșit, fie din ordin, fie din neglijență.

125) Veselu – în 1984-1985 era lt.-maj., medic, Spitalul Penitenciar Jilava. Opera intenționat greșit, fie din ordin, fie din neglijență.

126) Stocec (Știocec) – în 1984-1985 era ofițer IGM/DCP. Anchetator.

127) Olteanu – în 1984-1985 era col., secția 8 Miliție București, IGM. Anchetator.

128) Trandafir Liviu – în 1985 era col., șef probleme economice, IGM/DCP. Anchetator.

129) Grigorescu Eugen – în anii '80-'90 era col., adj. șef Unitatea Specială „S" a DSS (Securitate), UM 05135 București MApN – 1990, UM 0289 București SRI.

A semnat condica secretariatului UM 05135 (UM 0289) 1987-1990 și P.V. de verificare și constatare lipsă jurnal Gh. Ursu din UM 0289/10 VII 1999.

În anii '80-'90 era adjunct, apoi comandant la UM 05135 MApN București în martie 1990 (= UM 0289 SRI București ulterior). A preluat jurnalul lui Gh. Ursu, mai întîi trimis de la DCP/ DSS în 1987 și apoi (lucrarea nr. 700186/30 = 811 file), revenit de la UM 05083 București la 6 iunie 1990 sub semnătură și l-a distrus sau l-a făcut de negăsit, faptă pentru care este judecat; gen. de brigadă rez.

130) Cârnu Apostol – în anii '80-'90 era col., comandantul UM 05135 București = Unitatea Specială „S" a DSS (Securitate) = UM 0289 SRI București. A semnat adresa nr. S/ 705509/20 martie 1990 către UM 05083 București.

Retrimite jurnalul lui Gh. Ursu în iun. 1990 spre conservare UM „S"; Pensionar?

131) Nicolae Constantin Ionel – în anii '80-'90 era cpt. (mr.), șef Biroul secretariat (1982-1991), Unitatea Specială „S" a DSS/UM 0289 SRI București.

A semnat adresa nr. 8/ 700126/4VI 1990.

Azi angajat la UM 0289 SRI București.

132) Nicola Gheorghe – în anii '80-'90 era mr., șeful secției a II-a UM 05135 București, Unitatea Specială „S" a DSS/SRI (=Serviciul Arhivare Specială?), UM 0289 SRI București. Era angajat la UM 0711 SRI Pitești în 1998, lt.-col. '98; col. 2000.

133) Dinu Gheorghe – în anii '80-'90 era maistru militar, secretariat, Unitatea Specială „S" a DSS/SRI. Azi angajat la UM 0289 SRI București.

134) Iordache Grigore – în anii '80-'90 era plt.-maj., secretariat, Unitatea Specială „S" a DSS/SRI. Azi angajat la UM 0289 SRI București.

135) Moroșanu (Moroșan) Petre – în anii '80-'90 era lt.-col., biroul Înscrisuri, secția a II-a, Unitatea Specială „S" a DSS/SRI. Azi angajat la UM 0289 SRI București.

136) Alexandru Sorin – în anii '80-'90 era mr., Biroul Înscrisuri, secția a II-a, Unitatea Specială „S" a DSS/SRI. Azi angajat la UM 0289 SRI București.

137) Simion Traian – în anii '80-'90 era mr., Biroul Înscrisuri, secția a II-a, Unitatea Specială „S" a DSS/SRI. Azi angajat la UM 0289 SRI București.

138) Cireașă Marian – în anii '80-'90 era lt., Biroul Înscrisuri, secția a II-a, Unitatea Specială „S" a DSS/SRI. Azi angajat la UM 0289 SRI București.

139) Băncilă Iulian – în anii '80-'90 era mr., biroul Evidență, Unitatea Specială „S" a DSS/SRI. Azi angajat la UM 0289 SRI București.

140) Costin Corneliu – în anii '80-'90 lucra în Unitatea Specială „S" a DSS/SRI. Azi angajat la UM 0289 SRI București.

141) Manea Ion – în anii '80-'90 lucra în Unitatea Specială „S" a DSS/SRI. Azi angajat la UM 0289 SRI București.

142) Dinu Ion – în anii '80-'90 lucra la Unitatea Specială „S" a DSS/SRI. Azi angajat la UM 0289 SRI București.

143) Frateș Mircea – în anii '80-'90 era plt.-adj. la Unitatea Specială „S" a DSS/SRI. Azi angajat la UM 0289 SRI București.

144) Pană Dizel – în anii '80-'90 era plt. la Unitatea Specială „S" a DSS/SRI. Azi angajat la UM 0289 SRI București.

145) Ioniță Marin – în anii '80-'90 era plt. la Unitatea Specială „S" a DSS/SRI. Azi angajat la UM 0289 SRI București.

146) Sârbu Florica – în anii '80-'90 era secretară Biroul Evidență, Unitatea Specială „S" a DSS/SRI. Azi angajată la UM 0289 SRI București.

147) Tudorache Florica – în anii '80-'90 era angajată civil, Unitatea Specială „S" a DSS/SRI. Azi angajată la UM 0289 SRI București.

148) Buiculescu Ion – în anii '80-'90 lucra la Unitatea Specială „S" a DSS/SRI. Azi angajat la UM 0289 SRI București.

149) Bogdan Victor – în anii '80-'90 lucra la Unitatea Specială „S" a DSS/SRI. Azi angajat la UM 0289 SRI București.

150) Bodăiescu Stelian – în anii '80-'90 lucra la Unitatea Specială „S" a DSS/SRI. Azi angajat la UM 0289 SRI București.

151) Anghelide – în 1985 era avocat. A sfătuit-o pe deținuta Elena Ciobotaru, din arestul IGM/DCP, să devină informatoare a Miliției.

152) Levanovici Mircea – în 1990 era lt.-col.,col. de justiție, șeful UM 05083 București = Direcția Judiciară a SRI = succesoarea DCP/DSS/Parchetul Militar?

A semnat următoarele documente:

– Adresa nr. S/30/13 martie 1990 către UM 05135

– Adresa nr. S/700186/4 iunie 1990 către UM 05135 prin care cere jurnalul lui Gh. Ursu de la UM „S" , unde era păstrat

– Retrimite același jurnal la aceeași UM.

153) Joarză Samoilă – în anii '90 era procuror militar, șef adj. secția Parchetelor Militare ale CSJ, general de brigadă magistrat

– A condus investigațiile în cazul decesului lui Gh. Ursu

– A semnat rechizitoriul din 12 nov. 1996. A tergiversat ancheta penală (1993-1996) și a dat NUP pentru toți ofițerii și subofițerii de Securitate și Miliție cercetați penal în cazul decesului lui Gh. Ursu;

Șef secția Parchetelor Militare din Parchetul ÎCCJ din oct. 2003.

154) Lungu Micu Mihai – în 1985 era ofițer IGM/DCP. Comisar, șef Birou Cazier Judiciar și Evidență operativă, IPJ Vrancea, Focșani, 2003.

155) Dumitru Neculai Vasile – în 1985 era ofițer la cercetări penale la secția 10 din sect. 3 București; în 1988 era ofițer IGM/DCP; de la 1 febr. 1988 la IGM/DCP; comisar Corp Control/IGP în 2003.

156) Pop – în 1985 era gen. MI.

157) Ogarca – în 1985 era mr. IGM/DCP. Anchetator.

158) Orban – în 1985 era mr. IGM/DCP. Anchetator.

159) Mandache – în 1985 era cpt. IGM/DCP. Anchetator.

160) Topologeanu – în 1985 era ofițer IGM/DCP. Anchetator.

161) Cocean – în 1985 era cpt. IGM/DCP. Anchetator. Azi col.?

162) Cezar – în 1985 era deținut de drept comun la IGM/ DCP. Cîrciumar la Măgurele, informator de cameră.

163) Ștefaniu Dan – procuror arestat pentru mită în 1985, deținut de drept comun la IGM/ DCP, colaborator Miliție și Securitate. Informator de cameră.

164) Mărgărit – în 1985 era cpt. IGM/DCP. Anchetator.

165) Ungureanu Gheorghe – în 1985 era deținut de drept comun IGM/DCP. Informator de cameră.

166) Cârcel Marin – în 1985 era procuror/anchetator. L-a bătut pe deținutul Ghiorghe Ilie; a recunoscut că a fost și ofițer de Securitate; vicepreședinte al Tribunalului București și judecător la secția penală pînă în toamna anului 2003.

167) Pândaru – în 1985 era ofițer IGM/DCP. Anchetator.

168) Mirescu – în 1985 era procuror, Procuratura RSR. Anchetator.

169) Brăteanu Marius – gen. SRI, șeful UM 0362 București.

A semnat adeverința nr. S/ 50916/31 martie 2003.

Fost ofițer de Securitate, secretar general al SRI și general de brigadă din nov. 2003.

– Dir. adj. SRI Mircea Gheordunescu l-a prezentat ca profesor de franceză în 1999 sau 2000 la o reuniune GDS despre cazul Ursu, unde „a aburit" audiența cu succes.

– A semnat o adeverință prin care susține că „nu au fost identificate documente care să ateste că inculpații Stănică, Creangă și Burcea au fost urmăriți sau au colaborat cu Securitatea".

170) Danieluc Armand – în 1985 era ofițer (col.?), IGM/ DCP. Anchetator.

171) Boțonadi Alexandru – în 1985 era ofițer DCP/DSS (sau IGM?). Anchetator.

172) Stanca – în 1985 era procuror militar, Procuratura Militară a RSR. Anchetator.

173) Dumitru Viorica – în 1985 era ofițer IGM/DCP. Anchetator.

174) Ciocan Aurel – în 1985 era col., IGM/DCP. Anchetator.

175) Iscrulescu Nicolae – în 1985 era procuror general adjunct, Procuratura RSR. A scris o apostilă (datată 28 august 1985) pe nota din 15 august 1985, avizând favorabil propunerile și măsurile Securității împotriva lui Gheorghe Ursu.

176) Matei – în 1985 era cpt., IGM/DCP. Anchetator.

NOTĂ: Pentru această cercetare s-au folosit documentele aflate în diferite dosare judiciare din anii 1990-2003, unele aflându-se încă pe rolul instanțelor civile și militare din România. (Gabriel Catalan)

Abrevieri: IGM = Inspectoratul General al Miliției; IJP = Inspectoratul Județean de Poliție; IGP = Inspectoratul General al Poliției; DCP = Direcția Cercetări Penale; DSS = Departamentul Securității Statului; RSR = Republica Socialistă România; PCR = Partidul Comunist Român; UM = Unitatea Militară; CID = Centrul de Informare și Documentare din Securitate; DIE = Departamentul de Informații Externe din Securitate (spionajul și poliția politică externă); MI = Ministerul de Interne; MApN = Ministerul Apărării Naționale; MAE = Ministerul Afacerilor Externe; Serv. = Serviciu; SRI = Serviciul Român de Informații; NUP = neînceperea urmăririi penale; GDS = Grupul pentru Dialog Social; P.V. = Proces-verbal; ICPSLGC = Institutul de Cercetări, Proiectări, Sistematizare a Localităților și Gospodărire Comunală; rez. = rezervist; adj. = adjunct; mss = manuscris; CSJ = Curtea Supremă de Justiție; ÎCCJ = Înalta Curte de Casație și Justiție; T.O. = tehnică operativă.

Un caz emblematic și simptomatic

Cazul Gheorghe Ursu este unul emblematic și simptomatic din mai multe puncte de vedere.

El arată care era soarta ce îl aștepta pe intelectualul care în „epoca de aur“ ar fi încercat să conteste sau să critice sub orice formă, prin scrisori adresate postului de radio *Europa liberă* sau chiar și într-un jurnal intim, organizarea și funcționarea societății comuniste ori conducerea de partid și de stat.

În urma unui denunț al colegei sale de serviciu – Pârguța Croitoru – de la Institutul de Cercetări, Proiectări, Sistematizare a Localităților și Gospodărire Comunală din București, în decembrie 1984, inginerul Gh. Ursu este anchetat de Securitate în stare de libertate între ianuarie și mai 1985, este percheziționat la serviciu și la domiciliu, avertizat și sancționat pe linie administrativă și politică. Dar teroarea nu se oprește aici, Ursu fiind în mod insistent presat să toarne, securiștii dorind probabil să-și demonstreze „patriotismul“ și „iubirea nețărmurită față de cel mai iubit fiu al poporului“.

Arestarea lui Ursu se produce abia la 21 septembrie 1985, după ce anchetatorii securiști, în frunte cu mr. Marin Pârvulescu, se lovesc de refuzul lui Ursu de a da declarații despre prietenii și cunoștințele sale (din rîndul scriitorilor, mai ales). Sub pretextul unei infracțiuni de drept comun, „deținere ilegală de valută“ și „operațiuni cu mijloace de plată străine“ (i se găsiseră la o percheziție domiciliară câteva sume infime: 5 $, 10 DM, 40 DK, 40 DDRM, 1 shekel, 3.000 lire ital.), este arestat și închis la Direcția Cercetări Penale din cadrul Inspectoratului General al Miliției din Calea Rahovei (arestul Direcției Cercetări Penale a Securității fiind lipit de cel al Miliției), unde este anchetat și torturat atît de milițieni (mr. Florea Popescu, lt.-col. Mihail Creangă, lt.-col. Stănică Tudor), cît și de securiști (mr. Marin Pârvulescu, col. Gheorghe Vasile), precum și de informatori și colaboratori ai acestora aleși dintre deținuții de drept comun, răsplătiți cu pachete, bani și reducere de pedeapsă (Radu Gheorghe, Marian Clită).

Toți acești torționari, în complicitate cu restul personalului de pază al arestului și cu personalul medical din Calea Rahovei și, în parte, din Spitalul Penitenciar Jilava, sînt responsabilii morții violente, la 17 noiembrie 1985, a lui Gheorghe Ursu, cauzată de peritonita generalizată, rezultată în urma spargerii intestinului subțire prin bătăile sălbatice și repetate la care era supus atît în arest cît și la anchete.

Este semnificativă și mușamalizarea crimei, prin procedee la fel de tipice epocii ca și cele privind arestarea și anchetarea. Familia este mințită, izolată, amenințată, supravegheată și, practic, obligată să emigreze. Ancheta internă din cadrul arestului Miliției (și Securității) din Calea Rahovei și cea a Procuraturii militare, ambele obligatorii conform legii în astfel de împrejurări, sînt înlocuite cu un simulacru de anchetă, condusă de procurorul civil din Procuratura București – Vasile Manea Drăgulin (ajuns, deloc întîmplător, procuror general între 1992 și 1996). Doi alți procurori celebri au fost implicați în desfășurarea acestui caz: Alexandru Țuculeanu (azi în Colegiul Superior al Magistraturii, după eroica sa prestanță din cazul Armaghedon-Mugur Ciuvică) a fost cel care, la ordinul Securității, a prelungit nemotivat arestarea preventivă a lui Gh. Ursu, iar Ilie Picioruș (azi tot în Colegiul Superior al Magistraturii și tot după eroice prestanțe în cazurile Armaghedon, Lele, Panait) s-a dovedit atît de obedient încît a dispus trimiterea în judecată în stare de arest a lui Gh. Ursu în decembrie 1985, după ce acesta murise (dosar penal nr. 10639/1985, Judecătoria sectorului 6 București), frizînd grotescul. Alt procuror, militar de această dată și implicat în mușamalizarea anchetei de după 1990, timp de peste zece ani, inclusiv în prezent, este generalul Samoilă Joarză, actualul șef al secției Parchetelor militare din Parchetul de pe lîngă Înalta Curte de Casație și Justiție, cel care a dat „NUP“-uri (neînceperea urmăririi penale) pe bandă rulantă pentru toți ofițerii implicați în cazul Ursu.

Alături de magistrații amintiți trebuie spus că și securiștii de ieri și de azi (rebotezați ofițeri de informații) au continuat să dezinformeze și să manipuleze, încercînd, și parțial reușind, blocarea dosarului. Printre ei se numără Vasile Hodiș, fostul locotenent-major implicat direct în cazul Ursu, care pînă în 1999 a fost colonel în SRI; colonelul Gheorghe Cotoman, adjunctul colonelului Gheorghe Vasile, șeful Direcției Cercetări Penale a Securității în anii '80, care i-a și succedat acestuia la conducerea direcției (rebotezată Diviziunea Juridică) în anii '90; generalul de brigadă în rezervă Eugen Grigorescu, adjunctul șefului Unității Speciale „S“ a Securității în anii '80 (devenită UM 05135 București MApN – 1990 și apoi UM 0289 București SRI în anii '90), cel care a preluat jurnalul lui Gh. Ursu de la Securitate abia în 1987 și din nou la 6 iunie 1990 sub semnătură, iar apoi l-a distrus sau l-a făcut de negăsit, faptă pentru care este judecat în prezent; Dorin Mihăiasa, fost ofițer inferior la Direcția Cercetări Penale din Miliție în anii '80, devenit locțiitor șef și apoi șef al Direcției Cercetări Penale din Inspectoratul General al Poliției între 1991-1993, colonel din 1994, funcționar superior MI în 1999, comisar-șef IGP și șeful Direcției de Cazier Judiciar și Evidență operativă în 2003; generalul Marius Brăteanu, secretar general al SRI (Securitatea de azi), care a aburit societatea civilă atît în regimul Constantinescu, cît și în regimurile Iliescu.

Bineînțeles că nu trebuie uitați cei doi colonei de miliție Mihail Creangă și Stănică Tudor, condamnați definitiv de Curtea Supremă de Justiție pentru uciderea lui Gheorghe Ursu la 10 ani de închisoare la 10 octombrie 2003, după îndelungi tergiversări ale Justiției românești, cei care cu mare greutate s-au predat autorităților (ce s-au dovedit neputincioase în privința prinderii lor) după ce instanța supremă a dat sentința definitivă, dar fără să omită să arunce o ultimă diversiune presei, murdărind memoria victimei lor – Gh. Ursu – cu acuza nedovedită de colaboraționism cu Securitatea.

Cercetarea de față, realizată pe baza studierii dosarelor judiciare despre Gheorghe Ursu, ca și restul *Listei lui Secu'*, dovedește și faptul că Securitatea, în întregime (inclusiv DIE) și în mod permanent, a făcut poliție politică, această instituție fiind creată și organizată exclusiv în acest scop: menținerea la putere a nomenclaturii și distrugerea oricăror potențiali inamici ai statului comunist.

De asemenea, aceeași activitate de poliție politică o aveau, prin fișa postului, toți milițienii, magistrații și activiștii de partid de orice rang. Cu atît mai mult demnitarii, ca miniștrii de Interne și de Externe din acea vreme: Gheorghe Homoștean și Ștefan Andrei, care au mințit chiar și autoritățile americane, desigur, sub pretextul interesului național și al siguranței naționale, atît de des invocate de omologii lor de azi, asigurîndu-i că Gheorghe Ursu nu este un deținut politic, ci un simplu infractor de drept comun. Ca să nu mai vorbim de șefii Securității (generalii Iulian Vlad, Emil Macri, Gheorghe Vasile și Gianu Bucurescu), Miliției și Procuraturii sau de membrii Biroului Politic și ai Comitetului Central al Partidului Comunist Român, partidul unic, care se identifica cu statul și era, prin chiar legea de înființare a Securității, comanditarul acesteia (după modelul sovietic din care s-a născut: PCUS comanda KGB).

Nu în ultimul rînd trebuie să arăt și faptul că CNSAS nu are absolut nici un merit în realizarea acestei cercetări ori în succesul demersurilor judiciare ale familiei lui Gheorghe Ursu (mai ales ale fiului acestuia, Andrei Ursu) sau în legătură cu vreuna din acțiunile desfășurate de Fundația „Gheorghe Ursu“, ci, dimpotrivă, s-a dovedit total insensibil și inapt să-și aducă vreo minimă contribuție la elucidarea acestui tragic și reprezentativ caz de poliție politică, respectiv de protest anticeaușist, eșuînd lamentabil chiar înainte de a demara vreo cercetare în privința dosarelor de Securitate ale lui Gheorghe Ursu. De altfel, mi se pare evident și simptomatic, totodată, că CNSAS a compromis total deconspirarea Securității, că este o instituție paravan a Securității, care acoperă și spală Securitatea și că întreg Colegiul CNSAS s-a dovedit un apendice al conducerii SRI, falsul conflict dintre tabăra intelighenților „răsculativi“ (rămași blocați în propriile dileme existențiale și mărginiți la proteste publice de operetă) și cea a trepădușilor sicofanți ai actualului regim ascunzînd, de fapt, conflicte și ambiții personale (vezi *Revista Română de Drepturile Omului*, nr. 20 și 25).

Deci, dragi cititori, vă sfătuiesc sincer să nu vă încredeți în CNSAS și nici în Justiția românească pentru că iată, după 14 ani, au fost condamnați, cu chiu, cu vai, doar trei vinovați în cazul Gh. Ursu: informatorul Marian Clită și coloneii milițieni Mihail Creangă și Stănică Tudor și nici măcar aceștia nu și-au primit cu adevărat pedeapsa meritată. Dar cum ar putea fi altfel, cînd România nu și-a repudiat absolut deloc trecutul (recent) comunist/securist?!

Vă invit, așadar, pe fiecare dintre voi, **cetățenii** României, la un examen serios de conștiință și la lepădarea de comunism și de Securitate pentru ca împreună să exorcizăm/vindecăm societatea românească.

Gabriel CATALAN

PRECIZARE

Opiniile exprimate de Gabriel Catalan în legătură cu CNSAS aparțin exclusiv autorului. Din dorința de a-și ține cititorii într-un contact cît mai acut cu bizareriile unor autori, redacția Academiei Cațavencu nu a cenzurat aceste opinii, dar, prin toți membrii ei, este în total dezacord cu ele.

Dublul blestem al Securității

Cazul „Ursu“ a stat și continuă să stea sub semnul unui dublu paradox! Inginerul de excepție, poetul și rafinatul om de cultură Gheorghe Ursu (pentru prieteni, „Babu“) a fost urmărit de Securitate atât înainte cât și după moartea sa (sub tortură, în noiembrie 1985, în beciurile arestului din Calea Rahovei). Totodată, familia lui Gheorghe Ursu a fost marcată de pecetea blestemului Securității și înainte, dar și după decembrie 1989.

Din documentarea pe care am făcut-o ca jurnalist de investigații la *Evenimentul zilei,* a rezultat că, înainte de '89, Gheorghe Ursu a fost urmărit informativ cel puțin în două dosare distincte, care-l priveau direct: dosarul cu numele de cod **„Călătorul“** (privind călătoriile în străinătate, începând cu anii '60 – instrumentat de DIE/CIE, în colaborare cu alte direcții și unități speciale ale DSS) și dosarul **„Udrea“** (declanșat în anul orwellian **1984,** în legătură cu „jurnalul cu conținut dușmănos“ – instrumentat de Direcția II și de Direcția VI din DSS). Este posibil ca numele lui Ursu să se regăsească și în alte dosare, precum ne arată *Cartea albă a Securității* (documentul 464 – o notă din 7 noiembrie 1988, privind discuțiile despre disidența și moartea lui Ursu, purtate de Andrei Pleșu și soția sa cu doi ziariști francezi). În dosarele fiecăruia dintre prietenii sau admiratorii literați ai lui Ursu, pentru deconspirarea cărora el a și fost închis și în cele din urmă executat (Monica Lovinescu, Virgil Ierunca, Geo Bogza, Șt. Augustin Doinaș, Radu Cosașu, Nina Cassian, Iordan Chimet, Sorin Vieru ș.a.), cât și în cel al neprietenilor literați (unii de la Paris, alții din țară, care-i înălțau imnuri de laudă lui Ceaușescu) se pot ascunde încă multe enigme despre „moartea lui Ursu“.

„Călătorul“

Ofițerii de Securitate care au lucrat efectiv în acțiunea **„Călătorul“** nu se cunosc. Ei ar putea fi descoperiți doar în momentul când dosarul clasificat va ajunge la CNSAS. În schimb, din cele șapte volume cosmetizate ale dosarului Ursu ajunse pe masa procurorilor militari în anul 2000, rezultă că, începând cu mijlocul anilor '60, Securitatea îl urmărea pas cu pas pe Ursu. Fiecare plecare a sa în străinătate apare într-un tabel care se regăsește ca o anexă a unui „Raport“ (nr. D/0290247/30.01.1985) semnat de generalul Emil Macri (șeful Direcției II) și de colonelul Gheorghe Vasile (șeful Direcției VI). „Din anul 1974, întreține legături cu elemente din emigrația reacționară de la Paris, comentatori ai postului de radio autointitulat Europa Liberă, de la care a primit și introdus în țară, în anii 1974 și 1978, mai multe tipărituri în limba română cu conținut anti-comunist“, subliniau cei doi generali în documentul citat.

DUI „Udrea“

În schimb, dosarul „Udrea“ este ceva mai generos în a ne furniza numele celor care și-au pus amprenta, direct sau indirect, în calitate de comanditari sau simpli executori, în arestarea lui Gheorghe Ursu, în anchetarea sa sub tortură și, în cele din urmă, în asasinarea sa. Din acest dosar, și el cosmetizat (culmea, nu în perioada 1985-1989, ci, mult mai grav, după 1990, chiar în departamentul din SRI unde a lucrat și Vasile Hodiș și unde șef a fost colonelul Gheorghe Cotoman, fost, în 1985, subaltern al colonelului Vasile Gheorghe), răzbat clar numele generalilor Vlad, Homoștean, Bucurescu, Macri și Vasile, dar și numele unor ofițeri care au lucrat direct în anchetă: lt.-col. Adrian Turcitu și cpt. Ion Dumitraciuc (Direcția II), precum și lt. Vasile Hodiș și mr. Marin Pîrvulescu (ambii subordonații colonelului Vasile, de la Direcția VI). Alături de aceștia apar, la loc de cinste, numele celor două informatoare – Pârguța Croitoru și Elena Petre, care l-au turnat pe Ursu pentru faptul că ținea un „Jurnal secret“ și numele celor doi informatori/torționari – Radu Gheorghe, zis „Gicuță“ și Marian Clită, care îl băteau și-l interogau în celulă. „Am primit dispoziție ca împreună cu Radu Gheorghe să executăm un regim de teroare asupra lui Gheorghe Ursu (...). Am fost sfătuit să executăm regim tensionat (...), trebuia să aflăm rețelele care l-au ajutat pe Gheorghe Ursu să scoată materialele scrise din țară...“, declara Marian Clită.

Christian LEVANT

FUNDAȚIA Gheorghe Ursu
www.gh-ursu.ong.ro

ACADEMIA CATAVENCU TAGMA CUM LAUDE

IRIR Institutul Român de Istorie Recentă